

ISBN 9985-892-08-9

Daisy suudles teda kõrva alla, sinna, kus tuksles veen, sest talle meenus, et just nii oli ta meest esimest korda suudelnud, kui püüdis tõestada, et on näitleja. "Me peame kindlasti tänama poskontorit. Viinuks nad kirja õigel aadressil, poleks me kunagi kohtunud."

See mõte pani neiu võpatama ning Seth surus ta tugevamini enda vastu...

K 42.00

JESSICA HART

Jahus või saatus?

Jessica HART

JUHUS VÕI SAATUS?

Romaan

Kirjastus SINGONI
1998

Oli see juhus või saatus, mis viis kokku Ameerika miljonäri Seth Carringtoni ja noore inglanna Daisy Diari? Mis ootab neid muinasjutulisel reisil Kariibi mere saartele?

ISBN 0-263-80177-2

© Tõlge eesti keelde
Kirjastus SINGONI
Tõnu Jaagu

1. peatükk

Kas ta tõesti julgeb?

Daisy hammustas huulde ja viis pilgu telefonilt kirjale, mida ta käes hoidis. See oli lühike ja mõistatuslik. Kindel käekiri tõendas, et selle koostanud mees on harjunud väljenduma otsesõnu.

"...kuulsin Teist ühiselt tuttavalt... loodan, et minu ettepanek pakub Teile huvi... mõningad Teie omadused on väga vajalikud eelseisval reisil Kariibi mere saartele..."

Daisy libistas veel kord pilgu üle ridade, mis olid talle juba pähe jäänud. Kiri polnud adresseeritud temale. Seda nägi ta alles siis, kui oli ümbriku avanud.

"Saabun Londonisse 19. mail," teatas läkituse autor. Järgnesid tema nimi ja ühe Londoni parema hotelli telefoninumber. "Kui minu ettepanek Teile huvi pakub, helistage mulle." Allkiri oli lühike ja täpne: "Seth Carrington."

Nimi ei paistnud olevat tuttav, kuigi ta oli seda kusagil kuulnud. Ülejäänud tekst äratas kahtlusi. Piisanuks Daisyl kainet mõtlemist, saatnuks ta kirja tagasi märkusega, et avas selle juhuslikult. Sel juhul aga ei pääseks ta Kariibi saartele. Just seal, ühel nendest, viibib praegu Tom.

Neiu pühkis peopesad vastu seelikut kuivaks ja sirutas käe kindlalt telefoni järele.

"Vabandage, tahaksin rääkida Seth Carringtoniga."

"Kas tohib teada, kes teda küsib?"

Daisy heitis pilgu ümbrikule.

"Dy Pierce," vastas ta, teadmata, kas sekretär jääb pettust uskuma.

"Mister Carrington ei ole praegu kohal," vastati talle jahedalt ja usaldamatult. "Kas võiksite teate mulle jätta?"

Daisy kõhkles. Mida ütleks see tundmatu Dy? Siiski ütles ta oma telefoninumbri ja pani toru ära. Kui hinnata kirjakandja eksitust, kes tõi kirja Lawrence Crecent'i asemel Lawrence Streetile, juhusena, siis see, et Dy Pierce oli lahkunud aadressi jätmata, pidi olema saatus.

Esmahetkel ei jätkunud tal julgust Seth Carringtonile helistada. Kui ta aga seda teha otsustas, polnud teda nagu kiuste kohal.

See on meeletu ettevõtmine, sisendas Daisy endale ja toetus toolileenile. Pealegi – ükskõik mida see huvitav ettepanek endast ka ei kujuta, ei kiidaks ema seda nagunii heaks. Ent neiu oli valmis kõigiks raskusteks, et aga saaks Tomi otsida.

Telefon helises.

Daisy võpatas ootamatusest ja pöördus aparaadi poole. See on ema, arvas ta ja hingas rahunemiseks sügavalt sisse, või siis Lisa või Robert.

"Halloo!" lausus ta kõhklevalt.

"Teid tülitab Seth Carrington." Ta rääkis ameerika aktendiga ja sama kindlal toonil, nagu oli märgata kirjastki. "Olete Dy Pierce?"

Daisy kõhkles, teades, et kui edasi valetada, pole hiljem enam kusagile taanduda. Võiks vastata: "Ei, vabandage, et teie aega raiskasin. See on eksitus."

Neiu kavatseski nii öelda, aga kui ta suu avas, sõnas ootamatult:

"Jah."

Ent Seth oli ta hetkelise kõhkluse ära tabanud.

"Te pole selles päris kindel?" küsis ta pilkavalt. See märkus kainestas ta lõplikult.

"Jah, ma olen Dy Pierce," sõnas ja jahedalt. "Te üksnes helistasite ootamatult. See on kõik."

"Ootamatult? Alles mõne minuti eest jätsite mulle oma telefoninumbri. Kas te tõesti selle unustasite?"

"Muidugi mitte," vastas Daisy ja asus pealetungile: "Mulle öeldi, et te ei ole kohal." Ta püüdis samuti olla irooniline. "Teie sekretär ütles teil olevat nii palju tegemist, et ei jätku aega telefonikõnedeks. Seetõttu ei oodanud ma nii kiiresti teid kuulda."

Juhtme teises otsas tekkinud vaikus andis märku sellest, et Seth Carrington polnud säherduste vastustega harjunud.

"Maria ülesanne on mind soovimatutest kõnedest vabastada," ütles ta mõne sekundi pärast. "Ma ei hoiatanud teda, sest mida vähem inimesi teist teab, seda parem."

"Täiesti nõus," vastas Daisy.

"Kuna olen tõesti väga hõivatud, asugem kohe asja juurde," sõnas mees järsult. "Loodan, et Ed juba seletas teile, milles on asi?"

Ed? Kes see Ed veel on?

"Mul on ainult teie kiri..." alustas neiu ettevaatlikult.

Seth pomises needusi.

"Ta helistas teile enne Ühendriikidesse naasmist."

Daisy ohkas kergendatult. Kui Ed tunneb Dy Pierce'i, siis on väga hea, et ta viibib teisel pool ookeani.

"Sain temalt mingi segase teate automaatvastajale," sõnas ta kiiresti, imestades oma ande üle käigult valetada. "Võibolla ei saanud ta mind kätte ning ei tahtnud liiga üksikasjalikku teadet jätta."

Vastuseks torises Seth:

"Ma ei tahaks telefoni teel seletada. Parema oleks kohtu-

da. Ühtlasi vaatan teid üle." Daisy kuulas pööratavate lehtede krabinat. "Kell neli olen vaba. Püüdke selleks ajaks kohal olla."

Daisy vastas masinlikult, kuigi kutse võinuks olla viisakam, ent Seth Carringtonile ta vastu vaidlema ei hakanud. Ta ju pakub tööd, mis viib teda Kariibi merele.

"Hüva."

"Ärge siis hilinege," heitis mees lühidalt ja lisas: "Hoidke see enda teada."

Daisy hoidis ikka veel käes telefonitoru, millest kostis lühikesi signaale. Siis asetas ta selle aeglaselt hargile.

Tal oli kuulnud raske uskuda. Kas tõesti tema, Daisy Diar, kes ei julgenud isegi pärast keskööd tühjal teel punase foori alla sõita, nõustus nii hõlpsasti kohtuma võõra mehega ja arutama tema kahtlast ettepanekut?

Mingil hetkel oli ta valmis sellest loobuma, kuid siis mõtles ta haigevoodisse aheldatud võõrasisale, ema väsinud näole ja süüdlaslikule pilgule ning Tomile. Ema kinnitas, et Tom lahkus tema pärast, ja mõlemad teadsid, et Jim Johnson tahaks üle kõige enne surma veel poega näha. Kui neil läheks korda teda leida...

Daisy püüdis tema sõpradelt midagi teada saada, kuid üksnes Mike teatas Floridast, et nägi Tomi siis, kui see siirdus Kariibi mere saartele tööd otsima, ja lubas veel midagi välja uurida. Tema kirja oli Daisy oodanudki, kui tõmbas postkastist välja Ameerika templiga ümbriku ja selle kiiruga avas. Alles siis märkas ta, et see oli Seth Carringtoni kiri kellelegi Dy Pierce'ile.

See on ainus võimalus sattuda sinna, kus Tom tõenäoliselt viibib, leidis Daisy, istudes Mayfire'i minevasse bussi. Aga kas sellesse nooblisse hotelli minek ikka on ohutu? Noh, vähemalt kuuleb ta, mida see Seth Carrington pakub.

Kui talle on tarvis väljakutsetüdrukut, pöördub neiu kannalt ringi ja lahkub, kuid kui otsustada mehe tooni järgi, siis vaevalt küll sel põhjusel. Ja milleks on tal tarvis kirjutada ja pakkuda reisi Kariibi merele, kui ta vajab ainult seksi? Küllap selleks on lihtsamaidki viise. Vaevalt kuulub Seth üldse nende meeste hulka, kes armastuse eest maksavad.

Kings Roadil krabisesid puuoksad vastu bussikatust, kuid Daisy ei pannud seda tähele. Ta silmitses tühja pilguga autosid, kauplusi ja inimesi, püüdes kujutleda, kuidas see Seth Carrington välja näeb. Telefonijutt polnud küll eriti armastusväärne.

Hotelli vestibüülis oli vähe inimesi, kuid hallides pükstes ja pikas mustas pluusis Daisy adus, et teda pannakse tähele. Küllastajad olid elegantsed, neist lausa õhkus hüveolu.

Neiu rõõmustas, et sattus lifti üksinda. Ta vaatas peeglisse ja leidis, et kui Carrington loodab näha pimestavalt ilusat ja peent daami, siis saab talle küll osaks pettumus. Tema tumedad lokkis juuksed olid pisut sassis, kuigi oli neid enne teeasumist hoolikalt kamminud. Daisy olid sihvakas, kuid loomupärane häbelikkus ei lasknud teda näida elegantsena. Ei, pimestavat ilu mul ei ole, mõtles neiu ohates, vaadates oma siniste silmade ja pikkade lopsakate ripsmetega nägu. Ta oli noor, värske ja isegi sümpaatne, kuid mitte sädelev.

Ei, see ettevõtmine tal korda ei lähe! Hirmusööstu ajal tahtis Daisy juba nupule vajutada ja alakorrusele naasta, kuid oli juba hilja. Liftiuksed avanesid vaikselt ning ta sattus avarasse vestibüüli.

Sihvakas sekretär tõusis laua tagant. Ta oli ilmselt kolmekümne ligi, kuid isegi kutsealane ilme ei suutnud varjata üllatust Daisy rüetuse pärast.

"Mister Carringtonil on külaline," sõnas ta. "Kas te ei võtaks istet?"

Sel hetkel soovis Daisy ainult üht – põgeneda koju ja unustada alatiseks Seth Carringtoni nimi. Ent ta ei teinud seda, vaid seadis end sametdiivani servale istuma, rahustades end sellega, et kui mees saab teada, et ta ei ole Dy Pierce, saadab ta tema ainult uksest välja.

Ootamatult avanes uks ja neiu süda ähvardas rinnast välja hüpata. Isegi siis, kui ta poleks hüvastijätusõnu kuulnud, tundnuks ta kohe, kes nendest kahest mehest on Seth Carrington. Ta oli tõmmu, hea kehaehitusega ja karmide näojoontega ning mingi allutava magnetiga. Ta saatis külalise liftini, surus tal kätt, ootas, kuni liftiuksed sulguvad, pöördus ja uuris terase pilguga Daisyt, kes istus ikka veel diivani veerel ning tundis end seal võõrkehana.

Neiu tõusis.

"Tere." Tema kõrist pääses mingi kõõks ja ta kõhatas piinlikult.

Mehe kulmud tõmbusid ninajuurel kokku ja ta nägu muutus veelgi karmimaks.

"Dy Pierce?"

Daisyle ei meeldinud tema kahtlustav toon, kuid ta noogutas siiski.

"Jah."

Mehe kulm läks veel enam kortsu. Neiul tekkis korraks isegi mulje, et ta otsekohe välja saadetakse, kuid Carrington heitis talle raske pilgu, astus pikal sammul ukse juurde ja kutsus ta käeviipega sisse. Siis pöördus ta sekretäri poole.

"Ma olen praegu väga hõivatud, Maria."

Siis taandus ta sammu ja laskis tema karmi nägu ripsmete alt piiluva Daisy ette. Nüüd kahetses neiu tõsiselt, et ta ei lasknud jalga siis, kui see oli veel võimalik.

Seth lõi ukse kinni. Daisy nägi, et viibib luksuslikult sisustatud mitme uksega toas. Ent ta ei saanud sisustust uurida, sest Seth tiirles tema ümber nagu tiiger ja uuris teda pealaest jalatallani. Nüüd tahtnuks neiu veelgi enam minema joosta, kuid mõte sellest, et mees just seda ootabki, sundis teda lõuga kergitama ja talle samasuguse häbematu pilguga vastama. Mehe silmis välgatas miski ja ta viitas toolile.

"Istuge."

Neiu kuuletus, kuid samas kahetses seda. Mugavas tugi- toolis sattus ta väga ebamugavasse asendisse Sethi ees, kes kõrgus vaikides tema kohal, nägu veelgi süngem. Daisy hakkas kibeleva.

"Kas juhtus midagi?" küsis ta lõpuks.

See mees pole iludus, kuid temas peituv miski süngus tõmbas tema poole. Kõik reetis ta üleolekut ja vägevust. Tema silmad olid ohtliku helgiga külma terase karva, näojooned karmid ja suujoon halastamatu. Äkitselt tunnetas Daisy, et ta pilk on nendel huultel peatunud, ning tema sisemus tõmbus kokku.

"Püüan aru saada, mida te siit vajate," sõnas Seth aeglaselt tugeva ameerika aktsendiga. Veider oli kuulda, kuidas sametine hääl muutub jäiseks.

Daisy suunas pilgu mehe näolt kõrvale ja püüdis mõtteid koguda.

"Te ise kutsusite mind," lausus ta ebalevalt. "Kas te ei mäleta? Pidime arutama teie ettepanekut."

"Kavatsesin arutada oma ettepanekut Dy Pierce'iga ja tahan teada, kes teie selline olete."

"Mina olengi Dy Pierce," kinnitas neiu, tundes, kuidas teda nurka surutakse.

"Ei usu." Seth toetus lauaservale, ristaskäed rinnale ja seiras neidu pikavalt oma hallide silmadega. "Ed kirjeldas

Dyd pimestava blondiinina." Mehe pilk libises temast üle, jätmata midagi vahele. "Isegi siis, kui võtta arvesse Edi kalduvust liialdada, ei saa öelda, et see kirjeldus teie kohta käib. Eks ole?"

Daisy hammustas huulde. No miks ei võinud see Dy Pierce olla tumedapäine ja tavalise välimusega? Ta tahtis juba vastata, et kandis Ediga kohtumisel alati parukat, kuid heitnud pilgu Sethi kokkusurutud huultele, viskas ta selle mõtte kõrvale.

"Võibolla ei olegi," tunnistas Daisy vastumeelselt ning märkas oma imestuseks mehe silmis rahuloluhelki.

"Kui te ei ole Dy Pierce, kes te siis olete?"

"Minu nimi on Daisy Diar," vastas neiu ja nägi, kuidas mehe kulmud kerkisid. "Diar kirjutatakse a-ga," lisas ta.

"Niisiis, Daisy Diar a-ga," lausus mees külmpilkavalt, "kas te ei seletaks mulle, mida te siin võõra nime all teete?"

Daisy mõte töötas palavikuliselt.

"Olen Dy sõbranna," ütles ta. "Tema... tal tuli tööasjus kolmeks kuuks ära sõita, kui ta teie kirja sai, ning ta teadis, kuidas ma tahan Kariibi mere saartele pääseda. Seepärast soovitas ta mind enda asemele."

"Millega te praegu tegelete?" Mehe hääles kõlas põlglikke noote, mis Daisyt ärritasid. "Olete ka näitleja, Daisy Diar?"

"Jah," vastas neiu kindlalt. Ta oli esinenud publiku ees ainult ühe korra, seitsmeaastasena, lasteballetis Herneterakese osas, kuid tal oli tunne, et ka Dy Pierce ei esine laval eriti tihti. "Aga praegu on mul puhkus, nii et võin saartele minna, kui te seda soovite."

Seth eiras ta viimaseid sõnu.

"Miks te seda mulle telefonitsi ei öelnud?" küsis ta järsult.

"Arvasin, et parem oleks seda isiklikult seletada. Pealegi oleksite võinud kohtumisest loobuda, kuuldes, et ma ei ole Dy."

"Ei oleks!" vastas Seth vihaselt. "Ma üksnes arvestasin Dyga, sest Ed ütles, et ta oskab keelt hammaste taga hoida. Nüüd aga saan teada, et ta andis minu kirja esimesele ettejuhtuvale näitlejale, kes tahab meeldivalt puhkust veeta."

"Ta poleks mulle midagi öelnud, kui ei olnuks kindel, et ma oskan saladusi hoida," vastas Daisy, imestades, kui ladusalt tal valetamine välja tuleb. "Pealegi pole mul miskit välja lobiseda. Teie kiri ei seleta midagi, kuid ma taipasin, et teil on vaja vaba inimest, ning kuna Dy ei saanud teid aidata, siis arvasin, et olete rahul, kui leiate talle asendaja."

"Oleksin rahul, kui ta leidnuks sobiva asendaja," vastas mees järsult. "Teie aga olete otsene vastand sellele, mida ma lootsin näha. Mulle on vaja kogenud, veetleva välimusega naist." Ta heitis hävitava pilgu neiu lopsakatele juustele, hallidele pükstele ja kollastele riidekingadele. "Te näete välja nagu kooliplika."

"Olen kahekümne kolme aastane." Daisy tõmbus tema uuriva pilgu all kühmu. "Ja kui ma praegu ei näe välja kuigi veetlev, siis üksnes seepärast, et soovitasite olla ettevaatlik, kui te veel mäletate."

"Silmapaistmatuna võib näida ka milleski muus peale nende lasterõivaste," pareeris Seth.

Toas oli lämbe. Mees võttis kuue seljast, heitis selle hooletult diivanile ja astus lahtise akna juurde. Seal seisis ta minuti alla vaadates ja pöördus taas Daisy poole.

"Selle järgi, mida ma Dy Pierce'ist tean, võin järeldada, et kui olete tema sõbratar, siis on teie siniste silmade süütu pilk petlik, kuid kahtlen ikkagi, et te mulle huvi pakute."

Daisy ei teadnud, kas solvuda või rõõmustada.

"Kas teile on vaja just seda?"

"Mulle on vaja kattevarju." Seth võttis lipsu eest, avas mansetinööbid ja keeras oma helesinise särki varrukad üles.

Tema sundimatu tegutsemine oli ta järsu tooniga teravas vastuolus. "Püüan seletada, milles on asi, ja minu arvates taipate siis ise, miks te ei sobi. Ainult et parem oleks pärast seda suu pidada."

"Iseenesestki mõista," vastas Daisy samas toonis.

Seth lahkus akna juurest, istus tema vastu ja näis aru pidavat, kuidas lühemalt seletada.

"Ma kavatsen abielluda," alustas ta.

Daisy oli oodanud ükskõik mida, ainult mitte seda. Ta vaatas mehele ainiti otsa, mõistmata, et ta näeb välja veider, ja mõtles, kas Seth Carringtoniga abielluda oleks hea või halb, aga huvitav oleks näha, kuidas tema karmid näojooned armastusest pehmenevad. Ei, seda pole talle küll vaja. Mees oli veenvalt tõestanud, et võib olla jäme, üleolev ja sallimatu. Sellise mehega ei abielluks ta miski hinna eest. Teiselt poolt poleks paha tugineda tugevale mehele, kes ei karda raskusi. Näis, et Seth Carrington kuulub nende hulka, kes oskavad enda eest seista, erinevalt Robertist, kes on valmis sekkuma üksnes teiste probleemidesse.

Daisy raputas pead, et tegelikkusse tagasi jõuda.

"Ee... ee... õnnitlen," ütles ta, ikka veel taipamata, milline osa on selles loos määratud temale.

Tema reageering ei paistnud Sethile eriti meeldivat. Vist kahtlustas mees teda pilkamises.

"Seniajani on mul õnnestunud abieluvõrke vältida," jätkas mees, "kuid Astra on eriline naine. Pealegi täiendavad meie firmad teineteist."

Daisy silmitses teda mõistmatult. Mees rääkis nii, nagu huvitaks kompaniide ühinemine teda rohkem, kui tulevane naine, kuigi ta nimetas teda eriliseks naiseks. Siis tuli talle pähe teine mõte.

Daisy tõusis. See miski oli üpris ebatavaline...

"Astra?"

"Astra Bentinger."

Astra Bentinger oli pärinud kaheksateistkümneselt ühe maailma suurematest kompaniist ja suutnud asjaajamist enda kätte jättes oma varandust veelgi suurendada. Tark, ilus, viit keelt valdav ja kogu maailmas tuntud Astra Bentinger oli üks neist, kellega tuli arvestada. Tõeline superleedi, leidis Daisy, tundes end ebaõdusalt üksnes tema nime meenutades.

Ta vaatas Sethile otsa kerge hirmuvarjundiga. Kui ta kavatses naituda Astra Bentingeriga, siis on ta veel rikkam ja vägevam, kui oli algul arvanud. Oli hästi teada, et Astra eelistab enda ringkonda kuuluvaid mehi.

"Aga kas ta ei ole..." Daisy takerdus, püüdes meenutada, kus ta oli viimast korda Sethi mõrsja kohta käivaid uudiseid näinud.

"...abielus Dimitrios Klissalinosega?" lõpetas mees häirimatult. "Jah, ta on abielus. Just see ongi osa probleemist."

"Nagu ma aru saan, takistab see teda teiega abiellumast," sõnas Daisy mõtlikult.

Vastuseks sellele märkusele liigutas Seth kulme.

"Loomulikult nõuab Astra lahutust. Seniks aga peame olema väga ettevaatlikud. Selleks oligi Dy mulle vajalik. Hakkame käima koos seltskonnas, et ajakirjandus avaldaks arvamust, et oleme kihlatud. Dy Pierce pidi etendama armunud pruuti. Minu sõber tutvus aasta tagasi Pierce'iga ja kui ma rääkisin temale oma murest, siis ütles ta, et see naine sobib sellesse ossa ideaalselt. Ta pole just hiilgav näitleja, kuid piisavalt veetlev ja on valmis etendama raha eest iga-august osa. Peale selle oskab ta hoida saladusi. See on väga oluline."

Seth lõpetas ja vaatas neiule tähelepanelikult otsa.

"Aga kas teie oleksite valmis tegema raha eest kõike, Daisy Diar?"

"Peaaegu kõike," vastas Daisy vaikselt, ja tema imestuseks Sethi silmad soojenesid, karmid näojooned pehmenesid ning suunurkadesse tekkis naeratus.

"Väga targalt öeldud," sõnas ta. "Te olete üpris ettevaatlik ja tunnistate endale mõttes, et ei suuda asendada tõelist Dy Pierce'i."

Daisy tundis, kuidas kaob tema ainus võimalus sattuda Kariibi mere saartele ja leida seal Tomi.

"Mina nii ei arva," sõnas ta kindlalt. "Teil on vaja naist, kes teie käevangus pidudel käiks. Sellega saan hõlpsasti hakkama. Kui kavatsete abielluda Astra Bentingeriga, siis vaevalt nõuate minult... see tähendab..."

"Intiimsuhteid?" Seth ei tavatsenud raisata aega delikaatsete sõnade valimisele. "Ei. Kui mulle olnuks vaja viipe-tüdrukut, poleks ma hakanud raiskama aega kirjutamisele, kuid naisi osta ma ei kavatse."

"Aga kas abieluleping on teie arvates midagi muud?" küsis Daisy, keda mehe üleolev toon endast välja viima kippus.

Hetkeks näis talle, et on läinud liiga kaugele. Seth vaatas neiule teraselt näkku, tema huuled pigistusid kriipsuks, kuid ta otsustas ikkagi tema mitte päris targa märkuse kommenteerimata jätta.

"Mulle on tarvis tüdrukut, kes suudaks oma osa veenvalt etendada," ütles Seth. "Neidu, kes oskaks teha näo, nagu oleks ta minusse armunud, kuid ei hakkaks endast kujutama puutumatut või vastupidi – ei hakkaks mul liialt kaelas rippuma. Neidu, kes saab oma töö eest raha ja kaob. See tüdruk peab sellele vastavalt välja nägema ja käituma nii, et kõik usuksid, nagu oleksime armunud. Ma pole kindel, kas te suudaksite vastata kas või ühelegi nendest nõudmistest."

Ja kas solvab mind meelega või on ta juba loomult jöhker?

"Mind huvitab üksnes raha," vastas Daisy talle külmalt otse vaadates. "Võin kinnitada, et ma ei kavatse teisse armuda."

"Miks? Kui teid huvitab raha, siis sobin ma selleks väga hästi."

Selle mehe eneseuhkus on lihtsalt uskumatu!

"Mul on sõber," vastas neiu Robertile mõeldes. "Tema sobib mulle teist hoopis paremini."

Seth heitis talle uudishimuliku pilgu.

"Mida te sellega mõtlete?"

"Tahan öelda, et ta on sõbralik ja tähelepanelik, mitte aga nii ülespuhutud, nagu teie. Mu sõber ei arva, et iga tüdruk peaks tingimata temasse armuma."

Sõnad lendasid ta suust enne, kui Daisy neil sabast kinni sai. Siis ehmus ta ja kirus end mõttes oma vaoshoidmatuse pärast, kuid Seth heitis ta kergenduseks pea kuklasse ja puhkes naerma.

Ootamatult tundis Daisy nõrkust kogu kehas ja rõõmus, et istub. Lõdvestu, käskis ta end. Vaata, kuidas ta naerab ja millised lohud ta põskedele tekivad, millised valged hambad tal on ja kuidas ta nägu naerdes nooreneb ning ahkemaks ja meeldivamaks muutub. Kuigi... temas pole midagi meeldivat, hakkas Daisy end pidurdama.

"Jah, teile tuleb au anda," ütles Seth ning tema lõbus meeleasendus mõtlikuga. Siis tõusis ta järsku ja käsutas:

"Tõuske!"

Nüüd oli mees taas üleolev ja Daisy meelest hoopiski kadus selline, kes võiks talle meeldida. Ta lõi pea selga.

Seth ohkas ja kordas.

"Palun tõuske püsti."

Daisy tõusis jalule ja leidis oma üllatuseks, et jalad teda

siiski kannavad. Seth kõndis silmi vidutades tema ümber, otsekui oleks neiu asemel auto, mida ta kavatseb endale osta. Daisy ootas, et nüüd tahab mees näha ka ta hambaid... või midagi sellist, ning tardus tahtmatult uuriva pilgu all.

"Võib olla on teis midagi," lausus Seth vastumeelselt. "Kui teid korralikult riidesse panna, võiks proovida midagi teha. Muidugi pole see too stiil, millega ma olen harjunud, aga lõpuks polegi kõik nii paha." Ta jäi Daisy ette seisma, kortsutas kulmu ja uuris tähelepanelikult ta korrapäraseid näojooni.

"Milleks see teile nii vajalik on?" küsis ta ootamatult.

Daisy tahtnuks tõtt rääkida, kuid milleks – vaevalt huvitavad Seth Carringtoni ta perekondlikud mured. Küllap kuulub ta nende hulka, kellele on olemas ainult isiklikud huvid.

"Mulle on raha tarvis," pingutas ta end ütleva. Ja see oli tõsi. Ilma rahata pole mõtetki Tomi otsima hakata.

"Hmmm..." Seth asus uuesti tütarlast uurima. Ta liikus nagu saaki piirav kiskja, ettevaatlikul sammul, kiirates end dast varjatud jõudu, mille ta võib iga hetk käiku lasta. "Aga mida ütleb teie sõber? Mida ta arvab, kui näeb lehes meid pilte?"

"Mõistagi seletan talle kõik ära. Kui ta kuuleb, et meid hakka koos magama, rahuneb ta otsekohe." Tegelikult arvab Daisy, et see kavatsus tekitaks Robertis õudu, ent vaatamata aastaid kestnud kurameerimisele oli noormees talle üksnes vana sõber.

"Loodate seda?" küsis Seth pilkavalt muiates. "Mina küll ei lubaks oma tüdrukut teisega koos olla, ükskõik mida mulle kokku ei räägiks."

"Arvestades, et teie tüdruk on teise mehega abielus, siis minu arvates pole teil õigust Robertit arvustada," pahvatas Daisy.

Sethi silmad pilutusid ohtlikult.

"Kui tahate seda tööd saada, peaksite õppima keelde häälmustama," sõnas Seth leebelt. "Olete nõus?"

Daisy noogutas.

"Oleks mul aega otsida sobivamat varianti, ütleksin, mida te võite oma sõbraga kahekesi teha," lisas mees ähvarlavaltselt ja istus diivaniotsale. "Paraku tuleb kõigest alvast valida väikseim. Kas olete kindel, et saate selle asaga hakkama?"

Mees nõustub teda tööle võtma! Daisy nägu säras naerust.

"Oo jaa!" lausus ta rõõmsalt.

"Mis siis ikka, tehkem proovi. Seni pole te välja näinud neeletult armunud neiuna. Tahan teada, kas suudate inimesi veenda, et olete minu pärast arust ära."

"Ja mida ma pean tegema?" küsis Daisy ärevalt.

Seth kehtas õlgu.

"Kujutlege, et me pole toas üksinda. Kuidas te oma arvamist välja näitate?"

"Vaevalt hakkab seda tegema kõrvaliste inimeste juuresolekul!"

"Siis on parem, kui otsite endale teise töö, Daisy," sõnas Seth muiates. "Ma ei kavatse maksta teile ainult selle eest, et te vaikides minu kõrval seisate. Kujutlege end mitte peadvat, et teid keegi vaatab, kui teil on nii kergem."

"Olgu!" turtsatas Daisy ja astus Sethi poole, kes istus endiselt diivaniirullil. Ent mehe juurde jõudes jättis julgus ta hahha ning ta tardus paigale. Seth jälgis teda, käed rinnal risti.

"Noh!"

Tuleb midagi teha. Daisy puudutas tema põske. Nahk oli pehme ja pisut kare. Ta sõrmed tõmbusid eemale, nagu oleksid õrvetada saanud.

“Ja see on kõik?”

Sapine küsimus tõi neiu tegelikkusse tagasi. Daisy läks marru. Mees ajab meelega olukorra keerulisemaks, et talle oma kavatsusest loobuks! Seda lõbu talle ei pakuta! Ta on võtnud nõuks pääseda Kariibi merele ja Tom üles otsida. Kui selleks tuleb suudelda Seth Carringtoni, on ta nõus!

Järsu liigutusega pitsitas neiu end mehe põlvede vahel ja asetas käed ta õlgadele. Nüüd, kui ta istus, olid nendel näod peaaegu kohakuti. Sinised silmad vaatasid rahulikelt hallidesse. Siis kummardus Daisy aeglaselt ettepoole ja puudutas huultega kaelal tukslevat soont.

2. peatükk

Daisy tundis pehmete huulte all tema kindlat lõuga, hinga sisse mehe naha ja kalli näovee lõhna segu. Ootamatult liigutas ta huuled üle mehe näo, milles oli midagi maagilist ja ligitõmbavat, millele Daisy ei suutnud vastu panna. See tundis teda katma Sethi nägu aina uute suudlustega, kuni jõudis kõrvanibuni.

Seth istus endiselt, käed rinnal, ja ei reageerinud millelegi tema puudutustele. Sellest riivatuna hakkas Daisy taas aeglaselt suudlema tema lõuga, kuid juba tundelisemalt. Ta oli täiesti unustanud oma kavatsuse piirduda ainult ühe suudlusega, selle, et ei tunne üldse seda meest, unustanud kõik peale tema näonaha oma huulte all ning soovi panna Carrington tunnistama, et tunneb tema suudlusi.

Ta uuris hoolikalt mehe lõuga, kuni jõudis suunurgani. Äkki märkas neiu, kuidas Sethi huuled naeratuseks paotuvad.

“Jätkake!” ütles Seth. Tema ükskõikne hääl sundis neiu oma tegevuse katkestama.

Daisy tahtnuks temast eemale tõmbuda, kuid sel hetkel pani mees käed ümber ta piha ja tõmbas ta lähemale. Äkitselt tundis neiu oma suul ta huuli. Daisy oli miskipärast oodanud, et Sethi huuled on sama karmid ja külmad, nagu ta nägugi, kuid eksis. Need olid nende suudluse ajal pehmed, pehmemad, kui ta oli osanud arvata. Siis suudlesid nad veel kord, kandes sellest vastastikust naudingut. Nüüd võttis Daisy käed Sethi õlgadelt ja pöimis need ümber ta kaela.

Nõiutuna ja joovastatuna mehe huulte ja tugeva keha puudutusest, kui mees ta enda vastu vajutas, pomises Daisy üksnes midagi arusaamatut ja painutas selga, kui Sethi käsi libises ta pika musta pluusi alla ning hakkas ta siidset nahk silitama. Kõrvetavad sõrmed hellitasid ta selga ning libisesid siis visalt ülespoole, rindade suunas.

See oli nagu elektrilöök. Daisy katkestas suudluse. Ta vaatas tungivalt mehe hallidesse silmadesse. Seth langetas aeglaselt käe ta pihale ja lükkas ta eemale ilmel, mida võid pidada piinlikkuseks.

"See oli üsna hea, Daisy Diar," lausus ta ikka veel kaudselt, kuid kaudselt hingates. "Tõepoolest, isegi väga hästi tehtud. Näib, et te oskate siiski mängida."

Daisy oli nii vapustatud, et suutis vaevu jalul püsida. Kui see toimus tõesti temaga – ta reageeris tundmatu mehe puudutustele ja külvas ta suudlustega üle? Olles endale paha meele, neelatas ta kramplikult ning püüdis rääkida rahulikult:

"Lausa ime, mida tuleb töökoha saamiseks teha."

Sethi külm pilk peatus hetkeks neiu suurtel sinistel silmadel ja libises siis suudlustest ikka veel kuumavatele huultele.

"Võin öelda, et vestluse tegite läbi kõrgeima hindega, kuid kas te ikka tahate veel seda töökohta saada?"

Daisy ei mõelnudki loobuda.

"Muidugi. Milleks ma siis hakkasin teid suudlema?"

"Tõepoolest, milleks?" Seth tõusis diivanilt, silmis saadavat dooniline helk. "Loodan, et vaene Robert on tõesti nii mõnigi teile, nagu te räägite. Aga kas ta teab, kui hästi te oskate mängida, Daisy?"

"Aga kas Astra Bentina teab, kuidas te vestlusi korraldate?"

Seth võttis neiu lõuast kinni.

"Ma juba hoiatasin teid, Daisy, keele asjus," ütles ta,

Daisy vaatas talle julgelt otsa, tõmbus ta sisemus üles. "Või tahate teada, mis juhtub siis, kui ma liiga lähedale lähen?"

Tema silmade nägemisest piisas, et seda mõista. Neiu tõmbas keelega üle kuivavate huulte.

"Ei."

"Sel juhul soovitan – hoidke keel tugevamini hammaste vahel." Ta vabastas Daisy lõua ja neiu astus tagasi, võideldes sooviga pühkida nägu seal, kus Seth oli seda puudutanud. Tundmatu oli isegi kujutleda, et paar minutit tagasi oli ta seda ohutavat meest kallistanud ja tema suudlustes sulanud.

"Astra ei puutu teisse," sõnas Seth külmalt. "Ma juba ütlesin, et hakkate minu heaks töötama nii, nagu teisedki teenistujad. See tähendab – teile makstakse ja teie teete seda, mis teile öeldakse, ning targutamata. On selge?"

"Täiesti."

Mees heitis talle sünge pilgu ja eemaldus. Ent ootamatult pööras ta lõbusalt:

"Hea küll. Lähme asja juurde. Leppisime kokku, et hakkate kujutama minu sõbratari, kuni Astra saab lahutuse või miinimum pean vajalikuks seda mängu lõpetada. Olen valmis maksma teile sularahas korralikult, et edaspidi teie kindel olla."

Kui Seth nimetas summa, Daisy jahmus.

"Kas sellest piisab?" küsis mees, vaadates ta vapustatud nägu.

"Piisab? Daisy polnud elu sees nii paljust rahast undkinud. Selle abil võib rahamured ema õlult ära võtta."

"Arvan, et jah," vastas ta, surudes huuled kokku sellisel ilmel, nagu pakutaks talle säherdust raha iga päev. "Kõlab hästi."

"Maksan teile mängu lõpul, kui olete tõestanud, et oskate vajalikul viisil käituda," hoiatas Seth.

"Kas reisime Kariibi merele?"

"Jah. Ma kutsun oma saarele külalisi. Need on minu ja Astra kohtumiste kattevarjuks."

"Teie saarele?"

Mees kergitas küsivalt kulmu.

"Kas see teid ei rahulda?"

"Mina arvasin, et Seth Carringtonil on seal villa, kuid oodanud, et terve saar."

Mehe hallides silmades vilksatas tabamatu lõbus helk.

"See on kõigest väike saareke."

"Järelikult hakkame saarel väljapääsematult istuma? Või pääseb sealt ka teistele saartele?" küsis Daisy ärevalt.

Seth kergitas imestunult kulmu.

"Võimalus väljapääsematult istuda ongi oma saare peamine väärtus," tähendas ta kergelt sapiselt. "Aga kui te ilma rahvarüsinata läbi ei saa, võime kasutada väikest lennukit või mootorpaati. Kuhu te sooviksite sõita?"

"Ma niisama küsisin," vastas Daisy. Tal polnud aimugi, kuidas ta Tomi otsima hakkab, aga kuna nad viibivad alles Londonis, oli veel vara sellele mõelda. Pealegi võin sel rahaga, mida Seth mulle pakub, vajadusel ise otsinguid alustada, meenus Daisyle.

"Millal me teele asume?"

"Näib, Daisy, et teile on väga vaja pääseda just Kariibi merele."

"Olen sellest lapsest saadik unistanud," vastas neiu põiklõualt. Ta ei tahtnuks Sethile Tomist ja võõrasisa haigusest rääkida. Seth oli halastamatu ja arvestav mees, kes ei talu sentimentaalsusi. Mõelgu ta pealegi, et neiu ei jää temast sammugi maha – siis on tal vähem põhjust leping üles öelda. Neiu aga pole tarvis selle mehe parematele tunnete apelleerida. Pealegi kahtles ta kõvasti, kas Sethil selliseid üldse on.

Ühustades külma arvestavuse järgi, millega ta rääkis oma eelseisvast abiellumisest Astra Bentingeriga, ja selle järgi, et ta jäi pärast suudlusi täiesti rahulikuks, võis olla kindel, et Carrington on väga karm mees. Las ta peab teda pealegi vaaseks näitlejaks, kes igatseb päikeselistesse rannadesse.

"Kui kavatsete kõik saared läbi traavida, siis enne seda peate ootama minu töö lõppu," ütles Seth taas üleolevust imutades. "Mulle ei meeldi üldse, kui kihutate kusagile just sel hetkel, kui meil on tarvis koos välja minna."

"Kui kaua see kestab?"

"Kuu... kuus nädalat... aga võibolla kauemgi... Kas teie arvates suudab Robert teid nii kaua oodata?"

"Loodan, et suudab küll," vastas Daisy külmalt. Talle ei meeldinud põrmugi mõnitav toon, mis ilmus Sethi hääledele, kui ta nimetas Robertit. Vahest ehk polegi tema poiss superman, kuid tal on hea süda.

"Las hakkab harjuma otsekohe," sõnas Seth karmilt. Lähemale ajale on mul määratud rohkesti kohtumisi ja ühiskonnaettevõtmisi ning kuna olete nüüdsest mu sõbratar, tulete täna õhtul koos minuga õhtusöögile."

Ta astus ukse poole, andes mõista, et kohtumine on lõppenud.

Daisy seiras teda tigeda pilguga. Täna õhtul oli ta tahtnud minna haiglasse Jimi külastama. Pealegi ärritas teda mees, millega Seth teda käsutas, ja kindel arvamus, et käsud ei ole võetud. Neiu ei liikunud paigast.

"Aga kui mul on täna õhtuks omad plaanid?"

"Niis jätke need kõrvale," vastas mees ükskõiksel ja avas ukse. "Õelge Mariale oma aadress, et teaksin teile kell viieksa järele tulla."

Daisy püüdis kujutleda, kuidas Seth tema maja juurde

sõidab. Selles vaiksuses nurgakeses oleks ta nagu tulnuk, kes ei oska rääkida? kordas ema ta jutu kahtlustavalt üle. "Daisy, teiselt planeedilt. Pealegi saaks ta tema aadressi näha, et ta sa mõtlesid?"

otsekohe kõigest aru. "Mõtlesin Jimile," vastas neiu. "See kõlab küll uskumatu, kuid on tõsi, et mina ei huvita teda üldse. Ta kavatseb abielluda teisega. See tööalane lepe võimaldab mul pääseda sinna, kus Tom ilmselt viibib. Mõtlen, kuidas Jim rõõmustab, kui mul läheb korda vend koju tuua!"

"Teil ei maksa mulle järele tulla," kiirustas ta ütlemast, et ta ei taha, et Robert teie uue bossiga tutvuks?"

"Parem oleks isiklikku elu töösse mitte segada," vastas Ellen Johnson ristades põlvedel sõrmed. "Kui see sul ainult õnnestuks! Olen kindel, et ta lahkus sinu pärast ja tahab vaevalt tagasi tulla, kui mina siin olen."

"Riietuge nii, et näeksite välja praegusega võrreldes efektselt," sõnas ta ja viitas kindlalt uksele. "Esialgu piisab. Mul on palju tööd."

Koduteel taltsutas Daisy vaevaga pahameelt. Seth Carrington on talumatu jõhkard, häbematu ja uskumatult egoistlik tüüp! Tuleb ennast alandada ja teeselda, et ta mulle meeldib. Ta käitub nii, nagu teeks suure heateo! Lähemad nädalad kujunevad raskeks. Selle mehega pole vist kellelgi kerge. Ma saan vist ilma minutagi hakkama, kui sa tal silma peal hoiad."

Vihast keedes vaatas ta bussi aknast välja. Mehe soojade sõnadest ahnete huulte meenutamisel kattusid neiu põsed punaga. Aga mis siis, kui tõeline Dy Pierce välja ilmub?" küsis Daisy. "Ma ei suutnud veenda Daisy jutt sellest, et tegemist on tõelise tööga, mis aitab teda Kariibi merele pääseda. "Ta ütleb sulle mehele, et te pole omavahel tuttavad, ja mis siis saab?"

ikka veel mehe lõhna ja ta karedat nahka oma huulte all. "Ta ei ilmu välja," kinnitas Daisy. "Ma ju rääkisin, ema. Kui nägin, et kiri pole saadetud mulle, läksin aadressil märgitud kohta. Helistamise peale ilmus ta naaber ja ütles, et Dy Pierce on ära sõitnud. Siis arvasin, et see on saatuse sõrm."

"See on väga riskantne," sõnas ema etteheitvalt. "Kui Sethi ettepanek näinuks mulle kahtlasena, oleksin selle kohe tagasi lükanud," vastas Daisy. "Pole ju kuigi keeruline ilmuda Seth Carringtoni käevangus piduõhtule ja siinsele armsalt naeratada. Ainult tänu sellele saan Tomi sinna minna."

Ema ei pahandanudki eriti, kui Daisy rääkis talle lühidalt oma seiklustest. "Sa esinesid teise naisena kohtumaks mehega, keda sa ei tundnud üldse ei tunne, ja nõustusid mõne nädala vältel tema sõbraks minema."

Daisy oli juba unustanud teda bussis vaevanud kahtluse ja püüdis emale selgeks teha, et see on parim variant.

"Seth Carrington?" Ellen vaatas tütrele teraselt näkku. "Ega mitte ometi *seesama* Seth Carrington?"

"Ma ei usu, et neid oleks kaks," vastas Daisy. "Mida temaga on?"

"Täna teel haiglasse lugesin tema kohta ajalehest." Ellen libistas pilgu üle lehe ja ulatas Daisyle vajaliku lehekülje. "Ma ei usu, et tahaksid end sellise mehega siduda."

Lehes kirjutati Sethi saabumisest Londonisse, tema kahtlastest kommetest ja ta tohutu impeeriumi uskumatu edukusest. Loo teises osas alapealkirjaga "Üks maailma mainekamaid poissmehi" räägiti, kui osavalt seostab Seth rahandusedu eduga isiklikus elus, ning esitati terve nimekiri kaunitaridest, kes on edutult püüdnud tema südame vallutada. Seda lugedes pigistas Daisy hambad risti.

Kolmekümne seitsmenda eluaastani vallaliseks jäänud mees ei kavatsevat oma perekonnaseisu lähemal ajal muuta. Lõpus nimetati ettevaatlikult tema sidemeid Astra Berntingeriga ("neljanda missis Klissalinosega"). Nähtavas tulevikus polnud nad siiski nii ettevaatlikud, nagu Seth tahtnuks.

Daisy tundis, kuidas teda haarab hirm ja sisemus tõmbub külmaks. Ei, ta ei lase oma plaani läbi kukutada.

"Ma ei mõtlegi end temaga siduda," vastas neiu tooniga, mis ei lasknud tema otsuses kahelda. "Ma kavatsen Tony otsida. Seth Carrington sattus ette täiesti juhuslikult."

Ent kahtlused püsisid öhtuni.

Daisy vaatas peeglisse. Ta oli teinud kõik, mida suutis, et näha hea välja, kuid lühikesed lainelised juuksed ei langenud nii, nagu vaja, ning kosmeetikavahenditest oli ta tarvitanud ainult huulepulka.

"Ja see on kõik, mida te suutsite?" küsis Seth tervituseks, kui ta ukse avas. Seth ise kandis laitmatut öhtuülikonda ning nägi välja nii veetlev ja enesekindel, et Daisyl ei tulnud pähe, et ta on vaid üksik mees. "Kas sa tahad, et ma vii sind koju?" küsis ta, kui ta nägi Daisyl silmi. "Kas sa tahad, et ma vii sind koju?" küsis ta, kui ta nägi Daisyl silmi.

Neiu surus ärevuse maha ja sõnas lõbusalt:

"Tere öhtust! Jah, minuga on kõik korras, täna. Jah, ma astun sisse."

Seth kortsutas kulmu, kuid astus tagasi ja laskis ta tuppa. "Ma ei ole vist juba läinud, mõtles ta, kuid Carringtoni sõnad ei tundunud ta mõttekäigu.

"Ma ju palusin teid midagi efektsemat selga panna," vastas ta, kui oli ukse sulgenud.

"Mis siis – kas minu kleit ei meeldi teile?" küsis Daisy kergelt solvudes. Ta oli arvanud, et Seth pole rahul ta näoga, mitte aga kleidiga. Möödunud suvel oli ta kulutanud kõik oma kasinad säästnud ja ostnud selle odavalt välja müügil. See tumesinine tähekestega kleit sobis väga hästi tumedate juuste ja heleda nahavärviga ning Daisy oli end selle alati väga hästi tundnud... kuni tänase öhtuni.

"Näeb välja nii, nagu oleks see kaltsumehe kotist välja tõmmatud!" sõnas Seth rahulolematult.

"Kas olete alati nii armastusväärne?"

"Ma ei taha raisata aega teie peente tunnete hellitamiseks," vastas mees ärritatult.

"Ma ei suuda kujutleda, et te kedagi hellitaksite," torises Daisy, kellele oli hoopis kergem temaga vaielda, kui ta üritas tõmbavat võlu tunnetada. Ta püüdis mitte vaadata diivapooli, millel nad olid hommikul suudelnud. "Ma pole veel kohanud nii napi jutuga meest."

Seth ägestus veelgi enam.

"Ma võin olla jutukas, kui seda on tarvis, kuid lubage mulle rääkida, et siin olete töö."

"Jah, ja mul oleks kergem, kui te ei arvustaks igat minu sammu."

Oli täiesti ilmne, et Seth Carrington polnud selliste vastustega harjunud. Ta pilk püsis neiul. Siis ohkas ta, kui ometi näis Daisyle, et ka mees tunneb olukorrast lõbu.

"Kas te alati niiviisi vaidlete?"

"Ei. Ainult siis, kui mind selleks sunnitakse," vastas Daisy, manades ette oma kõige tagasihoidlikuma ilme.

"Kuulge, ma ei taha teid solvata ja öelda, et see kleit näeb välja liiga odav. See sobib parem eeskujulikele plikale, kui kõik teavad hästi, et mulle meeldivad pisut teistsuguse imelise žiga naised. Tuleb teile homme midagi sobivamat osta."

Daisyle meenus ajalehekirjutis ja selles toodud tuntud naiste nimed, keda ei saanud küll eeskujulikeks nimetada.

"Aga miks ei saaks öelda, et armusite vahelduse mõtte eeskujulikkude tüdrukusse?"

"Arvate, et see on mulle omane?" küsis Seth nii mürgiselt, et Daisy tahtmatult õlgu vöbistas.

"Te võite ju teeselda..."

"Teesklemise eest maksan mina teile," katkestas mees teda järsult. "Kui tahate oma osa korralikult etendada, siis peate väljaminekuks riietuma nagu kord ja kohus." Ta tõstis telefonitoru. "Parem oleks laud ära öelda."

"Aga minu kleit pole ju nii halb!" lalises Daisy kohmetult.

"See ei kõlba selleks, mida mina olin kavandanud," vastas Seth. "Kavatsesin viia teid sinna, kus meid märgatakse. Aga ma ei tahaks, et mind tabataks suhtlemas kooliplikadega, sest sellistes rõivastes näete välja just nii. Tuleva fotod... Ei, täna läheme kusagile vaiksesse kohta."

Daisy tundis tohutut kergendust, sest ta polnud veel valmis etendama oma osa kollase ajakirjanduse ees. Nad laskusid esimesele korrusele. Hotelli sissekäigu ees ootas neid läiki-

va hulk inimesi. Autojuht hakkas askeldama, avas ukse Daisy poole ja tegi nii luksuslikku sisemust nähes suured silmad.

Sellises autos pole ma veel kordagi istunud," tunnistas Sethile, kes andis autojuhile korraldusi.

Mees heitis talle imestunud ja lõbusa pilgu.

"Ärge ainult hakake ütlema, et see naiivsus on ehtne."

Daisy kahetses neid huultelt lipsanud sõnu. Kõige enam soovis ta, et Seth peaks teda kogenud näitlejaks.

Tahtsin öelda, et tavaliselt ma sellistes autodes ei sõidaks," sõnas neiu, püüdes hoida seltskondliku vestluse tooni, mis polnud kindel, et suutis Sethi veenda. Kogu tee silmitses mees teda mõtlikul pilgul.

Hoiduk peatus üle Londoni kõige kallima restorani ees. Seal juhiti saali õdusa nurgalaua juurde, kus õhkkond ise oli intümne ja näis koosnevat salapärasest.

"Mul on tõesti kõht tühi," tunnistas Daisy, unustades rafineeritud daami osa. "Mul polnud aega lõunastada." Ta tabas Sethi imestunud pilgu ja asetas söögikaardi süüdlase ilmel näole. "Oh Issand, söögist huvitumine pole vist päris hea."

"Ma ei ütleks," vastas Seth naeratades. "Vahelduseks on päris meeldiv õhtustada koos tüdrukuga, kes ei noki terve öö ühe taldriku kallal."

Daisy valis toitva eelroa ja hakkas uurima põhitoitusid, kui Sethi kannatus lõpuks katkes.

"Ta võtab lambaliha," ütles ta kelnerile, kes küürutas talle kohal, märkmik ja pliiats käes.

"Kavatsesin tellida midagi muud," sisistas Daisy vihatult, kui kelner oli ilmse kergendustundega lahkunud.

"Arvasin, et teil on hea isu," vastas Seth. "Kui ma poleks teid eest otsustanud, istunuksime siin terve öö."

Daisy turtsatas rahulolematult ja määris oma saiakesele kiirelt võid.

"Ah jaa, selle "terve öö" asjus," jätkas Seth toolileeni toetudes. "Homme tuleb teil minu poole kolida."

"Teie poole? Milleks?"

"Muidugi mitte teie võluva keha pärast, mida te nii hoolikalt nendesse hilpudesse peidate," tähendas Seth mürgise

Restorani poolhäämarus varjas Daisy põskede kerge punetuse. Neiu võttis uuesti käsile võileiva, püüdes tõrjuda eemaletõrjutava meenutuse mehe kätest, mis silitasid ta rinda ja selga ning soojendasid meeldivalt nahka.

"Ma ei saa aru, miks peaksin teie juurde asuma?"

"Selleks, Daisy, et meid ei usuks keegi, kui hakkaks teid igal õhtul viisakalt taksole saatma. Nii aga on kõigil uudishimutsejad kindlad, et me ei suuda teineteisest üksteisest sammu eemalduda."

"Aga miks peaks keegi teadma, kas magame koos või mitte?" torises neiu, kes ei tahtnud hoopiski arutada plaani üksikasju. Ta püüdis kõigest väest varjata oma piinlikku teeseldes pahameelt. "Ehk oleks parem, kui lahkuksin teie juurest tagaukse kaudu?"

"Keegi märkaks seda kindlasti. Järgmisel hommikul peaksid sundaksid kõik lehed, kui lähedased me tegelikult olemegi. See on vist tuntuse üks varjukülgi. Niipea, kui keegi oma elu dab varanduse või võimu, kaotab ta õiguse eraelule. Mõni lähema nädala jooksul tuleb teil sellega harjuda. Kui keegi ei huvituks minu ja Astra suhetest, poleks teid vajagi. See tuleb teil oma töökoha saamise eest tänada bulvarilehti."

"Aga meie..." Daisy püüdis ärevust varjata. "Meie ju peame ühes voodis magama?"

"Ei." Sethi silmis välgatas lõbus tuluke. "Numbris peaks kaks magamistuba. Ühes neist ööbis tavaliselt Maria, kui tema kolib ajutiselt sõprade juurde. Ta hakkab käima peal viiti. Te aga peate nagunii minu juurde jääma."

"Tuleb, mind seal vaja on?"

"Selleks puhuks, kui keegi saabub."

Sel hetkel tuli kelner veinipudeliga. Seth proovis seda, maitsetas heakskiitvalt ja jätkas juttu Daisyga:

"Mul on määratud mõni ärialane kohtumine. Kui partiid näevad, et olete kogu aeg minuga koos, siis leiavad nad, et ma ei saa sekunditki ilma teieta hakkama."

"Järelikult tuleb mul päevade kaupa istuda ja oodata, kuni keegi teie juurde tuleb?" küsis Daisy. "Ma lähen sellist logelemisest hulluks."

"Arvasin, et olete sellega harjunud."

"Mida te sellega mõtlete?" küsis neiu pahaselt. Lillekaupluses oli päevi, millal ta ei saanud minutikski istuda!

"Olete ju praegu töötanud näitlejanna," meenutas Seth. "Arvasin, et sellistel puhkudel istutakse telefoni juures ja oodatakse, et keegi helistaks ja osa pakuks."

Daisy oli oma vale juba unustanud.

"Selleks on automaatvastaja. Mul võib ju ka muu tegevus olla."

"Mis see siis on? Kuigi võin seda pärast täna hommikust teile teatada etteastet aimata."

Daisy heitis talle raevuka pilgu.

"Ma töötan lillekaupluses," sõnas ta külmalt, leides, et mõni asi on parem tõtt rääkida. "Siis, kui mul näitlejatööd ei ole."

"Ma ei usu, et te lillepoes eriti palju teeniksite," arvas ta.

Daisy ohkas, meenutades kogunenud võlgu.

"Jah."

"Mulle näis, et rahast huvitatud neiu peaks rõõmust hüppama, kui saab pataka raha selle eest, et saadab mind ja viibib minu kõrval," sõnas mees mürgiselt. "Ma ei usu, et see on nii raske töö. Hotellis on teler ja spordisaal. Võite lugeda."

“Seda küll,” vastas Daisy, mõeldes oma asjadele.

Valitses vaikus. Silitades sõrmedega klaasi joonist, uu Daisy jooginõu kullakarva sisu. Ta püüdis mitte tähe panna Sethi käsi, kindlat lõuga ja põske, mida ta oli esim korda suudelnud. Seth rüüpas väikeste sõõmudega veid kuid tundes endal mehe terast pilku, tunnetas Daisy oomatult, et mees loeb tema mõtteid.

“Kas olete meist Astrale teatanud?” küsis Daisy ootam tult ja taipas, et see “meist” kõlab liiga intiimselt. “Taht öelda, kas olete talle minust rääkinud?”

Sethi ilme muutus imeliselt kinniseks.

“Olen.”

“Ja mida ta ütles?”

“Jäi rahule.”

“Oo!” Daisy tundis end millegipärast ebamugavalt. “K ütlesite talle, et ma ei ole Dy Pierce?”

“Ütlesin, et leppisin Dy asemel kokku teise naisega vastas Seth. “Üksikasjadesse ma ei laskunud.”

“Kas ta ei püüdnud teilt teada saada, kuidas ma va näen?” Kui Daisy armastaks Seth Carringtoni, püüaks saada teada kõike selle tüdruku kohta, kellega koos ta palju aega veedab. Kuigi Astra Bentinger võib ju teada tal pole muretsemiseks mingit põhjust.

“Ütlesin talle, et teie välimus ei vasta päriselt selle osale,” vastas Seth nii igava näoga, et neiu pahandas.

“Ega te juhtumisi ei öelnud talle, kuidas ma veensin end tööle võtma?” küsis neiu pilklikult, lootes meest n past välja lüüa. Ent see ei õnnestunud.

Seth heitis talle kavala pilgu.

“Ütlesin, et osutusite paremaks näitlejaks, kui olin o nud, kuigi algul kavatsesin teid uksest välja saata, ja k mul pole valikut, siis pean teid taluma.”

3. peatükk

Vapustatud neiu vaikimise katkestas kelner, kes ilmus tugutistega.

Daisy keskendus rõõmuga oma taldrikule. Talle ei meel nud üldse, et Seth oli arutlenud nii külmavereliselt tema üle straga, kes oli mehe seletustega rahule jäänud. Isegi super edile ei meeldi, kui ta mees teeskleb teisesse armu-nut. Vahvavasti ei pidanud Astra teda vääriliseks võistlejaks.

Krabisalat spargliga oli võrratu, ent neiu võinuks sama luga järada papitükki – nii ametis oli ta oma mõtetega. Ma asi see pole, mida Seth ja Astra temast arvavad. Amine on leida Tom. Tal on hoopis lihtsam, kui mõtleb hult sellele, et teeb üksnes tööd.

Neiu vaatas Sethi poole, keda pikaleveninud vaikimine vahvasti sugugi ei häirinud. Esimest korda märkas ta lukest kortse ta silmade juures ja oimudele tekkivaid halle te. Daisy libistas pilgu üle ta näo – kandilistest lõua- lastest üleoleva ninajooneni ning sealt huulteni –, kuni h tõstis äkitselt pilgu ja vaatas talle näkku. Neiu südame- ligid sagesid.

“Mina... ma arvan, et peaksin teie kohta midagi teadma,” tuses Daisy, teadmata isegi, miks ta end õigustama hak- . “Teie sõbratar peaks teadma mitte üksnes seda, et olete eeriklane ja pururikas.”

“Mida te siis veel peaksite teadma?” küsis Seth tuseselt.

"Teie... teie perekonnast, näiteks," vastas Daisy. "Kus te elate ja millega tegelete..."

"Ma ei räägi kunagi oma perekonnast. Keegi ei hakanud teilt selle kohta pärima."

Daisy oli kavatsenud küsida, mida ta teab Astra perekonnast, kuid taipas Sethi järsust toonist, et parem oleks teemast muuta.

"Siis selle kohta, kus te elate. Või on see ka saladus?"

"Mul on mitu maja," vastas mees hoopis rahulikult. "Manhattanil, Malibow's, suusabaas Uhah's... ja Cayman saar Kariibi meres."

"Aga milline neist on teie kodu?"

Neiu võinuks vanduda selle peale, et säherdusi küsimist polnud talle seniajani esitatud. Mingiks hetkeks sattus mees hämmingusse, siis kehtis õlg.

"Vist see, kus ma parajasti asun."

"Väga kurb," sõnas Daisy mõtlematult.

Seth kergitas kõrgilt kulme.

"Kas see, kui kellelgi on neli esmaklassilist maja, on kurb? Vaevalt küll enamik inimesi teie arvamust jagaks."

Daisy väike majake... See nägi välja pisut pehkinud tapeedid oli pleekinud, kuid ikkagi oli seal alati olnud elu ja õdus.

"Minu arvates on kurb see, kui pole kohta, mida võiks nimetada oma koduks," ütles Daisy, vaadates mehele otustumisiniste silmadega tõsiselt otsa. "See on koht, kus te elate, nad need, keda armastad ja kes sind armastavad."

"Ma ei usu armastusse," vastas Seth järsult.

Daisy silmitses teda uudishimulikult.

"Kui nii, miks te siis abiellute?"

Mees ei vastanud kohe. Ta keerutas klaasi käes ja rääkis sellest sõõmu.

"Oleme Astraga hea partii," sõnas ta viimaks. "Ta on ilus ja äärmiselt naiselike naine. Me mõistame teineteist väga hästi. Meie vahel on sentimentaalsus isegi võõram kui mulle. Meile meeldib üksteist ümmalegi pole seda vaja."

"Üpris rumal on seda mitte soovida, kui kõik muu on olemas," julges Daisy tähendada.

Seth heitis talle puuriva pilgu, kuid neiu ei märganud seda. Ta urgitses noaga saia, suutmata mõista, kuidas mees, kes on võimeline nii armsalt suudlema, võib rahulduda nii vähevalitu eluga. Ta keeldus järsult rääkimast oma perekonnast. Nähtavasti on Astraga abiellumine ajendatud pelgusest ja äärmisest kaalutlustest. Daisy oli alati suhtunud kahtlusega inimestesse, kes ütlesid, et suur rikkus neid ei mõjuta, kuid hakkas nüüd mõistma, et tal polnud õigust.

"Aga mida te endast räägite?" Seth katkestas järsult tema mõtlemise. Näis, nagu sunniks ta end seda küsima.

"Endast?"

"Pea näitama mõningat informeeritust teie elust enne meie kohtumist," lausus mees ja see kõlas vabandusena.

"Aga keda see huvitab?" püüdis Daisy vastu vaielda. Ta ei suutnud kujutleda, et keegi teda Carringtoni varjus märkab.

"Kunagi ei oska kõike ette arvata," sõnas mees pikka aega. "Kui paneksite end sobivalt riidesse, oleksite täiesti valmis."

Võimalus olla täiesti veetlev ei kannata välja mingit võrdlust ilusa, hea äärmisega naisega, leidis Daisy solvunult.

"Arvasin, et pakun huvi ainult sellega, et viibin teie elus," ütles neiu teravalt.

"Võib-olla," vastas Seth ja noogutas pead. "Ent tuleb olla valmis ootamatusteks. Nii et alustage. Rääkige endast."

"Mis siis ikka..." Daisy viivitas, mõistes, et tema elu võib talle sellele mehele lootusetult hall, kuid otsustas siis, et

Sethi ees ta selle pärast küll vabandama ei hakka. Tema ei süngestu iga kord nagu äikesepilv, kui talt perekonna kohta päritakse. "Mu isa suri, kui olin veel päris nooruk." Mõne aasta pärast abiellus ema uuesti. Mu võõrasisa on tema mees." Mõeldes Jimile, kes oli tema vastu alati lahke olnud, ja ema õnnelikuks teinud, ta hää l vārahtas. Tema pärast ta kohustatud Tomi leidma. "Meil on väga üksmeelne perekond," jätkas Daisy juba kindlamalt, "kuid ma ei saa öelda, et mu elus oleks palju rõõme olnud."

"Seepärast hakkasitegi näitlejaks?"

"Mida?" Taibates viis Daisy pilgu kõrvale. "Oo... Vist tahtsin leida... oh, ma ei tea... midagi hoopis mu Armastan oma kodu ja perekonda, kuid mõnikord mulle selline elu liiga pilvitu."

Mõistes, et oli öelnud rohkem, kui olnuks vaja, peatus Talle meeldis teha ilusaid lillekompositsioone, kuid mõnikord tekkis tahtmine poeneiu üksluisest elust jalga lasta. Daisy katkestas suhted Robertiga, kes oli väga heasüdamine ja korralik, kuid ei suutnud mõista ta soovi võtta elult enamat abiellumist võimalikult rohkem. Siis haigestus Jim ja minustest rõõmudest ei saanud enam juttugi olla.

Nüüd siis istub ta siin ühise laua ääres koos maailma populaarseima poissmehega, kes kavatseb teda viia Karibibi merele oma saarele.

Seth silmitses teda tähelepanelikult.

"Nüüd siis ootate kutset peaossa?"

Daisy arvates kuulus selles etenduses peaosa Astra Binghami tingerile. Tema on pelgalt dublant.

"Midagi sellist jah," vastas neiu ootamatult kurvalt ja tundes tasa.

Mõne hetke vaatasid nad sõnatult teineteisele näkku.

"Daisy..." alustas Seth, kuid ei jõudnud lõpetada.

Läbi saali sammus nende poole paarike. Juba patsutas neid Sethile õlale.

"Seth Carrington! Mida sina siin teed?"

Teadmata, kas rõõmustada või kurvastada vestluse katkestamise pärast, kuid neiu tardus, silmad pärani, kui oli tundnud selles ära James Gifford-Gouldi. Tänu päritud suurele kompaniile ja playboy-mainele täitsid tema pildid ilmast ja seltskonnakroonika lehekülgi. Tema kaaslane, range, klassinaeratusega blondiin ulatas suudluseks põse, kui Seth teda tervitama tõusis.

"See on Daisy," sõnas ta ning esitles neiule Jamesi ja blondiini, kelle nimi oli Eva.

Daisy tervitas. Eva noogutas hooletult vastu. Ta oli Daisy silma alla üle vaadanud, peatanud pilgu kleidil, ning pärast seda teinud demonstratiivselt teda tähele panemast. James aga liikus nende meeste hulka, kes mõttes iga naise lahti riietasid, ja sestap püsis tema pilk Daisyl kauem.

"Ter-vist!" venitas ta, jätkates neiu silmitsemist. "Te olete üha õnnelikumad. Teie õnni põhjuseks on Sethi taolise julma tüübi jaoks. Ma ei osanud arva-dada, et saherdusi neide on üldse veel olemas. Kust sa ta leidsid? Mina tahaksin endale samasugust!" ütles ta ja pahvatas tema.

Daisy hämmastuseks Sethi ilme muutus.

"Kardan, et selliseid rohkem ei ole," sõnas ta järsult. "Teda ma ära ei anna."

"Saan sinust väga hästi aru, sõber," lausus James silma laotades. "Mul on samasugune tunne."

Eva hakkas ärrituma.

"Lähme, James," ütles ta ja haaras mehel tugevamini käest. James naeratas Daisyle hüvastijätuks laialt ja läks end ära viia.

Seth istus omaale kohale tagasi ja torises:

"See kergats on Londoni suurim lobamokk!"

"Seda te ju soovisite," vastas Daisy imestunult. "Inim-
sed peavad hakkama meie üle keelt peksma."

"Aga mitte nii, nagu teeb seda James Gifford-Gould,"
sõnas Seth süngelt ning vaatas lauda istuvate Jamesi ja E-
poole. "Nüüd pasundavad nad meist tervele ilmale. Tul-
teeselda, et pahandasin selle pärast, kuidas ta teid vaatas."

"Arvasin, et olete juba hakanud armukadedust tees-
lema," tähendas Daisy hapult.

"Miks ma peaksin armukade olema?" küsis mees jäi-
toonil.

"Pole aimugi," tunnistas Daisy ausalt. "Aga praegu tul-
see teil väga hästi välja."

"Ma üldse ei..." Seth jäi vait ja hoidis ilmse pingutuse-
ärritust tagasi. "Kuulge, me oleme eeldatavad armukes-
aga mitte vaenlased. Gifford-Gould ei jäta midagi ka-
silma vahele." Ta asetask oma peo üle laua neiu käele
pigistas välja naeratuse. "Parem rääkigem nii, nagu arm-
nud. Millest armunud räägivad?"

"M-ma ei tea," vastas Daisy kogeldes, püüdes mi-
tähele panna lauakaaslase tugevat sooja kätt, millest su-
dusid ta peopessa nõrgad impulsid.

"No teie oskate midagi välja mõelda. Millest te Rober-
ga räägite?"

Ootamatult meenus Daisyle õhtu, millal ta viimast kor-
Roberti keelitustele järele andis ja temaga koos õhtustas-
läks. Kõigile neiu naljadele vastas ta täiesti tõsiselt ja se-
tas talle terve õhtu midagi isikliku huvi puudumisest. A-
las arvab Seth, et ka teda keegi armastab, isegi siis, kui ta
kõigest "täiesti veetlev"!

"Me räägime Robertiga paljudest asjadest," sõnas Dai-
püüdes vältida Sethi uurivat pilku.

"Millest nimelt?"

"Kõigest," vastas Daisy. Ta püüdis oma kätt vabastada,
id mehe sõrmed üksnes pigistasid tema kämmalt veelgi
gevamini.

"Ei, ei, seda ei maksa," ütles Seth. "Te olete ju nagu
minusse armunud. Mäletate? Kui armastate mind, siis tahate,
teie käsi oleks minu peos. Püüdke alustada minuga mingit
tut." Seth paljastas hambad tehisnaeratuseks. "Mängigem
oma veenvalt, nagu täna hommikul."

Daisy vaatas ta hallidesse ükskõiksetesse silmadesse ja
andis end naeratama. James ja Eva uurisid neid avalikult
ali teisest otsast.

"Olen kindel, et teie armastuskogemused on minu oma-
st võrreldamatult suuremad," pigistas Daisy läbi hammas-
jätkaes naeratamist. "Millest teie tahaksite rääkida..."

"Kui oleksin armunud?" lõpetas Seth lause. "Las ma
õllen..." Ta võttis neiu käe ja hakkas selle selga silitama.
Ta viis ütleksin, mis mulle teis meeldib."

"Siis tuleks teil oma kujutlusvõimet pingutada." Daisy
andis rääkida väljakutsuvalt, kuid tundis, et mehe mängi-
tuse tema käega muudab ta abituks ja kuulekaks.

"Oh, ma ei tea. Loodan, et mõtleksin midagi välja. Üt-
tein näiteks, millised imelised sügavad sinisilmad teil on
at teie ripamed heidavad põskedele värelevaid varje." Ta
võttis viivu ja mõtles. "Ütleksin, et mulle meeldib kohu-
valt teie naeratus, mis kõike ümberringi valgustab, või
e, kuidas te lõuga tõstate, kui millegagi rahul ei ole."

Daisyle kippus klomp kurku.

"See on väga hea," sõnas ta väriseva häälega.

Mehe sügav hää näis tungivat ta sisemusse ning käepuu-
tus tekitas võigaid. Ta teeskleb nagu minagi, mängib
na, arvas neiu. Ometi kuivas ta kõri ja keel kleepus

suulakke. Ta suutis üksnes mehele otsa vaadata.

"Seejärel ehk ütleksin teile, et ma ei suuda unustada teie suudlusi, et mäletan alati teie naha õrnust ja huulte värin. Ja suudleksin teie kätt. Vaat nii!"

Ta tõstis neiu käe ja Daisy tundis mehe soojade huulte puudutust oma peopesal. Üle ta keha jooksis värin nagu neiu libistas alateadlikult sõrmedega üle ta põse. Ta süüa haamerdas meeletult. Vaadates oma käe kohale kummardunud tumedat pead tundis Daisy magusat rambust allpool kõhtu ja kasvavat iha ning ahhetas vaikselt. Nõrka olles kuuldes tõstis Seth pea ja vaatas talle silma. See pilk naeris küündivat südameni.

"Tahate teada, mida ma seejärel teeksin?"

"Mi-da?"

"Kutsuksin kelneri ja käsiksin järgmise roa toomata jääd. Läheksime hotelli tagasi ja veedaksime voodis terve öö."

Neiu keha tõmbus pingule nagu pillikeel. Seth lasi väga aeglaselt ta käe lahti. Ootamatult märkas Daisy, et mehe omadega kokku põimunud sõrmed ei taha avaneda.

"Kas tuleksite kaasa?"

Neiu tõmbas keelega üle kuivavate huulte.

"Siis küll, kui oleksin teisse armunud," sosistas ta, kartes oma häält.

"Ja mida te mulle vastaksite?"

"Mina... ma vist ütleksin, et senini pole ma kellegagi koos midagi sellist tundnud," pomises Daisy surutult. "Ma vahest ehk lisaksin, et see hirmutab mind."

Sugenes pikk vaikus. Nad ei märganud midagi ümber, üksnes nende sõrmed põimusid veelgi tugevamini.

Ilmus kelner, kattis laua põhiroaks ja valas klaasides veini. Tema ilmumisel näis Sethil piinlik hakkavat, nagu oleks ta mõneks sekundiks unustanud, kus ta viibib.

vabastas pärast lühikest viivitust neiu käe.

Daisy hüljatud käsi lebas veel pisut aega laual, kuni ta tõusis ja selle põlvele libistas. Ta oli vapustatud ja endast aljas. Oma seisundi varjamiseks asus ta söögi kallale, kuid ei saanud innuta.

"Arvasin, et olete näljane," sõnas Seth, vaadates, kuidas Daisy lihapalakese kallal urgitseb.

"Ma tahtsin süüa," vastas Daisy, kelle isu oli täiesti kadunud, "kuid hindasin oma võimeid üle."

Seth muigas ja Daisy suureks kergenduseks ei hakanud sellele enam tähelepanu pöörama. Näis, et ta on isegi unustanud Jamesi ja Eva ees armunud teeselda.

Mõni aeg istusid nad vaikides.

Aga mis siis, kui nad oleksid tõesti teineteisesse armunud? Mis oleks siis, kui nad pärast arve õiendamist läheksid hotelli ja mees hakkaks teda aeglaselt rõivastest vabastama? Kuidas tunne oleks, kui ta hellitaks meest ja mees teda?

Mehe suudluste ja tema peopesa puudutanud huulte meelitus paneb neiu nagu sipelgad mööda selga jooksuma. Daisy haaras kord külma-, kord kuumalaine.

"Kas võtate magustoidu?" küsis Seth.

"Ei. Tänan."

"Kohvi?"

Daisy raputas eitavalt pead.

"Siis ehk hakkame minema?"

Kõik läks nii, nagu neiu oli kujutlenud. Seth õiendas arve ja nad astusid ukse poole. Aga nad ei sõida hotelli ega hakka armastama, sest kogu toimuv on ainult etendus. Neil pole vaja mängida siis, kui kedagi pole nägemas.

"Ma võtan takso," sõnas neiu väljas.

"Vii teid ise kohale," ütles mees järsult.

"Parem sõidan üksinda," vastas neiu, hääles vaevutajutav

meeleheide, ja lehvitas kõigest väest takso peatamiseks kätt.

Seth haaras tal ärritatult käest kinni, enne kui Daisy jõudis autosse lipsata.

"Te võiksite minuga lahkemalt hüvasti jätta," sõnas ta.

"He-head ööd," pomises neiu närviliselt.

Seth tõmbas ta enda vastu.

"Te ei mängi päris hästi, Daisy. Me ei hakka ju valmis tema pettumust neile, kes meid aknast jälgivad. Nad ootavad, et ma teid suudleksin, ja ma teen seda kohe."

Ta pani Daisyle kae ümber piha, langetas pea ja suudles teda huultele. Naudingulaine muutis neiu jõuetuks. Unustanud kõik, oigas ta vaikselt ja põimis käed ümber mehe kaela. Kui ta siis silmad avas, nägi ta, et Seth naeratab.

Daisy oli otsekohe reaalsuses tagasi ja eemaldas mehe kaela ümbert käed, nagu oleks kõrvetada saanud.

"Ma... pean minema," habises ta ja pöördus järsult auto poole.

Seth avas talle muiates ukse.

"Head ööd, Daisy Diar," ütles ta. "Ärge siis unustage, alates homsest elate minu juures."

* * *

"Ei, mitte see!" Seth langetas ärritatult mobiiltelefoni ja osutas teisele kleidile. "Proovige kollast," käsutas ta ja jätkas telefonijuttu.

Daisy surus huuled kriipsuks ja läks tagasi prooviruumi.

Raske uskuda, et ta püüdis möödunud ööl kõigest väest saada jagu ihast, mille oli äratanud mehe suudlus. Aastatu hommikust peale oli talle kõik vastumeelne. Kui ta tuli eneseväärikust kohale ilmus, märkas mees vaevalt ta saabumist. Ta dikteeris ülikinnisele Mariale korraldusi ja ainult viitas peaga ühe magamistoa suunas.

"Viige oma asjad sinna."

See oli siis tema tervitus! Hiljem astus ta sisse, nõudis, et talle näidatakse kaasatoodud rõivaid, ja praakis enamiku neist välja.

"Võite kõik kohvrissi jätta," kuulutas Seth. "Enne, kui teiega rahva silma alla ilmun, tuleb valida teile uued rõivad."

Sestap olidki nad nüüd kallis kaupluses, ümber terve kari müüjaid ja konsultante, kes pandi Daisyle kleite valima.

Seth pidas mobiiltelefoni teel ärikõnelusi, kuid katkestas need iga kord, kui Daisy proovikabiinist järjekordses rõivas välja ilmus.

Ta kas noogutas heakskiitvalt – siis panid müüjad kleidi kasvava virna otsa – või lükkas tagasi, tegi märkused ja süvenes taas telefonikõnesse. Daisy tundis end mannekeenina, keda pannakse riidesse ja riietatakse uuesti, küsimata, kas talle endale ka midagi neist asjadest meeldib.

Ta sinised silmad pildusid sädemeid. Daisy varjas suuri silmi kasvavat pahameelt. Ta näitas ju mehe meeleheaks, et ta ostis kleite, ent Seth heitis neile üksnes pealiskaudse pilgu ja jätkas telefoni teel korralduste jagamist.

Küllap on mehel telefoni teisel poolel sama raske, nagu temal siin, arvas Daisy, tõmmates kärsitult selga kollast kleiti.

Selleks ajaks, kui Seth tegi teatavaks, et nüüd on tal vaja uusi rõivaid, ja võttis müüjalt arve, kippus Daisy ärritusest juba välja purskama.

Täna ootas neid luksuslimusiin. "Täitsa Sethi moodi," ütles Daisy tighedalt. Ta võib auto keelatud kohta jätta ja tulla eeskirju eirata.

Sest, kuni autojuht karpe ja kompe autosse ladus, seisis Daisy kõrval, nagu morn. Heitnud pilgu kellale, lausus ta:

"Kiiremini! Mul tuleb ruttu hotelli jõuda. Kaheksa minuti pärast algab kohtumine."

Seth, kuni autojuht karpe ja kompe autosse ladus, seisis Daisy kõrval, nagu morn. Heitnud pilgu kellale, lausus ta:

"Kiiremini! Mul tuleb ruttu hotelli jõuda. Kaheksa minuti pärast algab kohtumine."

Sest, kuni autojuht karpe ja kompe autosse ladus, seisis Daisy kõrval, nagu morn. Heitnud pilgu kellale, lausus ta:

"Kiiremini! Mul tuleb ruttu hotelli jõuda. Kaheksa minuti pärast algab kohtumine."

"Ma tahaksin jalutada," kuulutas neiu jonnakalt. See kortsutas pahaselt kulmu.

"Mis tähendab 'jalutada'?"

"Ahaa, te pole kunagi proovinud? See on väga lihtne. Tuleb ainult jalgu kordamööda teineteise ette tõsta."

Seth surus huuled kriipsuks.

"Ärge ajage mind marru, Daisy. Mul pole praegu sobivat tuju."

"Aga milline tuju peab olema minul, kui mind rieta talutati ja silmitseti nagu lehma laadal!" pahvatas neiu. "Just seepärast kavatsen minna hotelli jalgsi."

Seth heitis talle hoiatava pilgu.

"Ma ei kavatse teiega tänaval kaklema hakata," ütles häält tasandades, et autojuht teda ei kuuleks. "Te olete tõenäoliselt Seepärast jätke vigurdamine ja ronige autosse."

See oli viimane piisk. Daisy näole tekkis ohtlik naeratus, kui ta tõusis varvastele, lähendas suu mehe kõrvale ja ütles üpris ebaleedilikult, mida mees võib nende kokkuleppe peale hakata.

"Kohtume hotellis, kallid," lisas ta magusalt naeratades astus sammu tagasi. "Näge-miist!"

Ta pöördus ja kõndis minema. Hinges oli kerge ja lõbus.

Daisy oli kindel, et Seth ei hakka riskima ja tänavastseene korraldama, aga mis saab hotellis... Inetu küll, ütles Daisy endale, kuid Sethile ei teeks paha mõista, et ma hakka ta pilli järgi tantsima, nagu kõik teised.

Neiu tundis mõningat kergendust, kui ta pead pöördas tagasi, et limusiin eemaldub vastassuunas.

"Selle raundi võitsin mina, Seth Carrington!" pomises Daisy rahuldustundega.

Peagi aga taipas ta, et oli rumal jääda tänavale ilma kaitseta. Kui nad hotellist väljusid, säras päike, ent nüüd katta

taevas pilvedega. Tuulehoog sundis Daisy kõssi tõmbuma. Ta kiirendas sammu, kuid samas kärgatas pikne ning tal talale langes rabinah vihmapiisku. Daisy pistis jooksmas.

Ta otsis varju kaupluses, kuid seal hakkas tal sisselülitatud ventilaatoritest peagi külm. Peaaegu terve tunni kõnnis Daisy vihma käes hotellini. Ta ligunes läbi viimse niidist, jalad valutaskid, märjad juuksed langesid sorakile ning kipsmetel värelesid vihmapiisad. Daisy astus vestibüüli, vajutas liftinupule ja toetus väsinult vastu seina, püüdes mitte tähele panna uudishimulikke pilke.

Sethi nõupidamine oli täies hoos. Külalised vaatasid hämmastunult uksele ilmunud märga tüdrukut.

"Juba tagasi, Daisy?" küsis Seth lahkelt, kuigi ta silmist nähti lugeda hoopis midagi muud. "Jalutasite hästi?"

"Värskendav jalutuskäik," vastas neiu ja läks kiiruga oma tuppa, kus varises jõuetult voodile.

Kui Daisy oli pisut toibunud, riietus ta ümber ja asus juukseid kuivatama. Ta kuulis, kuidas Seth külalistega hüüas jättis, ning püüdis skandaali oodates rahulikuks jääda.

"Loodan, et teie paha tuju on nüüd möödas?" küsis Seth ajakutsuvalt, seistes ukseavas.

Daisy pahandas oma rumalale südamele, mis mehe iga sõnaga meelest meelest puperdama hakkas.

"Ma ei kavatse teile mitte enam käituda nii, nagu pirtsakas laps," jätkas mees.

Daisy oli juba kahetsenud oma käitumist, mida võis tõesti lapseks nimetada, kuid Sethi märkus ajas ta taas kohevile.

"Kui te poleks käitunud nagu üleolev ja upsakas siga..." hüüatas ta ning kuivatas juukseid nii raevukalt, et need hakkasid tõusid.

"See on siiski teile ostetud rõivaste eest?" katkestas ta Seth.

"Tunnen end ka vanades väga hästi," andis Daisy vast
"Parem näen välja odav, nagu teie seda nimetate, kui v
kord sellise põrgu läbi teen. Kui teile on vaja nukku, keda
võite oma maitse järgi riietada ja kes aina vastab "Jah, Se
Ei, Seth. Teil on õigus, Seth", siis laenake vaateakna
mannekeen."

"Mannekeeniga olekski hoopis lihtsam," vastas Seth
tema lõualihased mängisid.

"Te olete valmis ära ostma kõiki ja kõike," torises Dai
"ja pole vist kunagi kuulnud, et inimesed töötavad parem
siis, kui neisse inimlikult suhtutakse."

"Ma ei vaja teie nõuandeid selle kohta, kuidas tööta
tega käituda," pigistas Seth läbi hammaste. "Mulle po
kunagi ette heidetud võimu kuritarvitamist."

"Võibolla seepärast, et kõik kardavad seda teha."

Seth oli marus.

"Väga kahju, et teie pole kuigi kartlik."

"Mina teid ei karda," sõnas Daisy uhkelt pead tõst
"Ma ainult ei suuda taluda, et minuga käitutakse nagu an
lapsega, mitte aga nagu täiskasvanud naisega."

"Daisy, te teate vastust. Kui tahate, et teiega käituta
nagu naisega, peate end sellele vastavalt ülal pidama."

4. peatükk

Seth ei vaevunud küsima, kuhu ta läheb, kui Daisy ukse
poole astus. Ta ainult hüüdis, et neiu oleks kella seitsmeks
vastuvõtule minekuks valmis.

Suurema osa päevast veetis Daisy ilusalongis, kus muu-
deti tema välimust nii, et peegelpilt teda ennastki üllatas.

Kulmud olid nüüd kõrgemad ja peenemad ning suured
silmad näidusid nõiusega, ent kogu efekti rikkus see, et
narmad jäid pisut tõstetuks. Ükskõik kuidas ta ka põski ei
narmad ja huuli ei prunditanud, näis ikkagi, et ta naeratab.

Meister pügas veidike ta juukseid. Nüüd olid need vor-
mis ja ei näinud enam välja nii, nagu poleks ta end kam-
minud.

Ta lootis Sethi oma välimusega üllatada, kuid see ei
vaadanudki tema poole. Tal oli käsil järjekordne ärikohtu-
mine ning mitu meest ootas lugupidavalt, millal ta tele-
fonikõne lõpetab.

Pisut hiljem kostis temani summutatud "nägemiseni".
Võibolla tammuvad nad selg ees ukse poole ja koogutavad
kummardusi, arvas Daisy sapiselt. Pole mingi ime, et Seth
on nii üleolev, kui nad sedasi enda otsas trampida lasevad.

Helu ootas, et mees tormab nüüd maruvihasena tema
tappa, kuid vastupidiselt tema ootustele koputas Seth uksele
ja ütles meelde, et nad peavad poole tunni pärast sõitma
tuttavana.

"Tulge välja, kui valmis olete," lisas ta ja lahkus, jättes neiu veelgi suuremasse ärevusse.

Daisy võttis rahulolematul ilmel Sethi valitud kollase varrukateta ja sügava dekolteega kleidi ning lisas sellele mõne peenikese kee. Täpselt kolmekümne minuti pärast astus ta toast välja. Seth istus diivani serval ja uuris mingeid pabereid.

Kuna Daisy oli olnud kogu päeva räbalas tujus, kihises ta nüüd kiusatusest öelda Sethile kõik, mida ta temast arvab, ja soovist näidata, et oskab olla sama pimestavalt naiselik, nagu Astra Bertinger. Ta silmitses ebalevalt meest, kes oli rietatud lihtsalt, kuid nägi välja ideaalne.

Seth tõstis pea paberite kohalt ja peatas pilgu neiu sihvakal kujul. Kollane värv sobis talle ning koos hoolitsetud juuste ja õige meigiga muutis ta kirkaks ja veetlevaks.

Seth viskas paberid lauale ja tõusis aeglaselt.

"Nii-nii!" sõnas ta ilmse rahuldusega ja suundus Daisy poole.

Mees kandis suurepäraselt õmmeldud halli ülikonda. Ta ilme oli erakordselt lahke. Kui ta ei kortsutanud kulme ja ei teinud seda vastikult üleolevat nägu, muutus ta ebatavaliselt võluvaks meesterahvaks. Daisy tundis, kuidas ta sõjakas tuhin haihtub ning jääb üksnes ebalus.

Seth jäi ta ette seisma.

"Kas olete nüüd rahul, et ma ei näe enam välja kooli-plikana?" Daisy hää ei kõlanud nii kindlalt, nagu ta oleks tahtnud.

Seth vaatas ta külma pilguga üle.

"Kahtlemata on asi paranenud," tunnistas ta ning naeratas hetkeks. "Aga see pole veel päriselt see..."

Daisy sõnas vihaselt:

"Mis siis nüüd viltu on?"

Seth võttis ta randme ning libistas peo üle kogu käsivarre kuni õlani.

"Asi on teie näoilmes," seletas ta.

"Mis sellega lahti on?"

"Ta ei näi naisena, kes kavatseb kallimaga õhtut veeta."

"Ärge muretsege. Niipea, kui välja läheme, hakkab naeratama. Mis kasu on sellest, kui seisan siin, tobe naeratus näol?"

Seth hakkas ta randme sisekülge paitama.

"Ma ei sunni teid naeratama," sõnas ta leebelt.

"Mida siis?" Daisy tahtis esitada küsimust järsult, kuid sellest ei tulnud midagi.

"Tahan, et näeksite välja nii, nagu oleksime äsja tulnud voodist ja otse põleme kärsitusest sinna tagasi minna."

Neiu põsed löid lõkendama.

"Kuidas ma pean seda tegema?"

Mehe käed libisesid mööda ta õlgu ja silitasid kaela.

"Teil tuleb kasutada oma näitlejavõimeid," soovitas Seth.

"Ma pole veel nende rakendamist näinud."

"Hakkan mängima oma osa siis, kui oleme publiku ees," kinnitas Daisy.

"Arvan, et võiksin anda teile mõned suunised... näiteks sellise."

Järgmisel hetkel katsid mehe huuled ta suu ning reeturliku naudingu laine pühkis Daisy vastupanu minema. Need huuled olid soojad, kindlad ja tuttavad. Neiu püüdis oma tunnetest jagu saad, kuid miski ei suutnud peatada iha, mis jooksis elektrivooluna nende vahel, kihutades minema pahameele ja vastuolud ning süüdates midagi sügavat, imelist ja hoopis ohtlikumat.

Seth libistas käe ta kuklale, sasides tema käharaid juukseid ja tõmmates teda lähemale. Daisy surus end alatead-

likult tema vastu. Käed sattusid nagu iseenesest ta kuue alla ja tundsid läbi särgi ta tugevaid lihaseid. Sethi huuled hõivasid ta suu, käed libisesid aeglaselt üle ta keha ning ta enda keha tõmbus neiu pihkude all pingule. Ainus, mis oli praegu Daisyle oluline, oli kasvav nauding ning rumal, ei tea kust tekkinud tunne, et seni, kuni ta on Sethi käte vahel, on ta täielikus turvalisuses.

Kollasel kleidil oli lõhik seal, kus Sethi käed üha visamalt ta sihvakat reit uurisid, ning Daisy rinnast pääses tuhm ohe, kui mehe huuled libisesid kirglikult ta suult kõrva juurde ning puudutasid tundlikku nibu.

“Kas nüüd on arusaadavam, Daisy Diar?”

Mehe sõnad jõudsid vaevu temani. Naudingust joobnud ja kujutlusvõime kaotanud neiu pilgutas imestunult silmi, kui Seth ta endast eemaldas.

“Kas on selgem?”

Mees vabastas ta ilmselt vastumeelselt.

“Püüdsin teile näidata, kuidas käitub armunud naine, kuid näen, et saate väga hästi hakkama ka minu selgitusteta.”

Daisy avas vastamiseks suu, kuid ei leidnud sobivaid sõnu ja pani suu kinni. Tema silmad muutusid tohutuiks ja tumedaks, nagu öötaevas.

“Ka-kas me ei peaks teele asumata?” suutis ta lõpuks öelda.

“Enne seda tuleks teil vist huuli värvida.”

Daisy käed värisesid nii, et tal tuli pisut rahuneda, enne kui huulepulk kätte võtta. Ta põles häbist mõeldes, et oli nii meelsasti vastanud Sethile iga kord, kui ta teda puudutas, kuid hoopis hullem oli rahuldumata iha tunne. Ta oli pahane Sethile, kes seisis ja rääkis temaga nii rahulikult, nagu polekski märganud nende vahel möllanud meeletut kirekeerist.

Ta oli endale pahane soovi pärast, et Seth praegu teda süleleks, sunniks tegelikkuse taas metsiku kirelaine alla kaduma.

Daisyle möödus vastuvõtt nagu udus. Hiljem sai ta teada, et kogu õhtu tulu oli määratud heategevuseks, kuid tookord näis talle mõttetu ja rumal, et nii palju tuntud inimesi on tulnud kokku üksnes selleks, et millestki rääkida. Vastuvõtt toimus ühes tuntud juveelisalongis ning kõik uurisid klaaskupleid, mille all lebasid imepärsed väärtesemed. Daisy silmitses ehteid ja püüdis mitte mõelda Sethile, kes kord puudutas ta käsivart, kord asetas talle käe ümber piha.

Mees mängis neiust hoopis paremini. Niipea, kui nad autost välja astusid, võlus Daisy näole särava naeratuse, kuid kindlusetusetunne muutis ta liigutused järskudeks.

Seth aga käitus väga rahulikult. Tal polegi vaja näidelda, ta elab oma elu, meenutas Daisy endale.

Sethi jälgides püüdis Daisy kujutleda teda rikka, võluva ja mõjuka äritegelasena, kuid nägi üksnes meest, kelle puudutustest ta sulas nagu vahatükk.

Meest, kelle käed olid soojad ja õrnad.

Meest, kellega ta jääb eelseisvaks ööks kahekesi.

Daisy jõi oma vahuveini lõpuni ja lubas tänades klaasi uuesti täita. Aeg on end kokku võtta. Ta oli endale korduvalt kinnitanud, et selles mängus on talle ette nähtud saatja osa, ja kui ta kogu jõudu kokku ei võta, kaotab ta kõik.

Järgmine šampanjaklaas lisas talle kindlust. Daisy märkas temale sihitud kadetsevaid pilke inimestelt, kes ei suutnud mõista, kuidas tal oli läinud korda end Seth Carringtonile külge haakida.

“Kuidas te tutvusite?” küsis temalt imestust varjamata naine, keda Seth oli esitlenud Franciscana. Tal olid taha kammitud blondeeritud juuksed, hääl, millest Daisy kartis hambavalu saada, ja enesekindel käitumine, nagu kõigil

teistelgi vastuvõtule kogunenuil. Daisy arvates suudles ta Sethi liiga pikalt.

"Tutvustame tema töökohas," vastas Daisy enne, kui Seth jõudis suu lahti teha. Neiu naeratas pimestavalt ja liibus mehe vastu. "See oli armastus esimesest pilgust, eks ole, kallis?"

Mehe käsi haaras teda kindlamini pihast.

"Mulle kahtlemata," kinnitas ta ja Daisy nägi rahuldusega, kuidas Francisca norgu vajus.

"See on teile tõesti suur au," sõnas ta Daisyle tigidust varjamata. "Sethil on olnud nii palju sõbratare, et meil läks juba mitu aastat tagasi nende arvestus segi, kuid ühtegi neist ei pidanud ta armastussõnade vääriliseks." Ta heitis Sethile süüdistava pilgu. "Sa ju ütlesid alati, et sõna "armastus" sinu sõnavarasse ei kuulu."

"Õppisin selle selgeks alles siis, kui kohtasin Daisyt," vastas ta, tõmmates neidu endale lähemale.

Mõneks sekundiks Daisy lõdvestus ja püüdis kujutleda, et see on tõsi. Sethi käsi hoidis teda kindlalt pihast ning tema tugeva keha läheduses oli midagi ebataavaliselt rahustavat. Kui ta tõesti armastaks teda, mitte aga Astra Bentingeri...

Astra meenumisel tõmbus Daisy Sethist eemale. Nähes nende poole kiirustavat James Gifford-Gouldi, muutus Daisy lõbusamaks ja tervitas teda, ajades sellega Sethi marru.

Jamesi sinised patused silmad libisesid tast hindavalt üle.

"Näed välja imekena," ütles ta Daisyle. "Tahaks kohe sind ära süüa!"

"Aga kus on Eva?" küsis Seth mürgiselt.

"Arvatavasti mehe juures," vastas James muretult. "Igatähes mina talle enam huvi ei paku, sest rääkisin kogu õhtu ainult sinust," sõnas ta taas Daisy poole pöördudes. "Eva ütles, et olnud igavusest suremas."

Joodud vahuvein hakkas juba Daisy pead pöörutama pännema. Avanes võimalus näidata Sethile, et mõni mees suudab suhtuda temasse nagu naisesse! Veinist ja Jamesi varjamatust imetlusest kammitsaist vabanenud neiu hakkas temaga flirtima, pööramata ühtlasi pilku Sethilt.

Vähe aja pärast oli Daisy ümber terve trobikond vaimustatud mehi. Seth käitus rahulikult, kuid tema silmis põles kogu aeg hoiatustuli, mida Daisy visalt eiras.

Kui nemad ja veel mitu inimest läksid restorani õhtustama, lõbutses Daisy oivaliselt. James järgnes neile.

"Ära Jumala pärast tee endast naljanumbrit," sisises Seth talle kõrva, kui nad istusid laua äärde, kuid Daisy puhkes taas naerma. James istus tema teisele käele, kavatsedes neiu tähelepanu täielikult hõivata.

Daisy tunnetas Sethi kasvavat rahulolematust, kuid mõte eelseisvast kahekesijäämisest pani ta närveerima ja taas meeletult flirtima.

Kui James pani pärast õhtusööki ette tantsima minna, nõustus ta õhinal.

"Ja jah, teeme seda! Mulle meeldib tantsida."

Klubis oli poolhämär, rohkesti rahvast ja palju kära. Daisy tantsis Jamesiga, kuid kui nägi, et Seth viis tantsupõrandale kellegi teise tüdruku, hakkas vihast värisema. Neiu naeratas Jamesile sentimentaalselt ja surus end tihedalt tema vastu.

"Daisy, sa oled nii magus," kudrutas mees. "Seth ei vääri sind. Miks sa ei võiks täna minna koju koos minuga, aga mitte temaga?"

"Mm?" vastas neiu, püüdes mitte lasta silmist Sethi ja tema partnerit.

Kuna James ei saanud mõistlikku vastust, jätkas ta Daisy veenmist, et see Sethi maha jätaks. Neiu tundis, et on talle

liiga palju lubanud, ning ei teadnud nüüd, kuidas keelduda. Ta püüdis eemale tõmbuda, kuid mehe käed pigistasid teda aina tugevamini. Seepärast tundis ta tohutut kergendust, kui Seth ootamatult nende juurde ilmus.

"Arvan, et on aeg oma daam teilt ära võtta."

Ta näol oli selline ilme, et James vabastas Daisy otsekohe, pomises midagi arusaamatut ja kadus tantsijate hulka, jättes Sethi ja Daisy kahekesi. Kõrvaltvaatajaile võis näida, et Seth ei kärsi neidu embamast, kuid mehe hääli oli jäine.

"Tantsime enne lahkumist ühe tantsu," ütles ta. "Käituge korralikult."

Sethi karmidele sõnadele vaatamata säilitasid tema käed oma külgetõmbe. Kurnatuna surmväsimusest ja peavalust ohkas Daisy kergelt, põimis käed ümber mehe kaela ja toetas pea ta rinnale. Seth langetas pea neiu juustesse ja tõmbas ta enda vastu. Daisyt kogu õhtu vaevanud pinge hakkas langema.

Ta oli äärepealt uinumas, kui Seth ta eemale tõukas.

"Aitab, aitab," sõnas ta jämedalt ja talutas neiu väljapääsu poole. "Loodan neid arvavat, et me ei jõua ära oodata, kuni voodisse jõuame, ja ei imesta, et me hüvasti ei jäta."

Värskes õhus hakkas Daisyl veelgi halvem ning tal oli hea meel, kui sai Sethi auto istmele. Muidugi värskendaks jalutuskäik teda... Neiu toetas pea Sethi õlale, kuid ta lükati otsekohe eemale. Ta oli millegipärast kole tige, arvas Daisy, kuid taipas ta tõelist meeleolu alles hotellis, kui Seth talutas ta liftist välja, astus tema järel numbrisse ning paugatas ukse kinni. See tõi Daisy otsekohe teadvusele.

Seth astus laua juurde, võttis tšekiraamatu ja avas selle järsu liigutusega.

"Kui palju ma võlgnen teile kahekümne nelja töötunni eest?" küsis ta.

Kuigi Daisy oli toibunud, kumises ta pea endiselt ning ta pidi kukkumise vältimiseks toolileenist kinni haarama.

"Võlgnete?" kordas ta. "Mida te sellega öelda tahate?"

"Seda, et aeg on see asi lõpetada," vastas Seth.

"Neiu vaatas talle vapustatult otsa.

"Te ei tohi seda teha!"

"Ja kuidas veel tohin!" sõnas mees karmilt. "Rõõmustage selle üle, et ma kavatsen teile pärast täna õhtul juhtunut üldse maksta! Kurat võtku, te olete ju näitleja! Muidugi, kui te ei oska midagi muud peale vintivõtmise ja Jamesiga eputamise, siis pole ime, et teile püsitööd ei pakuta."

Tema hääletoon pani Daisy võbisema.

"Ma närveerin," püüdis ta end õigustada.

"Närveerisite?" urises Seth. "Närveerisite? Ma pole veel elus näinud, et keegi oleks nii rahulikult käitunud! Selle eest tuleks teile eraldi maksta."

"Minu arvates soovisite, et oleksin teie sõprade vastu lahke," sosistas Daisy.

"Kui ma teie arvates soovisin, et tantsiksite kogu õhtu teise mehega, siis olete palju rumalam, kui arvasin," sõnas mees vihast vahutades. See lõi Daisy hoopiski norgu.

"Mina... ma ei..." lalises ta. No miks ta ometi nii palju lampanjat jõi?

"Teadsin algusest peale, et te ei kõlba," jätkas Seth, sest Daisy jäi vait. "Teie välimus pole selline, nagu vaja, te riietute sobimatult ja ei oska üldse käituda."

"Aga mis saab meie lepest?" pomises neiu, kelle sisetunne tõmbus külmaks.

"Kuna te ei täitnud ühtki selle lepingu punktidest, siis ei ole minu arvates mõtet seda säilitada. Palusin teid teha üksnes seda, mida ütlen, kuid te ei saanud sellega hakkama. Enam ei kavatse ma seda taluda."

Daisy toetus ikka veel toolileenile.

"Te ju ütlesite kõigile, et olete minusse armunud," ütles ta meeleheitel. "Mida nad mõtlevad, kui ma kaon?"

Seth kehtas õlgu.

"Ütlen neile, et te pole teistest parem," ühmas ta ükskõikselt. "Ja see on tõsi. Vähemalt need, kes nägid teid koos Jamesiga, ei hakka kahtlema."

"Aga Astra?" Daisy haaras nagu uppuja kinni õlekõrrest. "Kui te minust loobute, pole teil enam kattevarju."

"Leian kellegi teise. Ainult kõigepealt uurin, et see tüdruk ei hakkaks minuga vaidlema." Ta rebis raamatust tšeki. "Siin on teie tasu." Ta lõi raamatu kinni, viskas selle sahtlisse ja lükkas selle mürtsuga kinni. "Võite jääda siia ööbima," sõnas ta, väljendades ilmset soovimatust seda järeleandmist teha. "Aga homme hommikuks olge kadunud."

Mida ta ometi kokku keeras! Jahmununa sellisest ootamatust saatusepöörakust taipas Daisy, et ainus võimalus Tomi leida lipsab ta nina eest minema. Seda ei tohi lubada! Ta langetas käed ja vaatas Sethile otse näkku.

"Ei," sõnas ta kindlalt.

"Mida see 'ei' tähendab?" küsis Seth ähvardavalt.

"Ma ei lähe siit kusagile. Meil on leping."

"Seda te ei täitnud."

"Ma veensin kõiki, et olen teie pruut. Te tahtsite seda, ja ma tegin."

"Kui keegi uskusi, et oleme koos, siis taipas ta õhtu lõpus, et eksis," vastas Seth järsult. "Mida muud teie arvates võidi mõelda, kui nähti, kuidas te Jamesiga koketeerite?"

"Võidi mõelda, et püüdsin äratada teis armukadedust, sest te ei osutanud kogu õhtu vältel mulle üldse tähelepanu."

"Ma olin kogu õhtu teie kõrval," vaidles Seth vastu.

"Jah, aga isegi pime võis märgata, et ma ei paku teile

üldse huvi," vastas Daisy teravalt. "Iga tüdruk käitunuks Jamesiga täpselt samuti, kui oleksite käitunud temaga nii, nagu minuga."

"Ma ei kavatse teiega vaielda," vastas mees kuivalt. "Meie leping on tühistatud. Homme lahkute."

"Kui te mind välja ajate, lähen otse James Gifford-Gouldi juurde ja räägin talle kõik teie ja Astra kohta ära," raius neiu. "Kui see mees on tõesti selline lobamokk, nagu te ütlete, siis on see lugu kõigis lehtedes enne, kui jõuate leida uue kattevarju."

Tekkis piinarikas paus. Seth ei liigutanud end. Tema hoiakus oli midagi ähvardavat ning tema pilgust kippus Daisy süda tarduma.

"See on šantaaž."

"Ma... ma tean."

"Šantaaž on ohtlik mäng," vastas Seth vaikselt ja rahulikult. "Väga ohtlik."

Daisy hammustas huulde.

"Ma tahaksin, et meie leping jääks kehtima, et pääseksin teiega koos Kariibi merele. Ma püüan edaspidi väga ja ei hakka teiega enam vaidlema. Isegi siis, kui täna õhtul keegi midagi kahtlustas, võime alati öelda, et läksime korraks tülli ja pärast leppisime," soovitas neiu alandlikult. "Palun..."

"Tavaliselt ei kasuta väljapressijad sõna 'palun'," sõnas Seth pilkavalt muiates. "Ma ei usu, et te võiksite seda teha."

"Võin küll," vastas Daisy kiiresti. Ta võttis vapralt vastu hallide silmade pilgu, kuigi värises hinges üleni. "Uskuge mind!"

Nad puurisid teineteist üle laua pilkudega. Daisy jalad värisesid, kuid ta hoidis pea püsti ning püüdis oma hirmu võimalikult sügavamale peita. Ta ei tahtnuks üldse seda meest ašantažeerida, kuid Tomi ja Jimi pärast tuli seda teha.

Esimesena katkestas vaikuse Seth. Ta astus neiu juurde ja võttis tal kindla käega lõuast kinni.

"Hea küll. Lepime kokku nii. Annan teile aega homse päeva tõestamiseks, et oskate käituda nii, nagu tõeline pruut. Üks aps – ja olete vallandatud. Saate aru?"

Daisy noogutas pead. Seth laskis ta lõua lahti. Neiu hõõrus demonstratiivselt seda kohta, kust mees oli teda puudutanud.

Sethi hääli oli sama kalk, nagu ta nägugi.

"Seekord läks teil korda end välja keerutada, kuid kui te mind veel kord endast välja viite, siis töotan, et kahetsete seda. Kui tahate kellegagi flirtida, siis soovitan teha seda minuga..."

* * *

Kui Daisy ärkas, oli ta suu kuiv, pea lõhkus valutada ja enesetunne oli jube. Eelmist öhtut meenutades hakkas tal veelgi halvem. Pekslev peavalu tuimenes.

Mida ta eile tegi?

Dušš muutis ta pisut reipamaks. Peagi tuleb kohtuda Sethiga. Teadmata, mida selga panna, tõmbas ta ülle koheva hommikumantli ja avas magamistoa ukse.

Seth oli juba riietunud. Ta istus laua taga, jõi kohvi ja luges "Financial Times'i", kuid kuuldes ust avanevat, pani lehe kõrvale ja vaatas Daisyle otsa. Neiu juuksed olid pärast duši all käimist veel niisked ning pärast eilselt meiki nägi ta välja kahvatu, nõrk ja päris nooruke.

Neiu toetus magamistoa ukse najale, pea käte vahel.

"Tahate hommikust süüa?"

Juba ainult söögile mõtlemisest hakkas Daisyl paha.

"Ma tahan surra," tunnistas ta ausalt, ja Sethi hallides ilmades sähvatas lustakas helk.

"Oleks ehk parem, kui te siiski pisut sööksite või kohvigi jooksite."

"Tassi teed ehk jooksin," vastas neiu aeglaselt lauale lähenedes. "Mis eile öhtul juhtus?"

Vahepeal oli Seth Daisyle teed tellinud ja endale kohvi valanud.

"Kas te ise ei mäleta?"

"Katkendlikult."

"Te käitusite õudselt."

"Mida ma tegin?"

"Tegelikult seda, mida ei tulnuks teha. Te ei osutanud mulle üldse tähelepanu, see-eest edvistasite kõigi teistega, andsite suurepärase etenduse James Gifford-Gouldiga ja lõpetasite öhtu šantaažiga."

"Šantaažiga?" kordas neiu jahmunult.

"Tahtsin teid minema saata, kuid teie ähvardasite, et sel juhul saavad kõik meie lepingust teada."

"Mul... mul on väga kahju," pomises neiu heitunud. "Mis minule ometi peale tuli?"

"Võib arvata, et liiga suur kogus vahuveini."

Kelner tõi tee. Seth ootas, kuni ta lahkus, ja pöördus siis neiu poole, kes valas endale kindlusetu käega teed.

"Kas võin arvata, et see ähvardus ei kuulunud hästi läbi-mõeldud plaani sisse?"

"Muidugi!" hüüdis Daisy.

"Aga te rääkisite väga veenvalt," tähendas mees.

"Ma ei tahtnud töökohta kaotada," pomises neiu.

Sethi kulm läks kergelt kortsu.

"Te töötasite eile öhtul üsna hästi."

Daisy tõstis pea. Silmad ta kahvatus näos suurenesid veelgi.

"Ka-kas tahate, et ma lahkuksin?"

Seth mõtles pisut ja vastas siis:

"Me leidsime kompromissi. Täna pöördumise jooksul on teil võimalus oma vajalikkust tõestada."

Daisy naeratas.

"Suur tänu!"

"Aga te peate käituma nii, nagu vaja," hoiatas Seth.

"Seda ma teen!" lubas neiu õhinal. "Keegi ei jää kahtlema, et olen teisse kõrvuni armunud."

Seth muigas ja võttis taas ajalehe pihku.

"Pärast sellist pohmelust on pisut keeruline kõrvuni armunut etendada," lausus ta. "Parem heitke praegu voodisse."

5. peatükk

Kui Daisy paari tunni pärast taas ärkas, tundis ta end hoopis paremini. Pohmelus polnud veel möödunud, kuid peavalu oli vaibunud.

Kas ta tõesti julges Sethi ähvardada? Neiu võpatas. Hea, et mees teda välja ei visanud! Sellest hetkest peale täidan täpselt tema korraldusi, lubas Daisy endale, tõmmates ülle kitsad püksid, pehme pluusi ja vesti – need oli Seth talle eile ostnud. On aeg näidata, et ta väärrib seda töökohta.

Kui ta astus taas tuppa, kus Seth vestles kellegi tüseda mehega, tõusid mõlemad püsti.

"On sul parem?" küsis Seth mitte eriti ilmekalt.

"Hoopis parem, tänan," sõnas neiu sõbralikult naerates, tuletades meelde enda langetatud otsust, tõusis varvastele ja suudles Sethi kaelale.

Ta tundis, kuidas Seth üllatusest tardus, kuid toibus otsekohe ja asetas käe neiu ümber õlgade.

"Kullake, see on Henry Huntington," sõnas ta ja esitles Daisyt külalisele.

Henry olid elavad säravad silmad. Daisy leidis ta olevat üsna sümpaatse.

"Olete haige?" küsis ta muretsevalt.

"Olen ise kõiges süüdi," vastas Daisy ausalt. "Eile õhtul ei kuulnud ma Sethi sõna."

Vahest ehk oluks parem teeselda haigust? Vaevalt meel-

diks Sethile, kui saadaks teada, et tema tüdruk end purju jõi, kuid mehe poole vaadates märkas ta kergendatult, et see naeratab, vaatamata katsetele teeselda rahulolematust.

Henry suhtus neiusse väga heatahtlikult.

"Me juba kuulsime, et Sethile on tekkinud võluv sõbratar," sõnas ta näost särades. "Johnny on teist lausa vaimustatud! Ta ütles, et suhelda neiuga, kes oskab õigesti lõbutseada, on selge mõnu. Enamik meie ringkonna naisi on nii ametis oma kleitide ja ehetega, et ei oskagi muust rääkida. Johnny ütles, et teie seltskonnas oli palju lõbusam."

"Täna hommikul oli ta lõbususest kaugel," vastas Seth kuivalt, kuid embas ta õlgu veelgi tugevamini.

"Minu arvates üksnes häbistasin end," pistis Daisy vahele, taipamata, kes on see Johnny ja kuidas tal läks korda sellele nii kirkast muljet jätta.

Henry puhkes naerma.

"Ei maksa sedaviisi muretseda. Keegi pole seni näinud Sethi armununa. Ma ise ei uskunud seda ka, kuid niipea, kui teid nägin, taipasin, et see on võimalik. Nüüd räägivad kõik aina teist, tema pruudist."

"Tõsi või?" Samas mõistis Daisy, et ei maksaks nii avalikult imestada, kuid Henry ei märganud tema viga.

"Jah. Kõik kinnitavad nagu ühest suust, et ta ei saanud kogu õhtu vältel silmi teist lahti."

"Hoidsin tal silma peal selleks, et ta kinni püüda, kui ta laua alla vajuma hakkab," vastas Seth. Kõik puhkesid naerma, kuigi Daisy ei naernud nii siiralt, nagu Henry. Tema ju teadis, et Seth on leidnud endale mõrsja, kuid see pole tema, vaid Astra, ning eilne õhtu näitas, et Seth on temast hoopis parem näitleja.

"Kas rääkisite tööasjust?" küsis neiu. "Ega ma teid ei seganud?"

"Muidugi mitte," vastas Henry viisakalt, ja Seth pakkus neiuale istet.

"Henry ja Elizabeth kutsuvad meid nädalavahetuseks külla," seletas Seth ja istus tooli käetoole nii, et sai Daisy juustes tuhlata ja kaela silitada. "Neil on Gloucesteris imekena vanaaegne maja."

"Meil on pisike pidu," jätkas Henry. "Laupäeva õhtul anname heategevusballi. Lubame, et see on üsna lõbus. Ärge keelduge."

Ta vaatas Daisyle otsa. Neiu omakorda heitis Sethile kõhkleva pilgu.

"Kõlab ahvatlevalt," sõnas ta, teadmata, kas peab kutse vastu võtma. "Kas meil on sellele nädalalõpule midagi kavandatud?"

"Mitte midagi. Tänan, Henry. Tuleme meelsasti," vastas Seth.

Henry jäi veel pooleks tunniks. Daisy püüdis igati vastata selle tundmatu Johnny antud hiilgavale iseloomustusele, kuid Sethi sõrmed, mis tema kaela silitasid, ei lasknud teda keskenduda. Need olid soojad ja tugevad ning neist levis üle keha impulssidena magusaid naudingulaineid. "See on kõigest näidisendus Henryle," kinnitas Daisy endale, ent kui külaline valmistus lahkuma, näis talle, et Seth tõusis tema kõrvalt vastumeelselt.

* * *

Kogu päeva käitus Daisy laitmatult. Peagi pärast Henry lahkumist astus tuppa Maria ja hakkas koos Sethiga tohutut paberivirna läbi vaatama.

"Kas ma tohin helistada?" küsis Daisy. Tal oli piinlik töötavate inimeste juures niisama laiselda.

"Muidugi. Te olete liiga kuulekas, Daisy, või pole te eilsest veel toibunud?"

"Arvasin, et soovite minult kuulekust."

"Jah, kuid kas selleks tuleb teile igal õhtul viis pudelit šampanjat sisse kallata?"

"Sellest päevast peale ei joo ma mitte midagi mineraalveest kangemat," ütles Daisy kindlalt.

Seth naeratas pimestavalt.

"Usun seda alles siis, kui olen oma silmaga näinud."

Daisy taandus oma tuppa ja istus kogu kehast värisedes voodiservale. Ei. Ei tohi igast naeratusest sulada! Tuleb meeles pidada, et ta on pelgalt kattevari ja et mees naeratab samuti Astrale.

* * *

Ta helistas lillekauplusse.

"Oled sa kindel, et kõik on korras?" küsis ema ärevalt.

"Kõik on korras, ema, ausõna."

"Lisa tõi lehe, milles on sinu pilt. Sa oled nii muutunud, et ei tunne äragi. Aga kas see mees, Seth Carrington, on ikka tõesti armunud? Oled sa kindel, et ta ei... ei kasuta ära...?"

Daisy muigas ema vanamoodsate vaadete peale.

"Ma ju rääkisin, et mina ei huvita teda üldse," vastas Daisy ja lisas järsumalt: "See on kõigest mäng."

"Ta peab siis olema hea näitleja."

"Jah, nii see on. Kuidas on Jimi tervis?" kiirustas neiu teemat muutma.

"Hoopis parem." Ema hääl pehmenes. "Mulle teeb muret su leping tolle mehega, kuid pean tunnistama, et Jimil hakkas võrreldamatult parem, kui ta kuulis, et kavatsed Tomi otsima minna."

Tundega, et ta on oma kohust täitnud, pani neiu toru ära.

Kui Jimi seisund on paremaks muutunud, siis on tema etendus Sethiga end õigustanud. Aga see on kõigest etendus. Paremini on mitte püüda harjuda luksusliku elu ning Sethi naeratuste ja ligidusega.

Daisy käitus kogu päeva nii rahumeelselt, et Seth hakkas teda kahtlustavalt seirama ja küsis lõpuks, kas temaga on kõik hästi.

"On küll," vastas neiu ajakirja lehitsedes.

Seth kortsutas kulmu.

"Kutsusin täna õhtuks paar tuttavat, aga kui te end halvasti tunnete, jätan selle ära."

Selline käitumine polnud Sethile üldse omane ja Daisyle näis, et ta ka ise selle üle imestab.

"Minuga on tõesti kõik korras," kinnitas neiu.

Sethi kava kutsuda paar tuttavat tähendas vähemalt kümme inimest. Daisy valis endale siidpüksid ning sama värvi käisteta pluusi, millele oli tikitud mandariini. Näis, et Seth ei pööranud üldse tähelepanu ta riietuse kummalisele mitmekesisusele, kuigi ta teadis ilmselt neiu paremini, mida tuleks kanda.

Neiu püüdis püsida malbelt Sethi läheduses, kuid külalised otse kibelesid nende suhete kohta mingit teavet saama. Daisy üllatuseks ei kahelnud keegi, et nad on Sethiga ideaalne paar.

"Pole üldse ime, et ta just teisse armus," ütles Victoria-nimeline naine talle usalduslikult. "Tal on alati olnud vastupandamatud sõbratarid, kuid armastusest polnud seal hõngugi. Teiega on hoopis teisiti."

"Jah, mind pole tõesti keegi vastupandamatuks nimetanud," sõnas Daisy nukralt.

"Ei, seda pole Sethile tarvis. Talle piisab oma veetlusest. Seth vajab armastavat ja õrna naist." Victoria vaatas mõtlikult

Sethile, seejärel taas Daisyle. "Tal on olnud palju armukesti, kuid vaevalt neist keegi teda armastas. Te võite kõike muuta."

Daisy tundis pisaraid silma tikkuvat. Jumala eest, mis temaga lahti on? Astra Bentinger on kindlasti armastuses sama hea, nagu kõiges muuski. See aga on just see, mida Seth vajab.

"Ma püüan," vastas ta, kuigi teadis väga hästi, et tal pole kunagi võimalust hakata armastama Sethi nii, nagu mees vajab. "See on kõigest näitemäng," pomises ta, võttes Sethil käe alt kinni ja pannes pea ta õlale. "Ainult näitemäng."

Kogu õhtu jäi Daisy ainult mineraalvett, kuid küsis endalt mõnikord, kas ta ei peaks siiski rüüpama ka pisut veini, et reipust juurde saada. Kõik teised olid üpris lõbusas tujus.

"Kuidas oleks õhtusöögiga?" küsis üks külalistest. "Võiks minna sellesse Chelsea restorani, millest kõik räägivad. Mida sa sellest arvad, Seth?"

Seth vaatas tema kõrval diivanil istuvale Daisyle otsa. Neiu püüdis naeratada, kuid tema silmist paistis väsimus.

"Daisy on väsinud," vastas ta. "Arvan, et veedame öö rahulikult."

Naised silmitsesid Daisyt kadedalt ja mehed mõistvalt. Neiu tõmbus tahtmatult kõssi.

"Ma läheksin meelsasti kusagile," lausus ta piinlikkust tundes.

"Ei maksa. Kõigile on hästi näha, et Seth kibeleb teiega kahekesi jääma," ütles tema kõrval istuv mees lõbusalt.

Lõpuks läksid külalised laiali. Seth sulges nende järel ukse ja pöördus Daisy poole. Neiu, kes oli kogu õhtu külaliste lahkumist oodanud, tunnetas äkki teravalt saabunud vaikust.

"Näib, et kõik läks hästi, eks ole?"

"Jah." Seth näis üpris murelik. Et mitte keset tuba seista, istus Daisy taas diivanile.

"Miks te ei tahtnud kusagile õhtustama minna? Minu arvates tuleks meil end koos näidata."

"Selleks pole vajadust," sõnas Seth. "Need, kes täna siin olid, seletavad kõigile, et ma ei jõudnud ära oodata hetke, kui saan teid oma sülelusse. Nad on kindlad, et oleme juba voodis."

Daisy tundis, kuidas kuumalaine läbi ta keha veeres. Tal jäi hing kinni ajus tekkinud pildist: Seth riietab ta lahti, asetab laia voodisse ja võtab ta kaissu. Kõik see tuli kujutlusse nii selgesti, et Daisy oli valmis uskuma – nüüd Seth naeratab, ulatab talle käed ja ütleb, et ei jõua seda õnnelikku hetke ära oodata.

Ent mees ei naeratanud. Ta seisis ikka veel ukse juures ja vaatas neidu arusaamatul ilmel.

"Mida me siis teeme? Arvestades, et voodisse minna me ei kavatse?" küsis Daisy külmalt.

"Võime õhtust süüa," vastas Seth ja tõstis telefonitoru. "Pole mõtet nälgida selleks, et tõestada kõigile oma armastust."

Kelnerid tõid õhtusöögi, katsid laua ja lahkusid vaikides. Daisy püüdis sundimatult vestelda, kuid lauda istudes jäi vait. Ühe lambi ja kahe vilkuva küünla valgus oli liiga intiimne. Seth istus nii lähedal, et neiu võinuks teda puudutada. Küünlahelgid langesid mehe näole ja pehmendasid selle jooni, kuid tema mõtted jäid Daisyle tabamatuks.

Mees vaatas teda üle klaasiserva ja naeratas.

Neidu haaras pikkamööda tugevnev värin. Nähtavasti on väsimus ja mehe kallistused mõjunud nii, et Daisy tundis end täiesti abituna tema tugeva keha läheduses, millele ei tohtinud liibuda.

Õhtusöök lõppes. Kelnerid viisid nõud minema ja asetasid lauale kohvi. Daisy poleks seda tahtnud, kuid valas endale siiski tassikese, et kätele tegevust leida. Ta närveeris, vaadates, millise mõnuga Seth kohvi rüüpab, kuna tema

kibeles tooliserval ja imes seda jooki maitset tundmata. Teeselda on siiski kergem, leidis neiu lõpuks.

"Mina... ma vist lähen nüüd magama," sõnas ta asetassassi plöksudes alustassile.

Seth tõusis.

"Juba? On ju veel vara."

"Möödunud öösel ei maganud ma eriti palju."

"See on küll õige." Mehe nägu ei väljendanud ikka veel midagi. "Möödunud ööl te sel ajal alles alustasite."

Daisy ohkas.

"Vabandage mind eilse õhtu pärast," sõnas ta ebalevalt. "Kuid täna käitusin ju paremini?"

Seth vaatas talle otsa.

"Te käitusite suurepäraselt," lausus ta pikkamisi, otsekui oleks alles nüüd seda tunnetanud.

"Järelikult võime oma lepingu jõusse jätta?" küsis ta võimalikult rahulikult, kuigi ta üleni värises.

"Kui te seda tahate," vastas Seth. Ta sirutas aeglaselt käed ja tõmbas neiu enda vastu. "Me võime teha sellesse paar parandust." Tema hääli oli soe, sügav ja veniv nagu loor. "Mida te sellest arvate?"

Daisy tõstis silmad, vaeveldes koledas kiusatuses ja mõistes, et kui ta nüüd naeratab, suudleb mees teda ja siis on ta kadunud. Iha, mille vastu ta oli kogu õhtu võidelnud, oli kõik ta kaitseliinid purustanud ning hävitanud arutlused sellest, et ta peab olema külm ja kaine mõistusega ning suhtuma kõigesse nagu töösse.

Ta kõhkles liiga kaua. Järgmisel hetkel lõhestas võluõhk-konna telefonihelin. Seth pomises needusi, kuid vabastas neiu sülelusest ja tõstis toru. Daisy aga seisis seal, kuhu ta jäeti, ja ei suutnud otsustada, kas tunda kergendust või sügavat pettumust.

"Jah!" sõnas mees kerge ärritusvarjundiga, kuid muutis järgmisel hetkel tooni. "Astra! Ma ei teadnud su helistamist täna oodata." Järgnenud pausi vältel pööras ta Daisyle selja. "Muidugi on mul rõõm sind kuulda, kallid," lausus ta juba vaiksemalt.

Daisy läks oma tuppa ja sulges ukse, vaikselt, kuid piisavalt valjusti, et mees märkas – ta ei hakka pealt kuulama.

Astra! Kuidas ta võis tema unustada! Daisy istus voodi servale ja suunas nüri pilgu seinale.

Raske uskuda, et ta on Sethiga tuttav kõigest paar päeva. Talle näis juba täiesti loomulik viibida selle mehe läheduses, sest ta polnud tundnud end kordagi liigsena, isegi siis, kui ta millegagi rahul ei olnud.

Daisy sinised silmad tumenesid, kui talle meenus, millise pilguga mees teda enne helistamist vaatas. Mis juhtunuks siis, kui ta poleks kõhklema löönud? Kas Seth oleks teda suudelnud? Lasknud telefoni heliseda ning viinud ta tuppa laia voodisse?

Selle mõtte juures tõmbus neiu süda kokku ja ta tõusis järsult. Ta peab rõõmustama, et telefon parajal ajal helises. Mitte mingil juhul ei tohi end Seth Carringtoniga siduda. Nad on erinevatest maailmadest. Võibolla veedaks mees temaga paar ööd, sest ta on lähedal ja saadaval, kuid ta vajab Astrat. Seda ei tohiks hetkekski unustada.

Kas Astra annab talle "pisut soojust ja armastust"? Daisy meenutas, mida ta oli Astra Bentingeri kohta lehtedest lugenud, ja kahtles selles.

Aga see pole minu mure, ütles ta endale, valmistudes magama heitma. Mul on küllalt muret Tomi ja Jimiga. Seth Carrington suudab enda eest hoolitseda ja vaevalt hakkaks mind arutu armumise eest tänama.

Ei, sellist lollust ta ei tee. Muidugi ei tee.

* * *

Järgmisel hommikul ärkas Daisy kindla kavatsusega olla viisakas ja ligipääsmatu. Sellega tõestab ta Sethile, et ei mõelnudki eile õhtul temaga suudlema hakata.

Seth oli hommikust peale räbalas tujus. Talle näis olevat täiesti ükskõik, kuidas Daisy käitub. Neiu katsed alustada vestlust ei andnud tulemusi ning ta jäi vait, püüdes kujutada õilsat pahameelt.

"Kas ootate täna külalisi?" küsis ta jahedalt pärast seda, kui hommikulaud oli koristatud.

Seth kergitas rahulolematult kulme.

"Mis siis?"

"Tahtsin teada, kas mul tuleb täna terve päev numbris tolkneda või tohin välja minna?"

"Te pole vanglas!" vastas Seth järsult.

"Mõnikord tekib mul küll selline tunne," pomises Daisy.

"Tänaseks on mul määraud mitu ärikohtumist. Aga kuhu te mõtlete minna?" küsis Seth ootamatult. "Loodan, et mitte Robertile külla?"

"Miks see teid huvitab?"

"Seepärast, et keegi võib teid ära tunda," selgitas Seth toonitatult kannatlikult. "See peaks niigi selge olema."

"Ükski teie tuttavatest ei käi selles linnajaos, kus mina elan," vastas Daisy. Ta kavatses minna haiglasse Jimi vaatama, kuid ei tahtnud seda Sethile öelda.

"Nii et te siis kavatsete temaga kohtuda?"

"Jah," vastas Daisy väljakutsuvalt – ja kahetses seda, sest Seth pöördus ähvardaval ilmel tema poole.

"Ma ei soovitaks seda teha," sõnas mees vaikselt, kuid võimukalt. "Te suudate vaevalt kujutleda, kus minu tuttavad

teid näha võivad, ja kui ma saan teada, et käite teise mehega kohtumas, siis kahetsete, et minuga tutvusite."

"Ma juba kahetsengi seda!" pahvatas Daisy.

Seth muutus veelgi süngemaks.

"Mulle näis, et tahtsite väga jääda," meenutas ta. "Või olete kaineks saades ümber mõelnud?"

"Ei." Daisy võttis end kätte. Ta ei tohi tüli tekitada. "Ma ei kavatse Roberti poole minna. Mina... ee-ee... ma tahtsin kauplustes käia."

"Üksinda?"

Seth silmitses teda morni pilguga, uskumata tema süüütut ilmet, mõtles pisut, võttis siis kukrust rahapaki ja ulatas neiuile:

"Võtke see kaasa."

Daisy arvas, et parem on, kui ta ei hakka vastu puiklema. Ta ei kavatsenud seda raha ära kulutada, kuid nõustumine pidi meest veenma, et ta tahtis tõesti kauplustes käia.

* * *

Jim rõõmustas südamest tema saabumise üle. Ta näis olevat kindel, et Daisy leiab Tomi.

Neiul ei piisanud vaprust ütlema, et kõik pole nii lihtne, nagu paistab. Poole tunni pärast suudles ta kasuisa põsele ja suundus lillekauplusse, mida ta koos emaga pidas. Kummaline tunne oli taas astuda liilia- ja roosilõhna täis poekesse...

Tänu Daisy heale maitsele ning oskusele igaks elujuhtumiks sobivaid kimpe ja korve koostada oli ta omandanud tunnustatud lilleneiu maine, kuid täna kauplusse astudes tundis ta end pisut kohmetult, vaatamata ema ja tema abilise Lisa rõõmsale vastuvõtule.

Kauplus oli täis suvelillede aroomi, kuid millegipärast näisid need ilma Sethita kuidagi kahvatud. Ei, ma ei lase oma isiklikku elu häirida, ütles Daisy endale kindlalt, istudes piki jõge Knightsbridge'sse liikuvasse bussi. Kui olen Tomi kätte leidnud, on kõik lõppenud. Seepärast ei maksa luksusliku eluga harjuda. Ei tohi harjuda Sethiga.

Knightsbridge'is meenusid talle kauplused. Seepärast ostis ta endale paari odavaid, kuid ilusaid kõrvarõngaid.

Päev oli imeilus ja soe. Daisy naasis hotelli jalgsi. Pargis nägi ta armunud paarikist, kes olid täielikult süvenenud teineteisesse ning olid nende ümber valitseva sagina suhtes täiesti ükskõiksed. Daisy püüdis neid mitte kadestada ja mitte mõelda sellele, kui tore oleks tulla siia koos Sethiga istuma, leides õnne üksnes kahekesiolekust.

Aga seda ei juhtu kunagi, arvas neiu hotelli sisenedes.

"Ohoo, te võtsite siiski nõuks tagasi tulla," torises Seth, niipea kui Daisy tuppa astus.

Mees nägi välja kuidagi sasiitud ja ärritatud. Ta lips oli lõdvaks lastud ja särgikäised üles keeratud. Ta nagu püüdis varjata kergendust taaskohtumisest rahulolematuse maski taha.

"Jah," vastas Daisy imestunult. "Ma ju ütlesin, et kavatsen jalutada, kuid ei osanud arvata, et olete tagasi."

"Tulin pisut varem. Kus te kogu selle aja olite?"

"Lihtsalt jalutasin," vastas Daisy muretult.

"Pole näha, et oleksite palju kauplusi läbi käinud."

Daisy näitas talle kõrvarõngaid.

"Ostsin need."

"Ja see on kõik?" Mees peatus hetkeks ja vaatas talle otsa.

Ta oli harjunud, et ta sõbratarid tulevad poodidest kalleid kaupu täis kompsude ja karpidega.

"Mulle ei hakanud silma midagi, mis oleks meeldinud,"

sõnas neiu pingutatult ja võttis käekotist raha, mille mees oli andnud. "Näete, annan selle tagasi. Mulle ei läinud seda tarvis. Kuid igatahes olen teile tänulik," lisas ta viisakalt.

Näis, et ta tegi taas midagi valesti. Kas tõesti pole varem talle raha tagastatud?

Seth näis pahandavat, kuid kogus end kiiresti.

"Jätke endale. Hiljem kulutate ära."

"Parem ei maksa," vastas Daisy ausalt. "Tunnen end nii suure summaga ebamugavalt."

Sugenes vaikus. Seth vaatas neidu kuidagi kummaliselt. Et õhkkonda pisutki klaarida, võttis Daisy ära pärlitega kõrvarõngad, kinnitas uued asemele ja raputas pead, nii et ehted kõikusid.

"Mida te nende kohta ütlete?"

Seth ei vastanud kohe. Ta uuris roosaid ja punaseid lilli Daisy kõrvades ning tema elavnenud nägu.

"Väga teie sarnased," ütles ta lõpuks – ja naeratas ootamatult. Pinge langes otsekohe.

Daisy tundis, kuidas ta lõdveneib, kuid ei teadnud, kas Sethi naeratusest või saabunud kergendustundest. Üle ta naha veeres soojalaine ning tuba muutus valgemaks.

"Teie kohtumine lõppes siis varem, kui arvasite?" Nii tore oli esitada küsimusi sisepingest vabana.

"See jätkub veel," vastas Seth, astus akna juurde ja vaatas alla. "Tulin selleks, et teid leida. Tahtsin vabandada selle pärast, et hommikul teiega torisesin... Ma lihtsalt... olin millegi pärast mures."

"Kas see puutub Astrasse?"

"Osalt jah. Ta helistas täna uuesti, kui teid ei olnud. Dimitrios on hakanud midagi kahtlustama ning Astra andis advokaatidele käsu katkestada läbirääkimised abielulepingu asjus."

"Ohoo!" Daisy veeretas peos pärilkõrvarõngaid ja püüdis mitte Sethi poole vaadata. "Kas... kas see tähendab, et mind pole teile enam vaja?" küsis ta ettevaatlikult, tundes, kui hirmutavalt kiiresti ta süda taob.

"Täiesti vastupidi," vastas Seth. "Kui Dimitrios on hakanud midagi kahtlustama, siis on just paras aeg veenda teda ja kõiki teisi, et olete minu sõbratar."

Saabus piinlik vaikus.

"Tähendab, et... täna õhtul läheme kusagile?" küsis neiu, püüdes häält lõbusalt kõlama panna.

Seth vahetas meelsasti teemat.

"Oleme kutsunud kella kaheksaks õhtusöögile. Mida tahaksite ette võtta enne seda?" Ta heitis pilgu kellale. "Praegu on alles veerand viis."

"Kas teil ei ole mingeid tegemisi?"

"Edasilükkamatuid mitte."

"Aga te ei pea hoopiski mind lõbustama..." sõnas Daisy ebalevalt.

"Ma tean. Lugege seda hüvituseks minu täna hommikuse käitumise eest."

"Siis pean ka mina midagi tegema selle eest, et käitusin inetult?"

Mees vaatas teda lõbusal pilgul.

"Kui te seda ise soovite."

Daisy astus akna juurde Sethi kõrvale, toetas käed aknalauale ja vaatas tänavale, kus noor ema lapsevankri kohale kummardunult oma pisikesele jäätist andis.

"Teate, mida ma tahaksin?" sõnas ta pikkamisi.

"Mida siis?"

"Läheksin praegu meelsasti parki jäätist sööma."

6. peatükk

"Teie meelelahutused ei lähe kuigi palju maksma, eks ole?"

Seth sirutas end murule pikali ja vaatas, kuidas Daisy jäätist limpsib. Ta oli rahul ja leebe, kuid mõnikord kostis ta häälest arusaamatuid toone.

"Paar tundi koos Astraga läinuksid mulle hoopis kallimaks."

Daisy vaatas korra ta läbitungimatusse näkku ja viis siis pilgu taas jäätisetuutule.

"Ega meelelahutused ei peagi alati palju maksma," lausus ta.

"Algul jätsite mulle teistsuguse mulje," tähendas Seth ja neiu tundis endal taas tema uurivat pilku. "Siis ütlesite, et teid huvitab ainult raha."

"Ma ei eitagi, et rahast on suur abi," tunnistas Daisy. "See aga ei tähenda, nagu oleks üksnes rahas elu mõte ja ilma rahata ei saaks õnnelik olla. Kui isa suri, läks meil väga raskeks, kuid tänu emale oli mul õnnelik lapsepõlv. Harjusin käima siin parte söötmas. Mõnikord ostis ema mulle jäätist ja me istusime kahekesi murul, nagu praegu."

Need meenutused muutsid Daisy silmad uduseks, kuid arvates, et see lugu Sethi ei huvita, naeratas ta kohmetult.

"Küllap on minu jutt teile igav."

Seth ei vastanud kohe.

"Kui võid süüa jäätist nii palju, kui tahad, siis see enam ei röömusta," ütles ta lõpuks. "Lapsena oli mul kõik, mida sai raha eest osta, kuid kardan, et minu lapsepõlv ei olnud nii õnnelik, nagu teie oma."

"Teil oli ju nii palju võimalusi!" vaidles Daisy vastu. "Küllap käisite sellistes toredates kohtades, kus võis näha palju huvitavat!"

"Oo jaa, mööda ilma reisimisega harjusin küll." Seth kehtas õlgu. "Vanemad tassisid mind igale poole kaasa, aga kõikjal oli üks ja sama – igas küljes kõrged müürid, oma supelrand ja bassein. Käisime ainult sõprade pool, kes elasid täpselt ühtmoodi." Ta häälest kostis kibedust. "Sama hästi võinuksin koju jääda."

"Aga kas te ise ei tohtinud kusagile minna?"

"Kui olin kolmeaastane, siis mind rööviti." Seth jätkas juttu nii rahulikult, nagu juhtunuks temaga selliseid asju iga päev. "Sellest ajast peale muutusid vanemad lausa turvahulludeks ning ei lubanud mind üksinda välja. Mõistagi hakkasin vanemaks saades mässama ja jooksin mitu korda kodust ära, kuid nad helistasid turvateenistusse. Mind leiti ja toodi tagasi. Iga kord sain vatti, kuid vabadus oli seda väärt."

Seth asetas käed kuklale, heitis siruli ja vaatas unistavalt kaht poisikest, kes ujutasid tiigi kaldavees mängulaevukest. "Minu elu näib paljudele erakordsena, kuid mina kadestasin alati neid lapsi, kelle ainus meelelahutus oli pargis jalutamine."

"Tähendab, et see pakub rahuldust mitte üksnes mulle, vaid ka teile?" küsis neiu lõbusalt ning morn korts kadus mehe ninajuurelt.

"Tuleb nii välja jah," vastas Seth. "Olen käinud Londonis

sadu kordi, kuid ühelgi korral pole ma pargis istunud. Mõnikord tuleb pähe sünge mõte: aga äkki saab minust oma lastele samasugune isa, nagu olid mu vanemad? Tahaks ikkagi olla parem."

Järelikult tahavad nad Astraga lapsi. Astral tuleb siis hoolt kanda, et nende lapsepõlv oleks õnnelikum, kui oli nende isal. Daisy sõnas vaevaltkuuldavalt:

"See oleneb teist ja Astrast."

Mõlemad vaikisid pisut aega. Seth vaatas ikka veel oma laevukesega tegelevaid lapsi.

"Jah, nii see on," vastas mees viimaks, kuid ta hää ei kõlanud päris veendunult.

* * *

Daisy oli oodanud, et Cloucesterisse viib neid järgmisel päeval asendamatu George, kuid tal oli vist vaba päev. Seth asus ise särava sportauto rooli taha, mis neid hotelli ees ootas. Autos on naha, puidu ja raha lõhn, leidis Daisy istet võttes. Sādeleva kapoti all mūdises vaikselt võimas mootor.

Esimene sõidutund oli raske. Hommik oli ilus, suviselt soe, ja näis, et kõik ruttavad linnast välja just lääne poole. Seth kirus vaikselt, kui auto ummikusse sattus, ent siis muutus tee vabamaks ning auto otse sööstis edasi. Iga kord, kui Seth kiirust suurendas, surus Daisy end ehmunult istme seljatoe vastu.

Tema meeleolu paranes, kui pöörduti suurelt teelt kitsamale. Põõsastarad, ereroheline mahlakas rohi ja külakesed nägid välja nagu postkaartidel. Sellisel imekenal suvepäeval pidigi röömus olema.

Polnud põhjust õnnetu olla. Eilne õhtusöök läks hästi korda, keegi ei kahelnud, et nad on Sethiga ideaalne paar, kuigi, jah...

Sel õhtul lähenes Seth talle harva, ent kui nad külalistega hüvasti jätsid, võttis Daisy tal käest kinni. Seth ei öelnud midagi, ent kui uks nende järel sulgus, lükkas ta käe eemale.

Nüüd piilus Daisy teda vargsi ripsmete alt. Sethi käed hoidsid kindlalt rooli ja tema näolt ei lahkunud läbitungimatu ilme, mis tekkis sinna pargist lahkumisel. Kui nad murul istusid, näis neiule, et Seth on hakanud temasse paremini suhtuma, ent nüüd polnud ta selles enam kindel. Mitte et mees poleks temaga rahul olnud – ta oli süvenenud oma mõttesse. Parem, kui Seth oleks millegi pärast norima hakanud. Siis ta vähemalt märganuks tema juuresolekut. Aga ükskõik, päike paistis kirkalt, maastik oli võrratu ja Jimi tervis parem. Rohkem pole talle vajagi.

Crosstown Parki saabumist tumestas üks asjaolu. See oli XVII sajandi stiilis ilus kivihoone. Neile näidati nende tuba. Selle hetkeni polnud Daisyle pähegi tulnud, et tal tuleb jagada magamistuba Sethiga, kuid nähtavasti oli Henry seda Elizabethile soovitanud. See daam oli nii tähelepanelik, et andis neile suure kaheinimesevoodiga toa.

“Väga ilus,” sõnas Daisy vaevaltkuuldavalt, julgemata Sethi poole vaadata.

Nad läksid alla teiste külaliste juurde, kes olid juba terrassil aset võtnud. Daisy märkas vaevalt teiste hulgas James Gifford-Gouldi ja naeratas hajameelselt kõigile, keda talle esitleti. Siis istus ta toolile Sethi kõrvale. Kuidas see mees suudab küll nii rahulik olla? Teda ei häiri üldse, et neil tuleb magada ühes voodis.

Daisy võttis joogiklaasi ja püüdis süveneda vestlusse, kuid suutis mõelda ainult sellele, et võib end unes pöörata ja Sethi lähedusse sattuda. Kui ta suudaks unustada tema suudlused! Kui ta saaks sellele mitte mõelda!

Neiu rüüpas klaasist ja vaatas ringi. Pilt oli tõeline idüll.

Terrassilt avanes oiuline vaade aeda ja muruplatsidele. Mõnikord sekkus lauasistujate naeru tuvide kudrutamine. Oli aeg end kätte võtta. Naerata ja rahulik Seth sosistas midagi enda kõrval istuvale punapäisele kaunitarile. Nagu pidilt maha astunud – ilusad, elegantsed, kindlad oma jõus ja seisundis. Sellised olid ka kõik teised. Mina ei kuulu nende seltskonda, leidis neiu nukralt.

Ilmselt peegeldus hääming ta näol, sest James tabas ta pilgu ja naeratas heakskiitvalt.

“Kas kõik on korras, kallis?” küsis Seth ja paitas õrnalt ta põske, kuid tema silmades sähvatas hoiatus, mida märkas ainult Daisy.

Neiu sundis end veel kord naeratama.

“Muidugi.”

Lõunasöök oli uskumatult igav. Kõik peksid keelt tuntud inimeste üle, nimetades neid eesnimedega. Seth oli tähelepanu keskmes. Daisy pani tähele, kuidas naised teda vargsi piilusid, püüdes mõista, kuidas ta võis sellisesse armuda. Nendega ei olnud Seth kinnine ega vaikiv, pildus lahkel käel komplimente, mida talle polnud kordagi osaks saanud. Igaüks neist oleks temaga sel õöl heal meelel voodit jaganud.

Daisyt haaras taas ärevus. Saabus õhtu. Lõuna oli ammu lõppenud, kuid Henry avas aina uusi veinipudeleid.

Neiu pomises vabanduse ja lükkas tooli eemale, kuid kõik olid vestlusest nii hõivatud, et ei märganud, kuidas neiu lahkus, tegi kaare ümber maja ning suundus üle muruplatsi oja poole. Kõrge rohi kõditas sääri ning Daisy püüdis astuda ettevaatlikult, et mitte tallata maha lilli. Siis istus ta oja kaldale, võttis kingad jalast ja nautis vee jahedust.

Teisel pool oja sõi mõni lehm. Kaks hobust seisis puude vilus. Kuuma suvepäeva vaikus rahustas. Kuuldus ainult, kuidas metstuvud kudrutavad ja vesi vuliseb.

Leidnud, et hiilgavale terrassiseltskonnale on teda vaevalt vaja, tõusis neiu, võttis kingad näppu ja astus sihitult piki ojakallast, kuni jõudis haljale platsile, kus kuus eri vanuses last palli mängisid ja ägedalt vaidlesid, kelle kord on lüüa.

Daisy seisis veidike aega, vaatas neid ja võrdles tahtmatult nende elevust ja vahetust külaliste ülespuhutusega. Kui pall tema poole lendas, viskas ta kingad maha ja püüdis selle kinni. Umbes kaheteistkümnene poiss, kes oli kurika käest heitnud ning jooksis nüüd improviseeritud pesade vahel, heitis talle kurja pilgu, pahandades, et teda välja löödi, ent teised lapsed avaldasid marulist vaimustust ja võtsid Daisy otsekohe mängu.

Nad tabasid väga hästi. Neiu ei osanud päris hästi süüa. Siis anti talle kurikas. Ta jõudis joosta peaaegu terve ringi, kuid siis langes pall neljandasse pessa hetk enne seda, kui ta sinna jõudis.

"Sa oled väljas! Sa oled väljas!" Lapsed karglesid ja kiljusid rõõmust.

Daisy vaatas ringi ja märkas äkki Sethi, kes vaatas teda väljaku servalt rahuloleval ilmel.

Neiu süda hakkas kiiremini lööma. Ta naer katkes hooilt ning ta vaatas mehe poole, julgemata end liigutada. Seth suundus tema poole. Daisy nägi selgesti tema karme näojooni ning tugeva keha vaba liikumist. Mees kandis helekreemikaid pükse ja tumesinist polosärki. Siin väljakul laste keskel näis ta samasuguse omamehena nagu terrassil valitud seltskonnas.

Järsku meenus Daisyle, et ta nägu lõkendab jooksust, varbad on paljad ja juuksed sassis.

"Tere," sõnas neiu väheke pingutatult. "Mida sina siin teed?"

"Otsin sind," vastas Seth. "Mõtlesin kogu aeg, kuhu sa kadusid."

"Ma üksnes võtsin nõuks pisut jalutada."

Lapsed ei tahtnud ilmselt mängu katkestada.

"Me mängime palli," tegi kõige väiksem tüdruk Sethile teatavaks. "Tahad meiega mängida?"

Daisy hämmastuseks naeratas Seth tüdrukule ja ütles, et tahab küll.

"See on midagi pesapalli taolist, eks ole?"

Muidugi teadis ta väga hästi, mis on pallimäng, kuid kuulas siiski tähelepanelikult laste seletusi. Nüüd rääkisid nad talle üksteise võidu, kui lootusetu söötja oli Daisy.

"Vaatame, kas mul tuleb see paremini välja," soovitas Seth ja naeratas Daisyle üle laste peade hukkamõistvalt.

Ta süüdis palli kordamööda kõigile lastele, et nad saaksid oma jooksud ära teha. Daisy pandi taas püüdjaks, kuid ta oli Sethi ilmunisest nii erutatud, et tegi seda üsna saamatult.

Lapsed seadsid neile omase vahetusega viimaseks lööjaks kõige väiksema poisi Rory, kes polnud veel viienenegi. Seth süüdis talle arutu hulk kordi, kuni poisil läks lõpuks korda palli tabada. Nähes, et ta on jooksmata hakanud, pillas Daisy meelega palli maha, siis võttis selle üles ja viskas kogu jõust Sethile, ent mees püüdis selle kinni ja laskis selle lendu alles siis, kui Rory oli võidukalt kiljudes kõik pesad läbinud. Seth ja Daisy naeratasid teineteisele, kuna lapsed sel ajal raevukalt vaidlesid, kes peab järgmisena lööma hakkama.

Mees naeratas lõbusalt ja lahkelt ning viis sellega Daisy segadusse. Vaikides asusid nad väljakult tagasi minema.

"Vahvad lapsed," sõnas Seth.

"On küll," vastas Daisy, tunnetades iga keharakuga ta ligiolekut.

Pärast pikka vaikust küsis Seth:

"Miks te ei öelnud mulle, kuhu te lähete?"

Neiu kehtas õlgu.

"Ma ei arvanud, et te minu vastu huvi tunnete."

"See huvitab mind alati."

"Ma ei tahtnud vestlust katkestada, öeldes, et tahan minna jalutama."

"Te katkestate selle nagunii." Seth mühatas rahulolematult. "Kui sai selgeks, et te ei tule tagasi, tundis James Gifford-Gould äkki, et temal on ka tahtmine jalutama minna. Mul tuli teha sedasama, et näha, kas ta ei jaluta samas, kus teiegi."

"Ma pole siin temaga sõnakestki vahetanud!" pahvatas Daisy. "Aga kui oleksin tahtnudki seda teha, polnuks mul mingit võimalust temaga kahekesi jääda."

Sethi huuled pigistusid kriipsuks.

"Hoolitsege selle eest, et seda ei juhtuks," lausus ta karmilt. "Tahan, et sellest hetkest alates oleksite kogu aeg minu juures."

Ometi pidas Seth teda kogu õhtu üksnes paari pilgu vääriliseks. Eelistab üksnes Mirandal silma peal hoida, mõtles Daisy ärritatult, jälgides punapäise iludusega tantsivat Sethi. Tema päevane rahulikkus kadus. Tal oli ikka veel silme ees stseen toas, kuhu nad läksid pärast õhtusööki ümber riietuma.

Daisy istus tualettlaua taga ja püüdis korrastada meiki, kuid toas ringi kõndiv Seth tõmbas ta tähelepanu kõrvale. Mees oli parajasti väljunud vannitoast, ainult püksid jalas. Tema palja ülakeha nägemine pani neiu südame võbisema.

Seth näis mitte märkavat, et Daisy teda peeglist seirab. Mees pööras talle selja ja võttis kapist särki. Neiu kujutles hetkeks, et ta tõuseb, astub mehe juurde, libistab tal käe üle selja, Seth pöördub tema poole, naeratab ja surub ta oma tugeva keha vastu.

Daisy pani ripsmetuši paika ja asus kammima oma pikki tumedaid lainelisi juukseid, jälgides ühtlasi, kuidas Seth nõõbib särki kinni, asetab kohale varrukanööbid ja seob lipsu ette.

Ootamatult tekkis peeglisse tema oma kõrvale mehe kujutis. Nende pilgud kohtusid ja neiu käsi jäi kammiga õhku rippuma. Pika, lõputuna tunduva hetke vältel vaatasid nad teineteisele silma.

Seth seisis tema selja taga. Sethile poleks midagi maksnud panna talle käed õlgadele, temal kallutada end taha poole ja tõsta pea suudluseks. Daisy asetas kammi ettevaatlikult lauale, kuid Seth ei puudutanud teda, ainult küsis, kas ta on minekuvalmis.

"Kas ma siis ei näi valmis olevat?" Tahtmatust pettumisest kõlas Daisy vastuküsimus teravalt. Ta tõusis siidkleidi kahisedes. See oli kahara seelikuga ja sügava dekolteega tantsukleit, mis jättis õlad vabaks. Sügavsinine värv sobis peaaegu ideaalselt tema silmadega ja toonitas naha valedust.

"Te näete hea välja," sõnas Seth pärast hetkelist järele mõtlemist. Ta näost polnud midagi lugeda, kuid hääles tundus pinget.

Hea? Ja see on kõik? Daisy viskas demonstratiivselt huulepulga käekotti ja lõi selle kõva klõpsuga kinni. Olgu ta neetud, kui näitab välja, et mehe ükskõiksus teda riivas.

"Vabandage, kui ma ei sarnane teie tavapärastele kaastastele, kuid teil tuleb see ära kannatada. Loodan muidugi, et mitte kaua."

"Võibolla," vastas Seth ja avas teeseldult lahkelt ukse. "Esiolgu aga on meie leping jõus. Ma ei taha, et te jälle selle Gifford-Gouldiga flirtima hakkaksite."

"Ma pole unustanud, kes mulle maksab, kui see teile muret teeb," vastas Daisy solvunult. "Käitun nagu näidissõbratar. Loon illusiooni, et peale teie pole mulle kedagi vaja."

"Püüdke seda tõepoolest."

Nüüd siis imetles Daisy Sethi ja Mirandat. Huvitav kuidas ta peab kujutama armunud tüdrukut, kui ta armumise objekt ei tee temast väljagi? Kui mees tahab näidata, et on temasse armunud, võiks ta praegu tantsida temaga, mitte aga Mirandaga. Sethi vastu liibuma ja õrnalt naeratama peab ainult tema, Daisy.

Kõik panid tähele, et Seth on koondanud oma tähelepanu Mirandale, ja heitsid Daisyle kaastundlikke pilke.

Kui Seth ja Miranda tantsimast tagasi tulid, pani Daisy käe ümber mehe kaela ja kummardus ta kõrva juurde.

"Sinu vabad tantsud on lõppenud," sosistas ta piisavalt kõvasti, et Miranda teda kuuleks. "Nüüd on minu kord."

Neiu huulte puudutustest tõmbus Seth pingule. Daisy libistas pikkamisi huuled üle ta kaela suunurgale ja tundis, kuidas Sethi lõualihased kivinesid.

"Sa oled terve öhtu tantsinud," sõnas Seth närviliselt. "Kas sa väsinud ei ole?"

"Ega me ei pea tingimata tantsima," sõnas neiu mesiselt, kuid ta silmis helkis väljakutse. "Võid mind niisama süleleda."

"Kes suudaks sellisele ettepanekule vastu seista?" sõnas Miranda närviliselt naerdes.

"Tõepoolest – kes?" vastas Seth, võttis Daisyl käest kinni, viis tantsupõrandale ja pani talle käed ümber piha.

"Kas te ka mõistate, millega te naljatate?" surus ta läbi hammaste ja langetas pea, nagu tahaks neiu põsele liibuda.

"Ma teenin oma palka," vastas Daisy ja põimus säravalt naeratades käed ta kaela ümber. "Te nõudsite, et käituksin täna nagu ideaalne sõbranna."

"Kas te ei võiks seda teha ilma etendusteta? Mul tuli end teist peaaegu lahti rebida."

See Daisyt ei häirinud.

"Muud võimalust teie tähelepanu võitmiseks ei olnud..."

"Ärge rääkige rumalusi!" katkestas teda Seth. "Kui tahtsite tantsida, võinuksite mind lihtsalt kutsuda."

"Kuidas ma sain teid kutsuda, kui te mind terve öhtu eirasite?"

"Ma ei eiranud teid!"

"Miks ma siis pidin teid lausa tantsule ahvatlema?" küsis Daisy, jälgides, millise tigea pilguga Miranda neid vaatab, ja naeratas lepitavalt.

"Te olite ju meeste keskel õnnelik," lausus Seth ärritatult.

"Kust teie seda teate?" küsis Daisy vihaselt. "Te ju käisite terve öhtu Miranda sabas, nagu oleksite tema külge kleebitud."

"Ma ei olnud Miranda küljes kinni," alustas Seth omakorda pahandades, kuid Daisy ei lasknud teda lõpetada, vaid tõmbas ta pea lähemale.

"Naeratage, kallid," sõnas ta väljakutsuvalt ja suudles meest pisut allapoole kõrva. "Ärge unustage, et armastame teineteist."

"Miks te kogu aeg ühest äärmusest teise kaldute? Kord kaote sõnagi lausumata, kord kargate mulle kallale nagu fuuria. Kas te ei võiks käituda normaalselt?"

"Seepärast, et mul pole aimugi, mis on teie mõõdupuu järgi normaalne! Algul ütlete, et pean kujutama jumaldamist, siis jälle ei meeldi teile, kui käitun nagu iga normaalne tüdruk, kui ta kavalier teisega mehkeldab. Mul oleks lihtsam, kui te lõpuks otsustaksite, mida tahate. Kui keegi ei usu, et me teineteist armastame, siis pole see minu süü ja ei maksa süüdistada mind, kui teie neetud abieluleping läbi kukub."

Seth tahab vastu vaielda, kuid samas lõppes tants ja Henry meelitas nad enda juurde. Neil tuli oma emotsioone tagasi hoida selle ajani, kuni jõuavad oma tuppa.

"Loodan, et olete rahul!" kraaksatas Seth, kui toa uks oli nende järel sulgunud. "Kui keegi seniajani mõtleski, et oleme teineteisesse armunud, siis pärast seda väikest etendust taipas, et nii see ei ole."

"Millist väikest etendust?" kordas Daisy väljakutsuvalt.

"Te ei lausunud terve teekonna vältel sõnagi!" lausus Seth süüdistavalt.

"Mis mõte oli mul teeselda armunut, kui istusite autos kivinenud näoga! Palun öelge, kuidas ma pean tegema näo, nagu armastaksin teid, kui kohtlete mind nagu teenijatüdrukut? Tee seda, ära tee teist... Ükski täie aruga inimene ei jää uskuma, et teiesugune jäme ja kõrk mees on suuteline armuma, aga kui keegi suudakski teisi veenda, et teis on midagi sümpaatset, siis väärib ta Oscarit!"

Seth sikutas kurjakuulutavalt kaelasidet.

"Te võite osta endale Oscari selle raha eest, mis ma teile maksan. Või olete juba unustanud, et on olemas raha, millele te kibelete käppa peale panema?"

"Ei ole unustanud," pareeris Daisy, raputades oma öösärki sirgeks. "Kas teil on tuua mingi teine põhjus, mis sunnib mind täna teie kõrval magama?"

Enne kui Seth jõudis vastata, lipsas neiu vannituppa ja lõi ukse kinni.

Mõne aja pärast ilmus ta uksele pikas öösärgis, hoides enda ees tantsukleiti nagu kilpi. Uhkel ilmel astus ta kapi juurde ja riputas kleidi üles.

Seth mühatas rahulolematult ja lõi omakorda vannita ukse enda järel kinni.

Daisy kustutas valguse, hüppas voodisse ja tõmbas teki lõuani.

Väljudes süütas Seth otsekohe voodipäitsis oleva öölambi. Tuba täitus maheda valgusega.

"Ma püüan uinuda!" sõnas neiu pahaselt.

"Pange silmad kinni!" soovitas Seth külmalt. "Ma ei kavatsen pimedas koperdada." Ta peatus voodi sellel küljel, kus lebas Daisy. "See on minu pool!"

Daisy oli tegelikult ükskõik, kummal voodipoolel magada, kuid ta ei tahtnud järele anda.

"Muidugi!" turtsatas ta. "Mina heitsin siia esimesena!"

"Kas te kunagi oma jonnimise järele jätate?" küsis mees pahaselt ja nõõpis särki lahti.

"Aga kas teie lakkate kunagi nõudmast, et kõik oleks nii, nagu teie tahate?"

"Ei!" sähvas Seth. "Teil oleks aeg seda mõista."

Ta viskas särki toolile, istus voodiservale Daisy kõrvale ja võttis rahulikult kingad jalast.

Siis püüdis ta sundida Daisyt edasi nihkuma. Neiu hoidis kramplikult tekiservast kinni. Öölambi valgus näisid ta silmad tohutud ja mustad.

"Teie kas nihkute edasi või hindan teie viibimist minu voodipoolel kutsena."

7. peatükk

"Kutsena?" Selle mehe enesekindlus pahandas. Daisy tõusis istuma, tekk endiselt lõuani tõmmatud. "Ega te ometi arva, et ma pärast tänast õhtut midagi pakun? Mul on veel oma aru peas! Te andsite mulle väga hästi mõista, et kõige vähem ootate kutset!"

"Mida ma siis ütlesin?" küsis Seth leebelt.

"Te ei öelnud. Ma mõistsin seda teie reageeringuist igale oma katsele teid puudutada. Isegi jäämäest õhkunuks soojust, aga mitte teist!"

Kohe pärast lause lõpetamist tunnetas Daisy oma viga. Sethi silmad tõmbusid pilukile ning ta kummardus neiu kohale.

"Vabandage, et teile pettumuse valmistasin," nurrus ta.

"See pole nii," sõnas Daisy, kuid mees oli nii lähedal, et tal hakkas hirmust ja reeturlikust naudingust pea pööritama. "Kui te ei taha, et näeksime välja armunud paarikesena, siis on see teie asi. Teie ju maksate selle etenduse eest."

"Tõepoolest maksan mina," vastas Seth pikkamisi, sori-des ta juustes, kuid midagi ta hääles sundis neidu ettevaatusele, "ja maksan väga hästi. Tahaksin uskuda, et ma ei loovuta seda raha asjatult." Ta lähenes veelgi ja laksutas keelt. "Kumb on siis praegu jäämägi?"

"M-ma ju praegu ei mängi," sosistas Daisy.

"Ei, aga minu arvates poleks paha pisut harjutada." Mehe huuled olid juba päris lähedal. "Harjutame õige kahekesi pisut soojemat suhtumist temeteisesse."

Ta hakkas neiu lõuga suudlema ning Daisy hoidis vaevaga tagasi soovi põimida käed ümber mehe kaela ja leida ta huuled.

"Noh, kuidas on?" nurrus Seth talle kõrva. "Kas mul tuleb välja?"

"E-ei usu, et teile oleks vaja praktikat," lalises Daisy.

Mees tõstis pea ja vaatas talle silma.

"Te ju ei taha, et ma peatuksin, kui olen alles alustanud?"

Sethi hääli oli sügav ja õrn. Neiu keha läbis ootusevärin.

Mees kummardus taas ta huulte poole.

Suudlus oli õrritav, hell ja ebatavaliselt õrn. Daisy teadis, et sel hetkel võiks ta veel Sethi eemale lükata. Ta tundis, et peab seda tegema. Aga ta kehas levis rambus, halvad mälestused kadusid ning jäi üksnes ületamatu iha, mis pani ta värisema. Seth tundis, et neiu hakkab järele andma, ning tema suudlus muutus tungivamaks. Daisy käed lasksid teki-serva lahti ja põimusid mehe kaela ümber.

"Sa ju ei taha, Daisy?" sosistas Seth. "Ei taha, et ma peatuksin?"

"Tahan," pidanuks ta vastama. Siis oleks Seth peatunud. Tema aga oleks kobinud oma voodiservale ja pööranud talle selja. Selleks on tarvis ainult öelda "tahan".

"Ei," sosistas Daisy. "Ei taha."

Seth naeratas.

"Ma teadsin, et sa nii ütled." Ja liibus taas neiu huultele.

Seekord oli suudlus sügavam ja Daisy vastas sellele mõnuga. Ent kõige parem oli silitada Sethi selga ja tunda tema raskust oma kehal.

Mehe käed kergitasid kindlalt ta öösärki ning hakkasid kasvava kirega uurima tema keha, kõrvetades nahka ja pak-kudes usumatut naudingut. Seejärel oli Daisy mehe peal. Nüüd kummardus tema ja hakkas Sethi aeglase suudlustega

õrritama. Ta silmitses mehe huuli ja laskus pikkamisi allapoole, kaelale, rinnale, tihedate karvade V-kujulisele joonisele ning veelgi madalamale, peatudes alles pükste juures. Olles avanud esimese nööbi, naeratas ta kurikavalalt.

"Sa ju ei taha, et ma peatuksin?"

"Ei," vastas Seth naeru kihistades. "Ei, ei taha."

Mees tõmbas neiu ült öösärgi ja viskas põrandale. Samasse järgnesid ta püksid. Alasti kehade kokkupuutest sähvatas nende vahel elektrilöök. Nende suudlused muutusid kestvamaks, embused tihedamaks ning käed uuendasid karsitult hellitusi.

Daisy iha kasvas igast Sethi keha puudutamisest. Tema, sellise tugeva ja kindla kõrval tundis neiu end kaitstuna. Ta tahtis meeletult suruda end selle ihaldatud keha vastu, alluda marulisele, kõike minema pühkivale kirepuhangule, liituda temaga ühte.

See tunne oli nii tugev, et ta oigas kabuhirmus ja ihas Sethi nime, kuid mees oli siin – temas ja tema juures. Pärast vaimustava läheduse esimest hetke hakkasid nende kehad koos liikuma, algul aeglaselt, sosistades teineteise nime, seejärel kiiremini, lähendades õndsusehetke. Daisy usaldas meest täielikult ja Seth viis ta õnne tippu, kinkides sellise võimsa naudinguplahvatuse, et nad suutsid üksnes võbiseda ja teineteist süleluses hoida.

Siis avas Daisy silmad ja nägi, et pigistab ikka veel Sethi õlgu. Ta vabastas pikkamisi sõrmed ja libistas need mõnuga üle mehe selja. Teda haaras ääretu täitumus- ja õnnetunne, nagu oleks pinge, mis oli teda esimesest Sethiga kohtumise hetkest peale kammitsenud, kadunud, üleelatud õndsuse-tundes uppunud.

Seth lebas, nagu neiu juustes. Ta oli raske, kuid Daisyt see ei häirinud. Lõpuks liigutas mees end, keeras end ta

pealt ära, tõmbas teda korra ja veel korra, kuni nad olid Daisy voodipoolel.

"Ah siis selliseid kõveraid teid tuleb kasutada oma tahtmise saamiseks!" sõnas Daisy naerdes.

"Ah siis selleni läheb mõni ainult selleks, et mitte järele anda," vastas Seth tema kaela suudeldes ja keha paitades.

"Mulle meeldis lamada seal, kus ma olin," vastas Daisy teeseldult tõredalt.

"Ka mulle meeldis lamada seal, kus ma olin," lausus Seth naeratades. "Kas pean seda mõistma nii, et minu mäng on paranenud?"

"Noh..." Daisy kujutas mõtlikkust, kuid Seth hakkas teda kōditama ja neiu andis alla. "Jäämäe kohta polnudki halb."

"Jäämäe! Daisy, kas sinu juures saab ükski mees jäämõeks jääda?"

"Varem tuli see sul väga hästi välja," meenutas Daisy, sirutades end õndsalt mehe aeglaselt liikuvate käte all.

"Vaata, millele sa mõtlesid," sõnas Seth mõistatuslikult ja tõmbas ta enda vastu.

Mõne aja lebasid nad vaikides, kuulatades teineteise hingamist. Asetanud pea mehe õlale, libistas Daisy aeglaselt peo üle mehe kõhu ning Seth silitas ta käsivart. Neiu tundis, kuidas Sethi rind tõuseb ja vajub, ning hingas värisedes sisse tema naha hõngu.

Seth tundis seda võbinat ja küsis:

"On sul külm!"

"Ei ole," vastas Daisy lahkelt, kuid mees kustutas lambi ja kattis mõlemad tekiga.

Ümbritsetuna pimedusest, vaikusest ja Sethi kätest tundis neiu end nii, nagu oleks koju naasnud.

Daisy lebas, kuulates lindude sädinat akna taga ja Sethi sügavat, rahulikku hingamist. Ta tõmbas peoga üle mehe

käe, mis teda ikka veel võimukalt embas, ning põimis sõrmed ühte tema omadega, mis olid talle nii palju õnneloojovastust pakkunud.

Nad tülitsevad õhtul, kuid suveööd on lühikesed ja koiduni, mis hajutab päästva pimeduse, on jäänud kõigest paar tundi. Neiu soovis, et öö kestaks lõpmatuseni, aitaks unustada elu tegelikkuse, Astra ja selle maailma, millega tal pole miskit pistmist.

"Nauding, mille me koos üle elasime, ei tule iial tagasi," rääkis Daisy mõttes Sethile nukralt. "Vahe meie vahel, mis kadus esimesel puudutusel, saab uue päeva valguses silmnähtavaks."

Rumal oleks loota, et see öö Sethi elu muudaks. Ta on mees, mina aga olin üksnes tema läheduses ja kiindusin temasse. Võin teda üksnes lõbustada, kuid abielusidemetele ei maksa loota. Oleme mõne nädala koos, ent niipea, kui Astra oma asjad aetud saab, on kõik lõppenud.

Mõni lühike nädal... Varsti läheme Kariibi merele, kus mul tuleb Tomi otsida. Siis on meil kergem lahku minna. Ma ei hakka end talle kaela määrima, mängin oma osa ära ja lahkun tagasi vaatamata...

Ärganud Sethi käsi paitas ta kõhtu ja tõusis rinnale, tekitades uue ihalaine. Kui ta on mehega koos ainult mõne nädala, siis miks ei peaks veetma neid nädalaid võimalikult paremini?

"Millest sa mõtled?" sosistas mees, nägu tema kaela vastas.

"Mõtlesin, et kui tahame kõigile tõestada, et oleme armukesed, siis poleks paha veel pisut harjutada..."

"Naljakas küll," ütles Seth ja kummardus ta kohale.

"Mina mõtlesin täpselt sama."

Kogu järgmise päeva Daisy naeratas, naeris ja vestles viisakalt kõigiga, keda ei vaevanud ränk pohmelus, kuid tegelikult oli kogu ta tähelepanu koondunud Sethile. Nende pilgud ristusid alatasa ja neile järgnesid salapärased naeratused, mis panid Daisy õnnest särama.

Tagasiteele asusid nad õhtul. Daisy mõnules loojuva päikese kiirtes. Ta toetus istmele, ohkas rahulolevalt ja pöördus Sethi poole. Mehe silmis märkas ta mõistatuslikku helki.

"Sa näed välja üpris rahulolevana," sõnas ta, kuid häälel kõlas nagu tavaliselt.

"Ma ainult elan osasse sisse," püüdis Daisy naljatada.

Seth heitis talle taas kiirpilgu.

"Võibolla peatuksime kusagil ja võtaksime enne Londonisse jõudmist einet?" küsis ta äkitselt.

"Aga sa ju ütlesid Henryle, et sul on väga kiire."

"Väsisin istumast ja kõigile viisakalt naeratamast."

"Tähendab tahad selle asemel istuda ja minu kallal haukuda?" küsis Daisy süütu toonil.

Seth puhkes naerma.

"Ma luban hästi käituda. Mida sa siis arvad?"

Seletamatu pinge haihtus. Neiu naeratas ja laskus taas seljatoele.

"Meelsasti."

Nad peatusid vaikse jõeäärse kohviku ees, istusid kõrvuti väljas seisva laua taha ja jälgisid veel saalivaid parte. Oli ütle mata mõnus istuda hämaras Sethi kõrval puupingil ja tunda, kuidas nende puusad kokku puutuvad.

Nad jutlesid rahulikult, kuni Daisy küsis, millal nad Kariibi saartele sõidavad.

"Olin juba unustanud, et sa soovisid just sinna minna. Mis sind sinna peibutab?"

"Otsin üht inimest," alustas Daisy pärast väikest viivitust. "Ei, Seth, ma pole meie lepingut unustanud."

"Kas sinu arvates olen mina selle unustanud?"

"Ei." Neiu ohkas sügavalt. "Tahtsin öelda, et ma ei võta seda ööd liiga tõsiselt. Saan aru, et see on ajutine, seepärast ei teki minuga mingeid probleeme pärast seda, kui olete Astraga..."

Mida arvas Seth, seda oli raske mõistatada, kuid Daisy meelest suhtus ta neiu sõnadesse kergendusega. Järelikut ei tule mingeid stseene.

Daisy veeretas käes klaasi, julgemata Sethi poole vaadata.

"Sa maksad mulle selle eest, et etendaksin sinusse armunud, ja ma mängin seda osa. Aga... aga ma mõtlesin, et kuna meie harjutus läks nii hästi..." Daisy takerdus, "siis võiks see meile kasulik olla. Kummalgi meist on omad kohustused ja seni, kuni meil tuleb koos olla, võiksime mõlemad sellest rahuldust saada." Ta püüdis rääkida muretult nagu vilunud naine, kuid Sethi vaikimine viis ta segadusse. "Mõistagi siis, kui sul midagi selle vastu ei ole," lõpetas ta pingutusega.

"Ja ei mingit kiindumust?"

"Mitte mingit. Hiljem läheme oma teid ning ei mingeid sügavaid tundeid."

Taas sügenes pingeline vaikus. Äkki pakkus ta pisut üle?

Daisyt haaras hirmusööst. Nüüd ütleb mees kindlasti, et see öö oli viga ning edaspidi peavad nende vahel olema üksnes töösuhted. Ent Seth sirutas käe ja lükkas sõrmed ta juustesse.

"See on juba teistsugune tehing, Daisy Diar." Neiu hoidis

tagasi kergendusohet ning vaatas mehele näkku – ega ta uneti ei naljata? "Ära vaata nii imestunult. Kas sa tõeti arvasid, et ma sinu ettepaneku tagasi lükkas?"

"Loodan, et mitte," tunnistas neiu ja ulatas huuled suudluseks, et varjata oma rõõmu. Taas läbistasid neid naudingusädemed, kui nende huuled kohtusid. Suudlus oli pikk. Lõpuks tõmbus Seth temast eemale.

"On aeg minema hakata," sõnas ta ja ulatas Daisyle püstiaitamiseks käe.

Hotellis riietasid Daisy ja Seth teel magamistuppa teineteist ebalevate sõrmedega lahti, jättes enda järele terve esemeteraja. Naerdes viskusid nad voodisse ja suudlesid kirklikult, kuni ihalaine neid enda alla mattis. Neile ei piisanud isegi kõige avameelsematest puudutustest ning kõige tihedamatest embustest. Kirg kandis neid naudingu tippu ja kogu maailm keerles karussellina.

Hiljem, hulk aega hiljem armatsesid nad uuesti, kuid seekord kiirustamata. Daisy polnud kunagi osanud arvata, et huulte, käte ja kehade kokkupuude võib olla nii magus, poleks osanud oodata Sethilt nii palju õrnust. Kui ta lebas pärast kõike mehe embuses, tundis ta, kuidas pisarad pikka-misi üle põskede voolavad. Seth pühkis need pöidlaga ära nii õrnalt, et see vapustas südant.

"Ma tean," sosistas ta ja tõmbas neiu lähemale. "Tean."

"Ega te pole unustanud, et kell üksteist tuleb ühe Londoni ajalehe reporter?"

Maria heitis ikka veel Sethile uudishimulikke pilke, sest saabumisel oli ta leidnud Sethi koos Daisyga einestamas, selle asemel, et juba paar tundi pingsalt töötada.

"Kurat! Läks tõesti meelest!" Seth rüüpas seistes kohvi lõpuni. "Kuni tema tulekuni on veel paar kiiret asja ajada." Ta silitas Daisy juukseid. "Kas suudad käituda nii, nagu vaja?"

Vastuseks naeratas neiu võrgutavalt.

"Muidugi."

"Sa peaksid olema minu juures, kui see reporter tuleb. Arvatavasti on kuuldused meie kohta juba levinud, kuid on parem, kui sinust ajalehes kirjutatakse."

"Jään siia," vastas Daisy.

Reporter osutus terase pilguga noormeheks. Tema nime kuuldes kortsutas Daisy kulmu. Stephan Rickmann oskas võtta intervjuusid kõigil, ka delikaatsetel teemadel, ning jõudis reeglina tõeni. Kui neil läheb korda teda haneks võtta, pole tarvis muu pärast enam muretseda.

Nähtavasti oli Rickmannil juba mõningast teavet, sest ta ei imestanud üldse kohvi valavat Daisyt nähes. Noormees käitus väga vabalt, kuid Daisy oli kindel, et tema pilgu eest ei jää varjule ükski pisi. Ta istus Sethi kõrvale diivanile.

"Vahest ehk peaksin teie jutuajamise ajaks lahkuma?" küsis ta, kui vormikohased tervitused oli lõppenud. Ta kavatses juba tõusta, kuid Seth haaras tal käest ja tõmbas uuesti istuma.

"Jää parem siia. Sa peatad mind, kui ma midagi ülearust ütlen."

"Ja-jah, jääge siia," toetas teda Rickmann. "Kui võib, siis räägiksin meelsasti ka teiega."

Algul närveeris Daisy pisut, kuid jälgides meeste rahulikku vestlust, hakkas ta ka ise sellesse sekkuma ja avaldas

mõnikord oma arvamust. Seth viskas nalja, möödus hõlpsasti konksuga küsimustest ja lahendas vaidlusolukorrad hõlpsalt.

Kui reporter läks lõpuks tööalastelt küsimustelt üle Sethi isiklikule elule, sai selgeks, et ta ootab sensatsioonilisi avastusi. Ent Seth ja Daisy vastasid raskusteta ja väärikalt ka kõigile provotseerivatele küsimustele.

"Seth Carrington on uskumatult võimas ja mõjukas mees, kel on halastamatu inimese maine nii äris kui isiklikes suhetes. Mida tähendab sellist meest armastada?"

Daisy vaatas Sethi poole. Mehe sõrmed silitasid märkamatuks ta selga, kuid hallides silmades vilksatas hoiatus. Daisy tundis ta hoolimatust ja jämedust ning mäletas ka seda, kuidas ta rääkis pargimurul istudes oma lapsepõlvest, kuidas ta väikesele poisile märkamatuks palli ette mängis, kuidas ta eelmisel ööl teda süleles ja ta pisaraid pühkis. Järsku tekkinud mõte, et ta armastab seda meest, vapustas.

Rickmanni küsimus rippus õhus, kuid neiu vaatas ikka veel Sethile otsa. Mida tähendab seda meest armastada? On see lootusetu? Ohtlik? Või nõiduslik, vaimustav? Igal juhul oli temaga kohtumine ja armumine muutnud ta elu, teinud selle kirkamaks ja sisukamaks.

"See... kedagi armastada... see on imetore," sundis ta end ütleva.

"Aga Sethis on ju midagi erilist?"

Daisy silmitses Sethi nagu nõiutult.

"Mulle on temas kõik erinev," sõnas ta õrnalt.

Peagi ilmus piltnik ja klõpsutas kaamerat.

"Kas ma tohin teid paar korda koos pildistada?" küsis ta.

Daisy lähenes kuulekalt Sethile. Ta tundis, et mehe kannatus on katkemas. Ta lehvitab ripsmeid ja saatis Sethile sellise armunud naeratuse, et mees naerma pahvatas. Ka

Daisy puhkes naerma. Mõneks hetkeks unustasid nad nii reporteri kui piltniku...

"Imetore!" sõnas piltnik. "Arvan, et tuli välja just nii, nagu vaja."

"Millal see lugu lehte tuleb?" küsis Seth Rickmannilt.

"Loodan, et homme," vastas lehemees. "Ma saadan selle teile hotelli. Olete veel Londonis?"

"Ei," vastas Seth. "Homme sõidame Catlass Kayle. Saate leht sinna."

Kui nad kahekesi jäid, kargas Daisy Sethile harja.

"Sa ei öelnud, et me homme sinu saarele läheme!"

"Otsustasin seda alles praegu," vastas mees. "Algul arvasin, et läheme enne Pariisi ja alles sealt saarele, kuid siis leidsin, et parem oleks minna kohe saarele, muidugi siis, kui sa ei ole suur linnakära austaja."

"Oh ei," vastas Daisy. Ta teadis, et peaks rõõmustama Kariibi merele pääsemise üle, kuid ei saanud ometi lahti mõttest, et see kiirendab tema lahkumist Sethist. "Läheksin meelsasti saarele."

Miks ta ometi armus sellesse mehesse, kui teadis ette, et see on lootusetu? Nüüd on lahkumine hoopis raskem. Ta oli lubanud, et ei hakka stseene korraldama, ja ta peab oma sõna.

"K-kui kaua me seal oleme?" küsis neiu.

"Minu arvates oleneb see Astrast," vastas mees pärast hetkelist mõttepausi. "Mõni päev pärast meie kohalejõudmist korraldame vastuvõtu. Kui kutsume palju külalisi ja sa mängid minu sõbrannat, siis võime jääda Astraga kahekesi kelleski kahtlusi äratamata."

Seth rääkis kuidagi lõdvalt, nagu ei rõõmustaks teda üldse selline väljavaade.

"Selge." Daisy tahtnuks minna mehe juurde, süleleda teda ja paluda, et ta ei kutsuks kedagi, isegi mitte Astrat,

kuid ta ei tohtinud seda teha. Ta ei hakka nõudma ega paluma seda, mida mees talle anda ei saa. "Kui sul on Astraga kõik korras, kas ma võin siis lahkuda?"

"Kui sa seda soovid." Sethi nägu ei väljendanud midagi, kuid nende vahele tekkis pinge. "Sul on ju omad plaanid."

Daisy le meenusid ema ja Jim. Ta oli neile lubanud Tom üles otsida ja tal pole õigus seda unustada selleks, et olla Sethiga koos veel mõni päev või nädal, kuni ta mehe ära tütab ning Astra ei mõtle taas abielulepingut tühistada.

"Jah," nõustus ta mornilt.

* * *

Sethil oli kogu päeva vältel tegemist. Seepärast läks Daisy Jimi vaatama ja emale eelseisvast ärasõidust teatama. Heitnud pilgu majale, kus ta oli üles kasvanud, mõistis neiu äkki selgesti, et see pole enam tema kodu. Tema kodu on seal, kus viibib Seth, kuid peagi kaotab ta ka selle.

Seth näis olevat unustanud, et peab näitama end koos Daisyga avalikes kohtades, ning viis neiu õhtul vaiksesse restorani. Mõlemal näis olevat muremõtteid, mida nad püüdsid varjata, mistõttu nende vestlus kord katkes, kord uuenes, kuid peagi saabus taas vaikus. Süüa ei tahtnud kumbki ja Daisy ohkas kergendatult, kui Seth soovitas minema hakata.

Kuna hotell oli lähedal, läksid nad jalgsi mööda kitsaid tähe tänavaid, puudutamata teineteist ja lausumata sõnagi. Niipea, kui nad sisse astusid, tuiskas neist üle meenutuste-keeris ning pani Daisy kivinema.

Seth heitis pilgu kõhklevalt ukse juures seisvale neiule.

"Ega sa eelmisest ööst ei pettunud?" küsis Seth kergel toonil.

"Ei," vastas Daisy, mõeldes oma armastusele ja sellele, et täna tahab ta kindlasti teda enda kõrval tunda. "Aga sina?"

"Ei," vastas Seth ja ulatas talle käe. Daisy pigistas seda ning nende sõrmed põimusid kokku.

Seekord armatsesid nad sellise kirega, et pärast seda jäi Daisy lamama vapustatuna ja jõuetuna. Siis uinus Seth ning magades pehmenesid ta karmid näojooned. Ta näis noorem ja haavatum. Daisy tahtnuks teda kaitsta oma armastusega nii mineviku kui oleviku eest.

Ent tal pole ainsatki võimalust. Ja Sethi haavatavus on ainult näiline. Talle pole vaja teda ega kedagi teist.

"Ma ei vaja armastust," oli ta öelnud. Daisy oli teinud oma valiku – mõni nädal koos Sethiga ja seejärel terve elu ilma temata –, kuid need õnnehetked jäävad alatiseks tema kõige kallimateks mälestusteks.

Daisy nihkus mehele lähemale ja hakkas teda kergete suudlustega äratama. Kui talle jäävad üksnes mälestused, siis olgu need rõõmsad... ja olgu neid rohkem.

8. peatükk

Vaade, mis avanes Daisyle Catlass Kayl, oli unustamatu. Pimestav keskpäevapäike pani merepinna õitsema. Saar meenutas kujult veetilka ning oli kaetud rohelusega kuni rannaliivani. Ühel pool moodustas rannajoon väikese lahe, mis oli kaitstud korallrifiga. Lahe kaldal palmide all seisis maja.

"Meeldib?" küsis Seth pisut hiljem, kui nad seisis rõdul ja imetlesid loojangu taustal graatsilisi kookospalme. Õhku täitis mahlakas, eksootiline troopikahõng ning kostis lainete pahinad riffidel.

"See on... imeilus," lausus Daisy, mõistes, et seda kõike on võimatu sõnades väljendada, kuid Sethi rahuldus see vastus täielikult.

"Mul on hea meel, et sulle siin meeldib," ütles ta sellisel toonil, nagu oleks sellel talle oluline tähendus.

Majas oli jahe. Tagasihoidlik sisustus oli valitud maitsekalt. Heledates toonides ja puupõrandaga magamistoas rippus laia punasest puust voodi kohal valge moskiitovõrk, andes magamistoale ebatavaliselt muinasjutulise ilme, kuid Daisy eelistanuks siin näha ka mingeid pilte või raamatuid. Toa sisustus näitas, et sentimentaalsus on Sethile võõras. Kui ta oli asetanud sinna mõned nipsasjad, elustus tuba pisut, kuid vaevalt et Seth seda märkab.

Daisy oli reisist nii väsinud, et uinus otsekohe, kui oli süüevõrgu alla roninud, ja ärkas alles hommikul. Troopikalinnud sädistasid lõbusalt aknataguses roheluses ning

meri kohises kutsuvalt, kuid neiu ei tahtnud end liigutada. Läbi kardinate tungivad päikesekiired langesid kuldsete vöötidena voodile. Daisy ei tahtnud kuidagi tõusta sellest laiaist voodist, mida oli õhtul põlglikult vaadanud.

Neiu sirutas end õndsalt, pöördus külili ja nägi Sethi, õrna ja sellist ligitõmbavat.

"Kas ma äratasin sind?"

"See on parim viis mind äratada," vastas Daisy ning libistas käed üle ta tugevate käsivarte ja õlgade. Kui mees teda suudlema hakkas, oli kõik – nii päike, meri ja peibutav ilu akna taga – unustatud...

Pisut hiljem läksid nad käsikäes randa ja astusid vette. Daisy ujus selili, seades näo päikesele vastu. Mõistagi oli ta näinud piltidelt ja filmidest palju kordi Kariibi vaateid, kuid ei osanud arvata, et meri võib olla nii sinine ja õhk nii selge. Õnnest ja armastusest täidetuna ei märganudki ta, kuidas Seth ta alla sukeldus ja ta sinisesse läbipaistvasse vette tõmbas. Kui nad pinnale tõusid, raputas Seth märjad juuksed silmadelt ja neiu nägi ootamatult selgelt, kuidas sädelevad veepiisad tema ripsmetel ja päevitunud õlgadel, kuidas säravad tema silmad ja kui sile on ta nahk. Ta pöimis käed mehe kaela ümber ja suudles teda tugevasti.

Nad einestasid rõdul, imetledes kirevaid linde.

"Ma pean võtma mõne telefonikõne. Maria on kindlasti endast väljas." Seth libistas peo üle Daisy põse ja tõusis. "Vaata, et sa päikesepõletust ei saa."

Kui mees lahkus, istus Daisy veel pisut ja nautis päikest, siis aga sundis end tõusma ja läks Tomi fotosid otsima.

Parimal neist olid nad kahekesi. Tomi käsi oli ta õlgadel ja mõlemad naeratasid. Tom oli tõepoolest olnud oma isa ja tema ema abiellumise vastu, kuid sõbrunes Daisyga kohe ning neist said teineteisele õde ja vend.

"Kust ma sind otsima pean, Tom?" sõnas neiu ohates. Üks oli selge – tuleb leida kedagi, kes aitab välja uurida, kus noor inglane töötab.

Neiu võttis nõuks rääkida majapidajaga. Eile õhtul oli ta näinud Gracie't ning see elatanud naine näis olevat heatahtlik ja pehmeloomuline.

Daisy leidis ta külalisemaja aiast. Selliseid pisikese elu-
ma, magala ja kõigi mugavustega majakesi oli mitu. Nende ja peahoone vahele olid tehtud laudrajad.

Gracie oli pisut imestunud, kui kuulis, et temalt palutakse nõu, kuid läks meelsasti temaga koos majja, olles enne andnud tüdrukutele käsu tööd jätkata.

"Ma kohe ei tea, mida teile soovitada," ütles ta, kui Daisy oli talle rääkinud, et tahab kedagi leida. "Parem küsige mis-
ter Sethilt."

"Mida ta peab küsima?" kostis Sethi hääl.

"Kuidas leida üht meest," vastas Daisy ja Gracie ulatas talle pildi.

"Winston võib ta üles otsida, eks ole?" soovitas ta Sethile.

"Selle noormehe pärast sa siis kiirustasidki saartele?" küsis mees Daisylt.

"Jah. Ma pean ta leidma võimalikult kiiresti. Saad aru..." Ta tähendus, sest Seth tõstis järsult käe.

"Kui sa tahad väga teda leida, annan ühele oma meestest käsu sellega tegelda. Kuidas on selle poisi nimi?"

"Tom. Tom Johnson."

Seth heitis taas pilgu fotole, millel Tomi käsi oli Daisy õlgade ümber, süngestus ja lausus:

"Jätan pildi enda kätte."

"Muidugi," lausus Daisy tänulikult. Alles hommikul oli

ta mõelnud, kui täitmatu see ülesanne temale on, ning tundis nüüd, milline koorem langes ta õlgadelt, kui Seth lubas anda talle appi asjatundliku mehe.

"Kui ta siin kusagil on, otsib Winston ta sulle välja," ütles Seth ükskõikselt, pöördus ja läks oma kabinetti, enne kui Daisy jõudis öelda, kes on Tom.

Aga hiljem, kui mees leidis ta palmide alt lamamistoolil, ei tahtnud ta kuulda neiu tänu ega seletusi. Daisy lamas kinnisilmi ja naeratas. Ta ei kuulnud Sethi samme liival. Mees asetas käed tooliservale ja kummardus teda suudlema. Sel hetkel avas neiu silmad.

"Seth! Sa ehmatasid mind!"

"Sa olid kusagil kaugel. Vist unistasid Tom Johnsonist?"

"Ei..." alustas Daisy, kuid Seth katkestas teda jämedalt:

"Ära muretse. Winston juba alustas otsinguid."

"Ma ei tea, kuidas sind tänada," sõnas Daisy tundeküllaselt ja ulatas talle käe. Seth pigistas seda nii, et neiu valust nagu krimpsutas.

"Mulle pole su tänu vaja," vastas ta järsult. "Võid lugeda Winstoni teenused lepingu osaks."

"Aga... Seth, ma tahan seletada, kes on Tom..."

"Ei! Daisy, ma ei taha kuulda mingeid seletusi. See, millega sa pärast lahkumist tegelema hakkad, on sinu asi."

"Ma tean, kuid..."

"Pole tarvis. Ma ei taha midagi teada. See, mis meie vahel toimub, on ajutine, ja me mõlemad teame seda. Paari nädala pärast saabub siia Astra ja siis läheme lahku. Selline on lepingu tingimus, eks ole?"

"Jah," vastas Daisy vaevukuuldavalt. "Selline on lepingu tingimus."

Seth suudles ta peopesa, seejärel rannet ja siis käsivarre õrna nahka.

"Lisaks leppisime kokku ka teises tingimuses – mitte mõelda tulevikule. Praegu oleme koos, Daisy. Nii et ärgem hakakem teineteisele midagi seletama." Mehe huuled liikusid ta randmest olani.

"Olgu. Kui sa nii tahad."

* * *

Järgmised päevad möödusid nagu paradiisis. Daisy veetis suurema osa ajast rannas, mõnikord jalutas suurepäraseks alaks, mis erines vähe aiaga piirnevast troopikametsast.

Seth rääkis iga päev telefonisti oma partneritega, kuid iga päevaga muutusid need kõned aina lühemaks. Daisy püüdis tema ligidusega mitte harjuda, kuid täheldas, et piisas sellest, kui mees ta kõrvale istus – ning kogu ümbrus muutus kirkamaks ja elavamaks. Neiu hakkas täiuslikumalt tunnetama päikesesära, palmide varje valgel liival, kärtspunaseid hibiskuseõisi ning papagoi ootamatut tiivakrabinat.

Ohtuti imetlesid nad päikeseloojangut, kõndisid paljajalu rannaliival troopikaõõ sametises pimeduses, mille vaikust häirisid üksnes putukate siristamine ja mahe lainelokse. Hiljem lipsasid nad moskiitovõrgu alla, langesid jahedasse voodisse ning sukeldusid vastastikuste hellituste ja lõputu naudingu võlumaailma.

Õnnenädal lendas mööda nagu udus.

Ühel päeval viibis Seth oma kabinetis ning Daisy veetis imetoreda tunni lilli korjates. Mitmevärviline pahmak käes, läks ta avarasse kööki ja alustas juttu Gracie'ga.

"Ma olen lillemüüja. Siin on nii ilusaid lilli, et ma ei suutnud kiudatusele vastu panna."

Gracie ulatas Daisyle vaasi ja jätkas söögitegemist, vaadates aegajalt, kui osavalt neiu lilli seab.

"Kas mister Seth on veel kabinetis?"

"Tal on tarvis arvutil mingit teavet kontrollida," vastas Daisy meeleldi, murdes pikkadelt vartelt liigseid lehti. "Ta ütles, et on varsti valmis."

"Paistab, et ta on hakanud äriasjadele vähem aega kulutama," sõnas Gracie leebelt. "Näen esimest korda, et ta tõeliselt puhkab."

"Sellises ilusas kohas otse peab puhkama" arvas Daisy õnnelikult ohates.

"Siin käies pole mister Seth peaaegu kunagi puhanud. Tõi siia tosinajao külalisi ja töötas ise poole päevani kabinetis. Seekord aga on ta hoopis teistsugune. Tunnen teda juba poisikesest peale, kuid pole teda kunagi sellisena näinud. Ta paistab eluga rahul olevat."

"Loodan," vastas Daisy ja asetas kimbu korralikult vaasi. "Ma ei teadnudki, Gracie, et te siin juba nii kaua töötate. Kas teil siin üksinda igav ei hakka? Seth vist ei käi siin eriti sageli?"

"Kõige enam kolm korda aastas, kuid maja pole kunagi tühi. Seth lubab oma töötajaid siin puhata, ja mitte üksnes direktoreid," sosistas Gracie usaldavalt. "Igaüks, kes on ta tähelepanu pälvinud, võib oma puhkepäevad siin veeta. Pole tähtis, kas see on ta autopesija või keegi teine tema firmast – me suhtume kõigisse väga hästi."

"Seth pole mulle sellest midagi rääkinud," lausus Daisy pilkamisi.

"Ega mister Seth kunagi oma tööga kiitle, nagu näiteks Astra Bentinger." Viimased sõnad ütles Gracie ilmse põlgusega. "See poeb kas või nahast välja, et kõik tema heategevusest teada saaksid, kuid mina pole temalt ühtki head sõna kuulnud. Võibolla näebki mister Seth välja raske iseloomuga inimesena, kuid ükski tema töötajaist selle üle ei

kurda. Kui Winstoni poeg haigestus, sai mister Seth sellest mingil viisil teada, lendas Ühendriikidest siia ja maksis kõik ravikulud kinni. Loomulikult oskab Winston tänulik olla."

Daisy jätkas kimbu kohendamist. Ta oli arvanud, et teab Sethist kõik, kuid nüüd selgub, et ei tea.

"Kes see Winston on, Gracie?" küsis ta, sest talle meenus, et ta oli seda nime juba kuulnud. See oli sama mees, kelle Seth pani Tomi otsima.

"Winston? Ma ei tea, kuidas teda nimetada, kuid ta teeb siinses ümbruskonnas kõike, mida vaja, ja tunneb siin kõiki." Gracie toon oli ükskõikne, kuid ta silmist paistis uudishimu. "Kas te pole oma kadunud sõbrast veel midagi kuulnud?"

Daisy raputas pead.

"Tom ei ole sõber," vastas Daisy, tundes äkki teravat vajadust hinge puistata. "Ta on minu poolvend. Kunagi poolteist aastat tagasi läks ta mu võõrasisaga rängalt tülli ja lahkus kodust. Sellest ajast peale pole ta helistanud ega kirjutanud, aga me kuulsime, et ta töötavat kusagil siin Kariibi mere saartel. Võõrasisa Jim on praegu raskelt haige ja tahaks teda enne surma veel näha." Neiu ohkas. "Tahtsin seda Sethile seletada," jätkas Daisy, püüdes keskenduda lillesadele, "kuid... kuid teda ei huvita üldse, kes on Tom."

"Ei huvita?" kordas Gracie uskumatult. Tema käsi noaga jäi õhku rippuma.

Daisy läks kohevile.

"Jah. Meie... see tähendab... see on meile mõlemale ainult ajutine," lõpetas Daisy, meeleheitenoodike hääles.

"Hmmm..." Gracie ei näinud seda uskuma jäävat, kuid ta muutis tütarlapse rõõmuks jutuainet ja vaatas aknast merele. "Paistab, et õhtul tuleb torm."

Silmapiirile oli tõepoolest kogunenud pilvi. Linnud vakatsid hirmunult ja pugesisid peitu, palmide võrad paindusid

meeletuis iilides, ning siis oligi raju saare kohal. Daisy polnud looduse selliseks raevukuseks valmis. Vihm trummeldas vastu plekk-katust. Kogu maja kriuksus maruhoo-gude käes.

Daisys segunes hirm ja vaimustus ning ta lähenes Sethile.

"Kas ma tohin su käest kinni võtta?" küsis ta poolnal-jatades.

Mehe käsi soojendas ja rahustas.

"Kui olin väike, armastasin väga neid saarte torme," sõnas Seth mõtlikult. "Need olid sellised juhitematud... Kui elekter kadus, nagu praegugi, istusin siin üksinda, kuulata-sin pimeduses tuulemüha ja kujutlesin, et olen Robinson Crusoe."

"Küllap on tore, et võid tulla siia siis, kui aga tahad," lausus Daisy unistavalt, mõeldes, et lahkub siit peagi ja ei tule enam kunagi tagasi.

"Minu vanematele ei meeldinud siin."

Gracie süütas petrooleumilambi ja asetask nende ette lauale.

"Aga nad pidid ju tulema!" hüüdis Daisy, suutmata mõis-ta kuidas selline koht võiks mitte meeldida. "Milleks nad selle siis ostsid?"

"Saare ostis vanaisa," seletas Seth. "Ta teenis endale varanduse nullist alustades – see on üks lugudest teemal tänavapoisist miljonäriks – ning saarest sai tema eluunistus. Minu vanemad pärisid selle. Neil oli elus kõik ja seepärast ei osanudki nad aru saada, kuidas neil vedas. Neile oli saar üksnes seisundi sümbol, miski, millega võiks kiidelda. Pärast järjekordset tüli tõi kumbi neist mind siia ja teeskles kibedat üksindust, ent juba paari päeva pärast hakkas igat-sema tsivilisatsiooni hüvede järele ning mind saadeti jälle kusagile. Ma ei teadnud kunagi, kuhu ma järgmisel päeval satun."

Seth rääkis tigiduse ja solvumiseta, kuid Daisy nägi selgesti väikest poissi, kes oli siia tormi ajaks omaette jäetud. Ta ise oli lapsena sageli elu üksluisuse üle nukrut-senud, kuid tal oli siiski oma kodu.

"Ega see vist eriti lõbus olnud," sõnas neiu tasakesi.

Seth kehtas õlgu.

"Siis mõistsin, et oleks parem mitte kellessegi kiinduda. Raske on soetada sõpru, kui sind tassitakse alailma ühest kohast teise ilma ette hoiatamata. Sestap harjusin üksin-dusega. Lapsena olin kindel, et kõik emad vedelevad hom-mikuti voodis seni, kuni tuleb aeg kusagile välja minna."

"Aga kes sinu järele vaatas?"

"Oo... terve rodu hoidjaid. Harilikult nad kauaks püsima ei jäänud, sest neil tekkisid suhted isaga ja nad lahkusid pisarais, kui emale järjekordselt meelde tuli, et tema on isa naine." Sethi huuled kõverdusid muigeks. "Tundsin isegi kergendust, kui nad lõpuks lahutasid. Olin tollal kõigest kaheksane, kuid arvasin, et kui nad on lahus, muutub minu elu kergemaks."

Meenutustest muutus Seth morniks. Daisy surus tugeva-mini ta kätt, kuid ei öelnud sõnagi. Seth polnud kunagi rääkinud oma perekonnast ja Daisy ei julgenud teda kat-kestada.

"Ükskord saabus ema ja ütles, et võtab mind enda juurde. Muidugi rõõmustasin väga. Sa ju tead, kuidas väikesed poisid emadesse suhtuvad."

"Milline ta oli?" küsis Daisy leebelt.

"Oo, väga ilus!" vastas Seth. "Ilus, võluv ja süd ametu, kuid mina jumaldasin teda. Mõnikord teeskles ta ennast-salgavat ema, seda siis, kui oli tarvis publikule muljet aval-dada, kuid teda ärritas, et mina endale tähelepanu nõudsin. Iga kord, kui ilmus järjekordne armuke, olin emale koor-

maks. Pärast lahutust elasin tema juures poolteist kuud, siis saatis ta mind isa juurde tagasi.

Mind saadeti veel mitu korda niiviisi edasi-tagasi, vastavalt sellele, kuidas ilmus lavale järjekordne mees või naine. Selleks ajaks, kui kooli lõpetasin, oli mul olnud kolm võõrasema ja neli võõrasisa, ja seda üksnes ametlikult." Ta vaatas Daisyle teraselt näkku. "Kas nüüd mõistad, miks ma abielusse nii suhtun?"

"Hakkan mõistma," lausus Daisy tasa, kujutledes vana- maid, kellele väikese poja armastus midagi ei tähendanud.

"Mind pani kogu aeg imestama, miks nad ikka ja jälle abielluvad," jätkas Seth pärast pausi. "Arvasin, et eelnenud kogemus neile midagi õpetab, kuid nad ei taibanud, et nad üksnes kasutavad ära inimesi, kes vastutasuks neid endid ära kasutasid. Kõik naised, keda ma olen kohanud, veetsid aega peamiselt armastusest lobisedes, kuid tegelikult nad üksnes otsisid midagi uut. Neile tähendas uus armuke umbes sama palju, kui uus kleit või auto. Ent abielludes muutub kõik ning ülevatest armastussõnadest alanud abielud lõppevad alati asjalike vaidlustega rahast."

Daisy pilk püsis lambil.

"Nii ei tohi ju olla," lausus ta vaikselt. Nüüd mõistis ta, miks Seth nõuab Astraga arvestusliku abielulepingu sõlmimist. Mees üksnes vaatab tegelikkusele näkku.

"Muidugi ei tohi," kinnitas Seth mornilt, "kuid tavaliselt on ikka nii."

Mees hoidis ikka veel tema kätt peos, kuid Daisy tundis, et ta mõtted on juba kusagil kaugel.

"Tal on olnud palju armukest, kuid ükski neist ei ole teda armastanud..." Victoria sõnad kajasis pimedal rõdul, mille seinte taga märatses endiselt raju ja ladises paduvihm.

Daisy tõmbas end järsult lahti. Pole mõtet Sethiga vaie-

da ega püüda teda ümber veenda. Kõik, mida ta praegu suudab, on anda talle pisutki armastust, millest ta on alati ilma jäänud.

Seth tardus, kui Daisy oma käe ära tõmbas ja tõusis, aga kui neiu pani talle käe õlgadele ja istus ta sülle, lödvestus mees ja süleles teda.

"Ärgem rääkigem enam abieludest," nurrus ta mehe kõrva suudeldes. "Räägime parem sellest, kui hea on olla pimedas kahekesi, kui väljas möllab torm."

"Ärgem rääkigem üldse," vastas Seth ja suudles teda huultele.

Tormi ärev õhkkond andis nende armatsemisele erilise varjundi. Akende taga mühises tuul, vihm rabiseb katusel, kuid toas möllasid sama tugevalt kired. Vihmapladin oli üksnes selle emotsioonidetormi nõrk kaja, mis haaras Sethi ja Daisy, ning tuulemüha oli tühine võrreldes nende meelestu ihaga.

Hiljem kuulatas Daisy Sethi hingamist. Torm oli juba eemale kandunud. Tuul vaikis sama järsku, nagu oli alanudki. Saar näis talle sama rahulik ja küllastunud, nagu ta ise.

Järgmisel hommikul oli õhk läbipaistev, nagu oleks troopiline paduvihm kogu saare kristallpuhtaks pesnud. Ainult niisked, päikeses veel kuivamata lehed meenutasid õist ilma.

"Ma näitan sulle kogu saart," pakkus Seth hommiku- einel. "Läheme saare teises servas asuvale liivarannale."

Mõte, et nad on kogu päeva Sethiga kahekesi, pani Daisy naerma, kuid siis tekkis sinna kahtlusevarjund.

"Kas sa ei peaks Mariale helistama?"

"Kui on erilisi sündmusi, teatab ta neist faksiga," vastas Seth.

"Aga äkki on midagi kiiret?"

"Küll see ootab," vastas mees kindlalt.

Gracie seadis neile valmis toidukorvi ning nad asusid mootorpaadis teekonnale ümber saare. Daisy tundis soontes joovastavat rõõmu nagu šampanjat Sethi lähedusest, kiirusest ning merelt peegelduvatest päikesekiirtest.

Kaldal kerkivad kaljurahnud võimaldasid pääseda vastaskülje randa üksnes paadiga. Sealne liiv oli nii tasane, nagu poleks inimese jalg sellele kunagi astunud.

Seth seiskas mootori. Nad hüppasid vette ja tirisid paadi liivale. Algul olid nad kavatsenud vaadata kõiki randu, kuid ei jõudnudki esimesest kaugemale. Seal oli väga mõnus lebada palmide vilus ning nautida vaikust. Aegajalt kostis rohelsest linnuhõikeid ja lained veeresid tasase sahinaga rannale. Kerge tuuleõhk pani veepinna virvendama ja liigutas palmilehti.

"Siin on nii rahumeelne," sõnas Daisy tasa, keeras end kõhuli ja toetus küünarnukkidega liivale.

"Mm-mh," pomises Seth silmi avamata. "Tuleks sage-damini siin käia. Siis... ei mingeid probleeme, mis nõuavad lahendamist, mingeid lepinguid ega ettepanekuid..."

"...ja kellelegi pole tarvis muljet avaldada ning absoluutselt mitte mingeid tegemisi," lõi Daisy õnnelikult ohates kaasa.

Mõlemad jäid vait. Seth avas ühe silma. Daisy lebas tema kõrval. Paadisõidust olid ta lokid veel enam sassis, kui tavaliselt. Nahk oli juba kattunud kullakarva päevitusega, silmad meresina värvi ja neist õhkus õnnetunnet.

Seth libistas peo üle ta külje.

"Üks tegemine meil on," lausus ta kavalalt.

Daisy tahtis koketselt huuli prunditada, kuid tema silmad läid õrritavalt sädelema.

"Mister Carrington, mida te ette panete?"

"Ma ei taha, et sa igavleksid," seletas Seth, jätkates neiu kuldse naha paitamist.

"Ma pole kunagi nii vähe igavlenud kui praegu," vastas Daisy ja kummardus naeratades mehe kohale, aga kui ta nägi Sethi nägu, kadus ta naeratus. Aeglaselt, väga aeglaselt kummardus ta ning nende suudlus kestis vaimustavalt kaua. Seejärel sukeldusid nad lõputusse nautlemisse, unustades ümber kõik, kuni ootamatu linnukisa võlu hävitas.

Järgmisel hetkel vurtsatasid kaks kirkavärvilist papagoid puuksalt lendu ja kadusid.

"Me vist šokeerisime linde," sosistas Daisy. Seth puhkes naerma ja pööras ta selili.

"Kui neile ei meeldi, siis ärgu vaadaku."

Selleks ajaks, kui nad paadi vette lükkasid ja koduteele asusid, oli päike juba silmapiiri lähedale vajunud ning taevast hakkas hämarduma. Seth juhtis paadi osavalt silla äärde ja aitas Daisy välja. Neiu naeratas talle, ning selle asemel, et ta käsi lahti lasta, surus mees seda kuidagi kramplikult.

"Daisy..." alustas ta ootamatult kindlalt.

Neiu vaatas talle näkku ja tundis, et tal kipub hing kinni jääma.

"Jah?"

"Daisy, ma..." Kuid Seth ei jõudnud lõpetada. Rõdult kostev nõudlik hääl hüüdis ta nime. Mõlemad pöördusid järsult ja nägid nende poole tulevat ilusat naist. Daisyl polnuks isegi vaja näha ajakirjadest tema pilte, et taibata, kes ta on ja mida ta siin teeb.

See oli Astra, kes oli tulnud Sethi pärast.

9. peatükk

"Näe, kus sa oled, kallis!" Astra hää oli vaikne, magus ja intiimne.

"Astra!" Seth ütles seda Daisy arvates jahmunult. Ta vabastas aeglaselt neiu käe. "Mida sina siin teed?"

"Tahtsin sulle üllatust valmistada," vastas Astra naerdes ja suudles omanikuilmel meest huultele. Daisy surus käed nii tugevasti rusikasse, et küüned peopessa tungisid. "Tean, tean, me leppisime, et esialgu kokku ei saa, kuid ma ei suutnud kauem sinuta olla." Ta heitis Sethile uskumatult pikka de ripsmete vahelt koketse pilgu. "Ei maksa niiviisi muretseda, armas. Olin väga ettevaatlik ja tõin kaasa üksnes järeleproovitud sõbrad."

"Miks sa oma tulekust ette ei teatanud?" Seth ei kiirustanud Astrat sülelema ning see oli Daisyle pisike lohutus. Ent mees polnud kunagi kujutanud tulist armastust Astra vastu, mis aga ei takistanud teda haudumast abiellumisplaane.

"Helistasin sulle hommikul, kuid sa olid juba läinud. Käskisin sinu majapidajal külalistele toad valmis panna." Tema hää muutus teravamaks. "Oleks hea, kui sa sellele naisele tema koha kätte näitaksid, Seth. Ma ei ütleks, et minu saabumine teda eriti rõõmustas. Mul tuli talle selgeks teha, kes ma olen."

Enne, kui Seth jõudis vastata, pöördus Astra pimestavalt naeratades Daisy poole.

"Aga teie olete Daisy!" hüüdis ta vaevumärgatava armulikkusevarjundiga. "Ma ei tea, kuidas teile oma tänulikkust väljendada. Seth rääkis, kui imehästi te töötasite." Ta võttis Sethil käe alt kinni. "Lähme majja teiste juurde, kallid. Nad ei suuda mõista, kuhu sa kadusid, ning ma ei taha, et kõik arvaksid, nagu oleksin sind kohe kaasa tirinud."

Seth lubas Astral end rõdule saata. Daisyle soovitati kaasa tulla. Neiule näis, et surmatund läheneb. Ta tahtnuks karjuda, vinguda ning see paarike lahutada, kuid tal polnud selleks õigust. Vahest ehk on paremgi, et kõik juhtus nii ootamatult...

Praegu pahandas Daisy endaga arutu armastuse, kerge-meelsuse ja suutmatuse pärast Sethist lahkuda. Nüüd mõistis ta, kui raskeks läheb hüvasti jätta ning astuda edasisse ellu ilma temata.

Udusel pilgul jälgis neiu, kuidas Seth kõiki külalisi korraldööda tervitas. Nüüd mängis Seth külalislahke peremehe rolli – naeratas, naljatas, vabandas selle pärast, et ta neid kohe vastu võtmas ei olnud, ning oli üldse meeldiv, külmnõrk ja enesekindel miljonär. See mees, kellesse Daisy oli kõrvuni ja lootusetult armunud, oli kadunud.

Daisy südant ahistas kurbus. Neiu läks ümberriietumise ettevalmistusel oma tuppa. Ta astus Sethi juurde, vabandas ja palus teda enda juurest läbi astuda, et kõige üle rääkida. Hingus tujus käis ta duši all, riietus ümber ja jäi Sethi ootama, kuid mees ei tulnud.

Mida ma ootan? mõtiskles neiu. Et ta loobuks oma ladusalt korraldatud elust ja vahetaks Astra minu vastu? Astra on Sethi taolisele mehele tõepoolest ideaalne elukaaslane. Kuidas ma ometi võisin arvata, et viimased kaks-kolm nädalat talle ühest midagi lähendavad võrreldes sellega, mida pakub Astra vägevust, mõistust, edu, äriasjade mõistmist poolelt sõnalt? Toast väljudes märkas Daisy Astrat end ootamas.

"Tahtsin teiega omavahel kohtuda," ütles naine ainult huultega naeratades. "Seth läks kabinetti helistama ja ma arvasin, et praegu on paras aeg ajada neljasilmajuttu."

Ta rääkis nii, nagu oleksid nad südamesõbrannad, kellel on tarvis keelt peksta. Kõige vähem tahtnuks Daisy praegu kellegagi rääkida, liiati siis Astraga, ent tema uhkust riivas see, et Sethil olnuks praegu võimalik tema juurde tulla, kuid ta eelistas kabinetti. Sestap nõustus ta juttu ajama.

"Väga hea!" Raske oli kujutleda, et keegi julgenuks talle millestki keelduda. "Lähme minu bangalosse." Ta suundus külalistemajade poole viivale rajale. "Ma magan siin, et keegi midagi teada ei saaks," ütles ta parima sõbratari usalduslikkusega. "Seth võib tulla siia pärast seda, kui oleme erinevatesse magamistubadesse läinud. Rumal, eks ole?" Ta naeris muretult. "Aga Dimitrios on väga kahtlustavaks muutunud. Tuleb olla ettevaatlik."

Vaatamata Daisy vaikimisele pakkus Astra talle korvtooli ja istus ise teisele.

"Te ei oska kujutleda, kui meeldiv on rääkida inimesega, kes teab tõde. Kõle on teha nägu, nagu ei tähendaks Seth mulle midagi."

Daisy kõrisesse tõusis raske klomp.

"Millest te tahtsite minuga rääkida?" küsis ta lõpuks ja imestas oma häälekõla üle.

"Tahtsin teid tänada." Astra kummardus ettepoole. "Austõna, Daisy, te olite võrratu. Teil läks korda kõiki veenda, et olete Sethiga lahutamatud, ning minult kõik kahtlused kõrvale juhtida. Oleme mõlemad teile tänulikud."

Astra rääkis soojalt ja siiralt, kuid tema silmades helkis hoiatav tuluke. Kindlasti oli ta näinud seda stseenikest paadisillal ja tahtis Daisyle meenutada, kes ta selline on ja milleks ta siin viibib.

"Tegin seda, mille eest tuleb mulle maksta," vastas neiu kuivalt.

"Pean tunnistama – Seth rääkis mulle, et te pole päris hea näitleja," rääkis Astra naerdes, "aga te tõestasite, et ta eksis. Te oskasite isegi keerata ümber sõrme Rickmanni enda. Seda ei suuda igaüks."

Daisy küsis ärevalt:

"See tähendab...?"

"Ta kirjutas Sethist uskumatu loo," sõnas naine kuidagi liiga muretult. "Ja puha sellest, kuidas Seth on muutunud." Ta võttis kätte ajaleheväljalõike ja hakkas valjusti lugema: "Näib, et Carrington on lõpuks leidnud oma elu mõtte ja eesmärgi... Kõik need, kellel on põhjust teda karmuse pärast karta, tunnevad teda vaevalt mehes, kes naeratab neiuale, keda ta kahtlemata jumaldab... Daisy Diaril on seda harukordset süütust, mida Seth Carringtoni seltskonnas enam ei leia... Neid ei seo üksnes seks... Daisy Diari võluvaid sinisilmi nähes on raske mitte kadestada Seth Carringtoni, kuid mitte tema vägevuse, teda kõiges saatva edukuse, vaid selle pärast, et ta on peale kõige muu leidnud oma teise poole." Astra katkestas lugemise. "Ja nii edasi, ikka samas vaimus. Nähtavasti võlusite Rickmanni ära." Ta ulatas väljalõike Daisyle. "Ja väga liigutav foto."

Piltnik oli jäädvustanud Sethi ja Daisy teineteisele naeratamas. Neiu vaatas vaikides pilti, seejärel kergitas väljalõike kõrgemale. Seda hetke meenutades tõmbus ta süda kokku. Igaüks, kes seda pilti näeb, ütleb kohe, et need kaks on teineteisesse siiralt armunud.

Neiu andis väljalõike tagasi.

"On ju hea, et Seth on oiuline näitleja?"

"Väga hea," vastas Astra, kuid tema silmad jäid jäisteks.

"Te peaksite olema rahul," tähenda Daisy.

Mõneks hetkeks Astra kohmetus.

"Rahul?"

"Teile oli ju vaja just sellist kirjutist."

"Oo, muidugi. See artikkel läbis terve ilma. Mina nägin seda alles eile."

Ilmselt ajas see ta paanikasse, et ta kõik kõrvale jättis ja siia tormas, mõtles Daisy mornilt muiates. Võibolla pole Astra kindel, et Seth pelgalt teeskleb.

Äkitselt sai talle sellest keerutamisest villand.

"Tulite siia selleks, et teada saada, on see tõde või vale?"

Astrale ilmselt ei meeldinud, et talt algatus ära võeti, kuid ta reageeris kiiresti.

"Oo, Sethi pärast ma ei muretse, kuid muretsen veidi teie pärast. Seda tuleb küll tunnistada. Seth on väga võluv mees – kes teaks seda minust paremini? – ja kui te veetsite tema ga päevi ja öid... ma ei tahaks, et teil oleks valu."

"Aga mis siis, kui valu on hoopis Sethil?"

"Noh, selle pärast ma ei muretse. Ma tunnen Sethi. Kuulume ühte ja samasse sotsiaalsesse ringi ja mõistame teineteist. Ta ei salli sentimentaalsust. Niipea, kui ta märkab, et tüdruk on temasse kiindunud, püüab ta sellest võimalikult kiiresti vabaneda. Selliseid suhteid ta ei vaja. Ta teab, et kui me abiellume, ei hakka ma end temale kaela riputama ega ootama, et ta terve päeva minuga armuasju ajaks," lisas ta enesekindlalt. "Mul on palju tegemist."

Sedasama oli öelnud ka Seth. Aga miks on seda nii valu kuulda Astralt? Ennast ületades sõnas Daisy rahulikult:

"Ei maksa muretseda. Mul pole kavatsust end temale kaela riputada."

"Ootasingi, et te nii vastate." Astra vaatas neiule ülevalt alla. "Loodetavasti mõistate, Daisy, et soovin teile üksnes parimat. Andsin oma advokaatidele käsu kõik Sethi tingi-

mused vastu võtta, nii et abielulepingule võib alla kirjutada kas või täna. Kohe pärast seda lahutan Dimitriosest ning abiellun Sethiga." Ta pilk rändas ringi. "Võibolla peame oma mesinädalad siin."

Mõte Astraga armatsevast Sethist oli nagu noahoop südamesse. Neiul tuli hambad kokku pigistada, et mitte valust karjutada. Ta küsis tuhmi häälega:

"Mind pole siis enam vaja?"

"Arvatavasti nõustub Seth sellega, sest olete oma töö juba teinud," vastas Astra. "Aga te töötasite nii hästi, et me otsustasime anda teile väikese preemia."

"Millise preemia?"

"Otsustasime Sethiga kinkida teile tänutäheks selle."

Astra võttis laualt pikerguse seemisnähkse karbi ja ulatas selle allutava naeratuse saatel Daisyle.

Koos Sethiga. Järelikult on nad juba kõike arutanud. Siis, kui ta meest magamistuppa ootas, arutas ta Astraga, kuidas temast vabaneda. Daisy kannatus asendus vihaga Astra armulikkuse, Sethi ja kõige enam iseenda ja tobeda lootuse peale, et kõik võib veel muutuda.

Nagu kivine, avas ta karbi. Sametalusel sädeles briljant-ke. Daisy tardus. Selline ehe pidi maksma terve varanduse, mis ületas mitmekordselt tema lillekaupluse aastatulu.

"Ma tean, et teie... ee... elukutsega tüdrukud ei usalda teid," lisas Astra teeseldult delikaatselt.

Daisy tõstis pilgu karbilt.

"Minu elukutsega?"

"Mu kallis, me kõik teame väga hästi, millist sorti näitleja on Dy Pierce. Miks Seth kõigepealt teda eelistas?" Astra uuris oma ideaalselt hooldatud küüsi. "Ma saan kõigest aru. Seth on ikkagi mees ja võis oodata, et ta pärast nii pikka tühjuse tüdrukuga temaga magama hakkab. Oo, ei maksa

seda eitada!" ütles ta, nähes et Daisy ootamatusest tardub. "Taipasin seda kohe, kui teid paadisillal nägin. Mina pole selle vastu, sest tean väga hästi, et Seth ei hakka armastust seksiga segi ajama. Ainus, mis mulle muret tegi, on see, et teie seda ei teeks."

Daisy silmitses keed nüri pilguga. Selle helk näis tema unistuste üle irvitavat. Seks... Kas ainult see oli nende suhetes Sethile oluline?

Ta sulges karbi ja tõusis.

"Võtke oma preemia," sõnas ta tuhmilt. "Ma vajan Sethilt ainult seda raha, milles me kokku leppisime, ja ma lahkun."

Daisy viskas karbi Astra sülle ja väljus.

Ta lausa vappus. Suutmata kohe majja naasta, otsis ta roheluse keskel puupingi ja varises sellele. Siin oli kõik samuti, nagu esimesel saareletuleku päeval.

Linnud laulsid lõbusalt kusagil puuokstel. Sinine sädelev meri ulatus silmapiirini. Päikesekiired tungisid läbi tiheda haljuse. Hibiskused õitsesid endiselt lopsakalt. Luuderohi väänles majade rõdude ümber. Ent Daisyle oli kogu maailm nüüd ainult must-valge. Kirkavärviline lõunamaine loodus oli nukralt ühetooniline. Ainus säilinud tunne oli terav valu, mis pures ta sisemust.

Milline loll ta oli! Armunud, pime, ajuta loll! Ta lubas endale lootusetult armuda, mees aga nägi temas pelgalt eset, mille ta oli endale ostnud. Ootamatult omandas kõik, mida Seth oli rääkinud ja teinud, hoopis teise mõtte ning Daisy nägi nüüd kohutava selgusega, kes ta oli. Ta oli seadnud end ise alandavasse seisundisse ja kui Seth vaatas teda kui eset, mida võib ära kasutada ja siis minema visata, siis on see tema enda süü.

Daisy ei suutnud isegi nutta. Ta ainult istus ja pigistas kramplikult pingiserva, kuni hakkas hämarduma. Neiu näol

valitses selline tühjus, et mees, kes samas lähedal muru- niidukiga töötas, ei julgenud teda kõnetada.

"Miss Daisy?" küsis ta lõpuks mahedalt. "Miss Daisy, kas teiega on kõik korras?"

"Jah!" vastas neiu lõdvalt. "Kõik on korras."

"Mina olen Winston. Kas tohib teiega paar sõna rääkida?"

Daisy sundis uskumatu pingutusega end kokku võtma.

"Muidugi." Neiu tegi talle pingil ruumi. "Istuge."

Mees istus ja heitis veel kord muretseva pilgu ta kahva- turme näkku.

"Tahtsin teada, mida ma pean edasi tegema," hakkas Winston seletama. "Ootasin terve päeva võimalust bossiga rääkimiseks, kuid ta on sulgunud oma kabinetti ja ei luba end tülitada. Tahtsin teada, mida teha selle poisiga, keda ta palus teie jaoks välja otsida."

"Tom?" pigistas Daisy endast vaevaga välja. "Te leidsite Tomi?"

"Me leidsime ta neli päeva tagasi," vastas Winston. "Bossi käsul jälgisin teda, aga nüüd on noormees saanud kusagilt paadi ja kavatseb lahkuda. Ta ei öelnud, kuhu ta läheb, ja ma ei tea, kuidas teda kinni hoida."

Tema sõnade mõte jõudis pikkamisi Daisy teadvusse.

"Te leidsite Tomi neli päeva tagasi?" küsis ta vastu. "Miks te siis seda meile ei öelnud?"

"Ma ütlesin," vastas Winston imestunud. "Teatasin bossile, kuid tema käskis jälgida, et noormees ei lahkuks."

"Seth teadis siis juba neli päeva, kus Tom asub?"

"Kas ta teile seda ei öelnud?"

"Ei," torises Daisy. "Ei öelnud."

Neidu läbis kõrvetav vihahoog. Kuidas julges Seth varjata teavet Tomist?! Poiss oleks nüüdseks juba kolm päeva haige isa juures, kui Seth Carrington poleks sekkunud!

Neiu tõusis ähvardavalt silmi välgutades pingilt.

"Kus Tom praegu on?"

"Saint-Lucia saarel."

"Kas viite mind homme hommikul sinna?"

Winston vastas kõhklevalt:

"Pean seda bossiga arutama."

"Räägin ise Sethiga," sõnas Daisy kindlalt. "Arvan, et ta rõõmustab minust lahtisaamise üle."

Sethi kabineti uks oli veel kinni, kui Daisy vapral sammul majja astus. Ta kavatses juba koputada, kuid langetas siis käe. Parema oleks kõigepealt helistada emale, et Jim võimalikult kiiresti hea uudise teada saaks.

Magamistoas oli telefon, mida ta võis kasutada. Vaevalt Seth sinna tuleb, kui Astra teda bangalos ootab.

"Sa siis tead, kus Tom praegu asub?" hüüdis ema rõõmsalt, kui Daisy oli talle kõik ära rääkinud. "Kullake, see on ju suurepärane! Kuidas sa ta leidsid?"

"See on pikk lugu, ema. Tagasi tulles räägin. Ma ainult tahtsin, et sina seda teaksid."

"Lähen kohe ja ütlen seda Jimile," vastas ema. Isegi tohutu vahemaa taha oli kuulda tema häälest kostvat kergendust. "Jim vist hakkas juba lootust kaotama, kuid nüüd muutub kõik. Millal sa tagasi pääsed?"

"Homme hommikul sõidan ta saarele ja niipea, kui koos Tomiga tagasi jõuan, tellin pileti lähimale reisile. Saabume umbes paari päeva jooksul."

Elleni häälede tekkis kahtlus.

"Aga kui Tom sind ei kuula?"

"Küll ta kuulab," vastas Daisy kindlalt.

Ootamatu uksekolksatus pani Daisy südame võpatama. Neiu pöördus. Seth seisis lävel. Nende pilgud põrkasid kokku ja neile näis, et otsekohe lendab õhus sädemeid.

"Ma pean minema," ütles ta telefoni, pööramata Sethilt pilku. "Teatan sulle, millal saabume."

Neiu pani toru ettevaatlikult ära.

"Mida see tähendab?" küsis Seth vihaselt.

"Ma sõidan koju."

"Mida tähendab 'sõidan koju'?"

"Seda see tähendabki," andis neiu vastu, rõõmustades siiralt, et raev on talle endiselt toeks. "Homme lahkun siit koos Winstoniga."

"Sa ei lähe kusagile," kuulutas Seth järsult, "kui sa pole just unustanud, et meil on kokkulepe."

"Ma pole seda unustanud." Daisy kahvatas, kuid kuna ta seisis Sethi poole seljaga, siis ei märganud mees midagi. "Olen oma osa lepingust täitnud. Nüüd tahan saada oma raha ja lahkuda."

"Kuhu lahkuda? Tomi juurde?" Ta otsekui sülitas selle nime välja ja Daisy pöördus maruvihaseks ümber.

"Jah, Tomi juurde!" sisistas ta. "Mul oli äsja Winstoniga väga huvitav jutuajamine. Sa teadsid hästi, kui väga ma tahtsin Tomi leida. Sa said juba neli päeva tagasi teada, kus ta on, kuid ei öelnud mulle."

"Aga miks ma pidin seda sulle ütlema?" katkestas Seth teda jämedalt. "Ma ei tahtnud, et põgeneksid oma armukesega enne, kui olen oma asjad lõpule viinud."

Daisy ei hakanud seletama, kes Tom talle on. Las peab teda armukeseks!

"Nagu ma aru saan, pole minu järele enam vajadust. Astra ütles, et olen väga hästi töötanud, ja minu teenuseid pole enam tarvis. Muidugi oli see preemia asi hea mõte, kuid mulle on tarvis sularaha."

"Ma ei tea mitte midagi mingist preemiast, kuid sa ei saa pennigi enne, kui oled täitnud selle, milleks sind palgati."

"Ma olen selle juba täitnud," vastas Daisy külmalt. "Tulin siia Tomi otsima. Näib, et olen ta nüüd leidnud ja ei kavatse jääda enam minutikski sellise üleoleva ja silmakirjaliku vördja juurde."

"Silmakirjaliku? Sa tahad öelda, et mina olen silmakirjatseja? Aga kuidas tuleb nimetada seda etendust, mille sina siin nädala jooksul andsid?"

"Nii seda nimetagi – etenduseks." Tänu vihahoole suutis Daisy end vaos hoida. "Kas sa tõesti arvad, et jään sinu juurde tasuta?"

Sethi pilgust ehmunud neiu astus mitu sammu tagasi, kuid mees ei puudutanud teda.

"Sulle pole veel makstud," raius Seth kuivalt. "Ilma raha ja passita, mis on veel minu käes, sa kaugele ei jõua, kui sa ei kavatse just ujudes lahkuda. Seega tuleb sul siia jääda. Ja mine oma osasse tagasi."

"Winstonil on paat."

Seth ristaskäed rinnale.

"Winston ei vii sind ilma minu loata kusagile."

Daisy heitis talle pilgu.

"Milleks sulle mind siin vaja on?" küsis ta paluvalt.

"Mind pole ju sulle enam tarvis."

"See on minu otsustada."

"Sa ei tohi mind siia luku taha panna."

"Sulle peaks juba selge olema, et ma võin teha ükskõik mida," vastas Seth kõigutamatult.

Daisy hammustas jõuetus vihas huulde.

Selle mehega oli kasutu vaielda. Täna õhtul läheb tal vaevalt korda midagi ette võtta. Aga kui Seth arvab, et ta alistub võitluseta, siis eksib ta sügavalt. Tal on ees terve öö, et mõelda, kuidas veenda Winstonit teda St. Lucia saarele viima. Seal ütleb ta, et on passi kaotanud. Peaasi

on keelitada Tomi võimalikult kiiresti koju minema.

Daisy aju töötas pingeliselt.

"Olgu," ütles ta. "Ma jään siia. Kuid magama hakkam kõrvaltoas."

"Ei hakka," kraaksatas Seth. "Kõik arvavad, et sa magad minuga, ning ma ei kavatse seda arvamust muuta."

"Arvaku mida tahes," turtsatas Daisy. "Siin on igaühel oma majake ning vaevalt hakkab keegi mööda koridore hulkuma ja igast uksest sisse vaatama. Pealegi ootab sind täna öösel Astra ning ma ei tahaks sekkuda. Võin vabalt selleks ööks endale puhkuse võtta."

"Ah või puhkuse," urises Seth ähvardavalt.

"Jah, võttes arvesse koos veedetud öid, olen oma raha tüülikult ära teeninud."

Korraga tundis Daisy hirmunult, et kaotab otsekohe enesevalitsuse. Ta loopis kiiruga asjad kohvrissi ja astus ukse poole. Seth ei liikunud paigast. Lävel neiu pöördus ja ütles:

"Ma ei tule õhtusöögile. Võid neile öelda, et mul hakkas pea valutama, kui sind nende arvamus nii kangesti huvitab. Mulle piisab tänaseks suhtlemisest."

See oli Daisy elu pikim õhtu. Ta lebas kõrvaltoas voodis ja vaatas nüri pilguga lakke. Leekiv viha oli lahkunud, jäänud üksnes hingetühjus. Temani kostis võõrastetoa melu. Ega nad tema puudumise tõttu igavlenud. Ja nende hulgas on Seth – naeratab, naerab ja naljatab, nagu poleks midagi juhtunud, ning vahetab ka Astraga üldise lobisemise varjus mõne isikliku sõna.

Kui ta ometi saaks nutta! Kuid ta oli nagu halvatud, suutis üksnes jõuetult lebada.

Gracie kõputas uksele ja küsis murelikult, kas Daisy ei sooviks midagi süüa, kuid neiu vastas, et tal ei ole isu. Majapidaja ootas veel pisut ja lahkus.

Pidutsemine võõrastetoas lõppes hilisööl. Daisy kuulis, kuidas nad laiali läksid, üksteisele kärarikkalt head ööd soovisid ja mingite naljade üle tobedalt naersid. Ta ootas, et Seth tuleks kõrvaltuppa, kuid ta ei tulnud. Järelikult on ta vaikselt Astra bangalosse hiilinud. Küllap on ta praegugi seal. Tema tõmmud käed hellitavad Astrat ja naine suudleb teda. Selle mõtte juures läbistas neidu valuhoo, mis ta kägarasse kiskus.

Tuleb kiiremini mõelda, kuidas Tomile endast teatada, ja siit otsekohe kaduda. Ent tema mõttekäiku häirisid meenutused sellest, kuidas nad täna Sethiga palmide all teineteise embuses lebasid, kuidas soe tuul sahises lehtedes ja varjud üle nende kehade libisesid. Selle päeva nõiduslikkus on jäänud kusagile minevikku – sellesse kaugesse minevikku, milles ta oli õnnelik.

Selle tunnetamine, kui ootamatult haihtus ta õnn, purustas lõpuks Daisy südant ahistanud jää. Neiu puhkes nutma. Kuumad pisarad veeresid pikkamisi üle ta näo ning Daisy ei püüdnudki neid ära pühkida.

* * *

Järgmisel hommikul äratasid Daisy läbi kardinat voo-
gavad päikesekiired. Poolunes sirutas ta käe, et leida Seth, kuid teda ei olnud. Taas meenusid eilsed sündmused. Neiu viskus meeleheites patjadele tagasi.

Ainuüksi mõte Tomile sundis teda tõusma ja riietuma. Ta peab Tomiga ühendusse astuma. Korrates seda mõtet nagu loitsu, pani Daisy ette päikesepillid, et varjata punaseks nutetud silmi, ja astus koridori. Kui Winston teda ka kaasa võtta ei saa, siis vahest ehk toimetab ta Tomi kätte tema kirja?

Võõrastetoas polnud ühtki külalist, üksnes Gracie koristas eilse peo jälgi. Ta heitis neiule mureliku pilgu.

"Te näete väga halb välja. Olete ikka terve?"

"Mul oli... peavalu," pigistas Daisy üle huulte. "Gracie, palun, kas annaksite mulle lehe paberit? Ma pean Winstonile kirja kirjutama."

"Winston lahkus," sõnas Gracie imestunult.

Daisy varises toolile.

"L-lahkus?"

"Umbes tund tagasi." Gracie astus lähemale. "On teiega tõesti kõik korras?"

Daisy surus käe laubale. Seda oleks pidanud taipama! Ainult Winston võinuks teda Tomiga kokku viia ja Seth teadis seda. Mõistagi saatis ta Winstoni meelega minema.

Neiu meeleheitele lisandusid pettumus ja viha. Ta ajas end vankuvatele jalgadele.

"Lähen heidan pikali," sõnas ta, tundes teravat vajadust üksinduse järele. "Kui keegi mind küsib, siis öelge, et tunnen end halvasti. Nõus?"

Kogu hommikupooliku arutles Daisy oma võimalusi. Kui Seth järsult uksele koputas ja vastust ootamata sisse astus, ei vaadanud neiu tema poolegi.

"Sa ei hakka siin terve päev istuma." Tema hääli oli nagu möire. "Tean väga hästi, et sa ei ole haige. Võid öelda kõigile, et sul valutab pea, kuid nüüd tuled otsekohe lauda."

"Ma ei taha süüa," vastas Daisy rahulikult.

"Tahad või ei taha, see mind ei huvita, aga kui sa kas võid istuda, et meie vahel on midagi korrast ära, siis leiad end otsekohe lähemalt saarelt ilma raha ja passita ning kindla peale vähemagi lootuseta oma kallist Tomi leida."

Daisy ei olnud muud valikut. Pomisenud midagi migreenist, istus ta laua taha ja hakkas isutult toidus sorima.

samal ajal kui teised võtsid migreeni teema üles ja hakkasid muudegi oma hädade üle arutlema. Seth ei võtnud jutust osa. Ta näis peaaegu endine, ainult huuled olid tugevasti kokku surutud ja kaelal tuksles soon.

Lõuna oli peaaegu lõppenud, kui sadamasilla poolt kostis mingit kära. Oma muredest hõivatud Daisy ei osutanud sellele tähelepanu, kuid peagi ilmus söögituppa Gracie ja jäi ebalevalt ukse juurde seisma.

"Mis on, Gracie?" küsis Seth.

"Just praegu ilmus muulile keegi noormees," rääkis Gracie. "Aednik nägi teda ja läks ütlema, et see on eravaldus, kuid tema keeldub lahkumast." Ta vaikis ja heitis pilgu tuimalt laua taga istuvale Daisyle. "Ta ütleb, et ei lahku enne, kui on näinud miss Daisyt."

Neiu tõstis pea.

"Ta tahab näha mind?"

"Nii ta ütles."

Daisy lükkas tooli eemale, tõusis ja astus rõdule. Paadisillal seisis tüüakas heledapäine noormees ning seiras pilguga talle teed tõkestavat aednikku.

Daisy tardus ja sulges silmad. Ei või olla... Kui ta need avas, oli mees ikka veel seal. Daisy pistis jooksma.

"Tom! Oo, Tom! Tänu Jumalale, et sa tulid!"

10. peatükk

"Tom, mul on nii hea meel sind näha!" Daisy süleles oma poolvenda ja puhkes nutma. "Kui kaua ma olen sind otsinud!"

"Noh, jäta nüüd järele, õeke!" Tom patsutas nutvale õele seljale, sest säherdune vastuvõtt üllatas teda. "Ära nuta. Ma olen ju siin."

Alles siis taipas ta, mida õde talle ütles.

"Mis see tähendab – sa otsisid mind? Hoopis mina otsisin sind!"

"Mind?" Daisy tõstis pea venna õlalt. "Kust sa teadsid, et ma siin olen?"

"Lugesin üht tobedat artiklit selle kohta, et oled armunud Beth Carringtonisse," vastas Tom. "Selle trükkis ümber üks kohalik leht ja ma silmasin seda täiesti juhuslikult. Ma ei uskunud, aga sinu pilt... See näis täiesti uskumatu... Sina ja Beth Carrington!" Tomi sümpaatne nägu oli ärev. "Loodan, Daisy, et mõistad, mida teed? Sa olid alati nii korralik, kuid Bethil pole kaugeltki laitmatu maine. Siin töötamise ajal olen temast palju kuulnud. Minu arvates ei ole ta see mees, keda vajad. Kui sain teada, et kavatsed siia tulla, otsustasin kindlasti uurida, kas kõik on korras. Õnneks olid lähedal ja mul läks korda laenata paat." Ta viitas peaga silla ääres seisva vana paadi poole ja jätkas: "Ausalt öeldes, Daisy, tahtsin isa kohta teateid. Läksime enne minu lahkumist

kõvasti riidu ja ütlesime mõlemad ülearust. Tahtsin temaga ühendusse astuda, kuid nüüd saad sina öelda, kas mulle on andestatud. Sa ju tead, kui põikpäine ta on.”

“Mitte selline, nagu sina arvad,” lausus Daisy ja tundis, kuidas tema silmad täituvad pisaraist. “Ta igatseb väga sinu järele.” Daisy rääkis talle Jimi haigusest ja sellest, kui väga ta poega näha tahab. “Tom, luba mulle, et lähed võimalikult kiiresti koju. Sind on Jimile väga vaja.”

“Luban.” Tom oli uudistest nii vapustatud, et nad vahetasid pika rahustava süleluse. “Aga sina, Daisy?” küsis Tom vähe aja pärast. “Tuled minuga kaasa?”

Daisy hammustas huulde.

“See oleneb Sethist.”

“Mida see tähendab? Ta ei saa ju sind kinni hoida, kui tahad lahkuda.”

“Mul on seda raske lühidalt seletada,” vastas Daisy eba-levalt.

Tom vaatas talle teraselt otsa.

“Ega sa ometi teda tõepoolest armasta?” küsis ta usku-matult. “Arvasin, et see lugu on kõigest ajalehtedes üles puhutud keelepeks.”

“Nii see oligi.” Daisy viibis meeleheite äärel. “Kuule, ma ei saa seda praegu seletada. Lähen ja ütlen Sethile, et mul on tarvis otsekohe lahkuda.”

“Kas tulen sinuga kaasa?”

“Ei,” vastas neiu kiiresti, mõistes, et kui Tom näeb, kuidas Seth temaga käitub, läheb ta marru. “Parem räägin temaga omavahel. Oota mind paadis. Tulen nii ruttu, kui saan.”

“Olgu pealegi,” nõustus Tom vastumeelselt. “Aga kui Carrington püüab sulle halba teha, kutsu mind,” lisas ta mornilt.

Söögitoast möödudes nägi Daisy, et külalised istuvad

endiselt lauas, kuid Sethi tool jäi ukse varju ning ta ei näinud, kas mees on seal. Daisy otsustas kõigepealt asjad kokku pakkida ja alles siis Seth üles otsida.

Ent Seth leidis ta ise. Püüdlikult mälestusi eemale tõrju-des lõpetas Daisy magamistoas kohvri pakkimist, kui Seth ukse lahti lükkas.

Ta nagu oli läbitungimatu ja pilk teraskalk. Mees astus voo-di juurde ning viskas kohvrile neiu passi ning mingi ümbriku.

“See kulub sulle ära.”

Värisevate kätega võttis Daisy need pihku.

“Tahad öelda, et ma võin lahkuda?”

“Pärast seda liigutavat stseeni, mida juhtusin tahtmatult pealt nägema, ei usu enam keegi, et sa mind ikka veel armastad. Külalistele ütlen, et said kodust halbu teateid. On tiiesti mõistetav, et sa ei taha teistega hüvasti jätma minna, kuid mulle pole sind nagunii enam tarvis,” sõnas ta üks-kõikselt. “Astra kirjutab õige pea abielulepingule alla ja me teatame oma pulmadest kohe, kui ta on saanud lahutuse.”

“Selge,” vastas Daisy loiult. Suutmata Sethi poole vaa-data, avas ta ümbriku. Selles oli paks pakk krabisevaid sajadollarisi rahatähti.

“Arvasin, et eelistad sularaha,” ütles Seth põlglikult. “Kui tahad, võid üle lugeda, kuid seal on kokkulepitud summa ja preemia selle eest, et käitusid voodis hoopis veenvamalt, kui väljaspool seda. Arvan, et see on kõige väärtsem summa, mida sa ootasid lisaks lepingurahale oma teenuste eest, mida sa nii kirglikult osutasid.”

Daisy kahvatas. Vaimustavad, unustamatud tunnid, mis nad koos veetsid... iha, ülevus ja võlu... see kõik on madal-datud teenusteks?

Ta pistis rahapaki masinlikult ümbrikku tagasi.

“Mul pole vaja üle lugeda,” lausus ta vaevukuuldavalt.

Daisy võttis kohvri ja astus koridori. Näis, et see kõik toimub mingis õudusunenäos. Tohtu pingutusega tõstis ta jalgu, sest iga ta närv nõudis, et ta tagasi pöörduks, Sethi juurde jookseks ning paluks luba tema juurde jääda. Ometi ei lausunud kumbki sõnakest.

Kui Daisy mööda läks, väljus Gracie parajasti söögitoast. Ta näolt peegeldus algul jahmatus, seejärel arusaamatus, kui oli kohvrit näinud.

"Miss Daisy!" hüüdis ta. "Kas juhtus midagi halba?"

"Jah," sähvas Seth. "Ta läheb koju tagasi."

Gracie oli nii endast väljas, et Daisy asetaskohvri maha ja süleles teda.

"Nägemiseni Gracie," lausus ta pisaraid neelates. "Suur tänu teile kõige eest."

"Oo, miss Daisy..." Ka majapidaja süleles teda. "Tulge siia peagi tagasi."

Ei, ta ei tule. Daisy läks rõdule ja astus trepist alla. Terav päikesevalgus pimestas. Ta ei tule siia kunagi tagasi. Iialgi enam ei kuule ta ööputukate siristamist ning vaikset laine-müha riffidel. Mitte kunagi ei ärka ta enam läbi kardinatetungivatest päikesekiirtest, ei kaevu pehmesse liiva kookospalmide all. Kunagi ei suple ta enam läbipaistvas vees, mähituna õnne, päikesse ja soojusse.

Kunagi ei näe ta enam Sethi, ei puuduta ta tugeva kehasiledat nahka, ei tunne, kuidas ta tema õlal naeratab.

Mitte kunagi.

Daisy komistas ja vaatas ringi, nagu jahmudes tunnetusest, et seda enam kunagi tagasi ei saa.

Seth seisis ülemisel trepiastmel, nagu kivilinenud.

"Nägemiseni," sõnas neiu katkeva häälega.

Mida ta sellelt mehelt ootab? Et ta teda embab? Võtab sülle, viib magamistuppa ja ütleb, et armastab?

"Nägemiseni," vastas Seth.

Mees laseb tal minna. Seisab ja vaatab, kuidas Daisy ta elust lahkub. Hetkeks peatas neiu pilgu Sethi näol, kuid hallides silmades polnud piiskagi kahetsust. Siis pöördus Daisy ja sammus aeglaselt minema.

Pisaraid valades jõudis ta kuidagi paadi juurde. Tom ootas teda, võttis talt kohvri ja asetaskohvri põhjale. Vastutahtmist Daisy viivitas ja vaatas üle õla. Veel pole kõik kadunud. Seth võib ta tagasi kutsuda. Aga ei. Mees seisis rahulikult kirkas päikeses ja vaatas, kuidas ta lahkub.

Daisy toetus Tomi käele ja ronis paati. Mootor hakkas tööle ning paat eemaldus sillast. Tom juhtis aluse ettevaatlikult rahude vahelt läbi ja võttis suuna tumesinisele avamererele. Hetkeks näis, et mootor sureb välja, kuid Tom lisas gaasi, mootor mõiratas ja paat sööstis silmapiiri poole.

Daisy ei pöördunud, aga kui Tom talle näkku vaatas, nägi ta, kuidas pisarad aeglaselt üle õe põskede veerevad.

* * *

Tagasitee Inglismaale möödus enamasti vaikides. Tom mõtles haigele isale. Daisy leidis, et peaks venda rahustama ja julgustama, kuid ta tundis end nagu mingis kannatustest kootud udus. Ta teadis, et kui annab voli meeleheitele, siis pudeneb kildudeks samuti, nagu ta süda.

Daisy poleks osanud arvatagi, et selline valu võib olemas olla, kuid nähes Jimi nagu hetkel, kui Tom ta palatisse astus, teadis ta, et ei kahetse midagi. Kui esimene rõõmuhoo oli möödas ning Jimile tuli puhkust anda, kutsus võõrasisa Daisy enda juurde, surus tal tugevasti kätt ja sõnas väriseva häälega:

"Ma ei tea, kuidas ma pean sind tänama! Näha Tomi ja

unustada alatiseks meie totter tüli tähendab mulle nii palju, et ma ei oska seda sõnades väljendada.”

Daisy silmadesse valgusid soovimatud pisarad.

“Ära mind täna, Jim,” ütles ta. “Parem saa terveks.”

Jim näis olevat väsinud, kuid tema ilmesse oli tekkinud mingi kindlusetunne.

“Nüüd ma tean, et paranen.”

Jim hakkaski tõepoolest tervenema. Mõistagi paranes ta seisund aeglaselt, kuid lõpuks saabus päev, mil Jim haiglast välja kirjutati.

“Ma ei lootnudki enam, et ma jälle õnnelikuks saan,” sõnas Ellen sel õhtul. Jim väsis veel kiiresti ja Tom oli ta üles magamistuppa aidanud. “Jim on kodus ja Tom ütles, et tuli päriselt tagasi.”

“Tõsi või?” rõõmustas Daisy. Seni kuni ta ära oli, kulgesid poeasjad üle kivide ja kändude ning nüüd oli tal nii palju tööd, et ta polnud leidnud aega Tomiga omavahel rääkida.

“Ta lahkus ainult seetõttu, et Jim sundis teda tegelema perekonnaäri, ent nüüd, mil ta on maailmas piisavalt ringi tuuseldanud, on ta võtnud minu meelest nõuks paigale jääda. Tom käis juba firmas ja süveneb asjaajamisse.” Ellen säras õnnest. “Üldse on kõik tore! Nüüd võime olla õnnelikud, kas pole tõsi?”

Daisy vaatas nukralt aknast välja:

“On küll,” vastas ta elutul häälel.

Väljas oli soe suveilm, lojuva päikese kuldsed kiired tungisid läbi plaatnivõrade, kuid Daisy silmade ette ilmusid palmid ja vees peegelduv päike. Võibolla lebab Seth praegu koos Astraga palmide vilus ning paitab tema päevitanud keha. Kas ta mõtleb minule?

Kas mäletab?

Daisy püüdis mitte Sethile mõelda, kuid see oli sama

raske, kui mitte hingata. Mõnikord näis neiu, et kõigist tunnetest on talle jäänud ainult valu. Ta oli lootnud, et kohutav tühjusetunne kaob, kui ta oma tavalisse ellu naasib, kuid asi läks veelgi hullemaks. Tema ja Seth kuulusid liiga erinevatesse ühiskonnakihtidesse. Muinasjutt oli lõppenud.

Sethile mõelda oli valus, kuid veelgi valusam oli teadatus. Daisy oli uurinud seltskonnakroonika veerge, kartes leida teadet Sethi ja Astra abiellumisest.

Tema kojujõudmisest oli möödunud juba kuu, kuid Sethist polnud mingeid teateid. Selline ootamine vaevas, kuigi kodus ema ja Jimi juuresolekul püüdis ta oma tundeid varjata.

Suvel oli lillepoes palju tööd ning Daisy üksnes rõõmustas, et vähemalt päeval juhtis see ta mõtted oma muredest eemale. Ent öösel polnud sedagi lohutust.

Daisy pingutustele vaatamata märkas ema ikkagi, et tütre rest on järel üksnes vari ning tema endine lõbusus ja elavus on kadunud. Kui Ellen püüdis asjas selgust saada, raputas neiu üksnes pead.

* * *

Ühel päeval viibis Daisy kaupluse tagaosas ja koostas sünnipäevakimpu, püüdes mitte meenutada Sethi saare lilli. Ta tahtis parajasti olla omaette, et ei peaks ostjatele naeratama. Lisa oli kimpe laiali vedamas ja ema rääkis ühe püsikliendiga. Missis Gregory tütar oli otsustanud pärast pikka tõrkumist siiski mehele minna ja nüüd oli ta tulnud aru pidama, milliseid kimpe laulatuse puhuks tellida.

Välisuks paugatas. Daisy lõikas parajasti kimbu sidumiseks linti. Ta lootis, et ema võtab saabujalt tellimuse vastu, kuid nähtavasti vajab missis Gregory veel tähelepanu.

“Daisy!” hüüdis ema ja lisas viisakalt: “Ta tuleb kohe.”

Neiu ohkas. Käärid ja lint käes asus ta bambuseesriide tagant välja ja nägi, kes leti ees seisab.

Daisy süda võpatas ja ähvardas seiskuda. Šoki tõttu kaotas ta võime tunda ja hingata, kuid äkki tulvas temast üle ohjeldamatu rõõmulaine ning süda hakkas taas lööma.

"Tere," sõnas Seth. Ta oli kõhnenenud ning silmist peegeldus kindlusetus, kuid see oli tema. Daisy tahtnuks teda puudutada veendumaks, et tegemist pole viirastusega, kuid kibedad mälestused hajutasid esimese rõõmupuhangu.

"Mida sina siin teed?" küsis ta mingi kummalise häälega.

"Daisy!" hüüdis ema ehmunult, kuid Seth ei näinud midagi märkavat. Kui neiu poleks teda nii hästi tundnud, võinuks ta arvata, et Seth on segaduses.

"Mulle on vaja lilli," ütles ta ja Daisy oli valmis vanduma, et ta ütles välja selle, mis talle esimesena pähe tuli.

Miks ta siin on? Tahab tema üle irvitada? Kui nii, siis teeb ta selle mängu kaasa.

"Vaadake, mis meil on," pigistas ta üle huulte, viidates pikkadele roosidele, päevalilledele, delfiiniumidele, maarjalilledele, lõhnahernestele ja iiristele. "Valige, mis teile meeldib."

"Valige parem ise," vastas Seth. "Ma vajan kimpu."

Daisy küsis kivilinenud ilmel:

"Mille puhuks?"

Silmanurgast nägi ta, et ema tema hääletooni kuuldes kulmu kortsutab, kuid talle oli see ükskõik. Üle kõige maailmas oli ta soovinud Sethi näha, kuid polnud arvanud, et see on nii valus ja raske.

"Kõige romantilisem, mida te koostada oskate," ütles Seth, pööramata pilku ta näolt. "Hind pole oluline. Tahan kinkida selle armastatud neiuale."

Miks ta minuga nii käitub? Daisy tahtnuks karjuda, kuid

missis Gregory rääkis ikka veel emaga. Daisyle ei jäänud üle muud, kui minna leti taha ja hakata kimpu kokku sättima. Ta tegi ilusaima kimbu, püüdes näidata, et talle on ükskõik, kellele see on määratud. Magusalt lõhnavate lillede kohale kummardudes tundis Daisy endal Sethi terast pilku.

Värisevate kätega kaunistas neiu kimbu lehtedega ja keeras tsellofaani. Šokiseisundile vaatamata polnud hea maitse teda alt vedanud ning roosadest ja sinistest lilledest kimp valgete kipslillede raamistuses nägi välja imekena. Neiu tundis, et teda hakkavad lämmatama pisarad, ning ta püüdis neid kõigest väest tagasi hoida. Ei. Ta ei hakka Sethi nähes nutma. Ei hakka.

Neiu lõi end uhkelt sirgu ja asetas kimbu letile.

"Palju ma võlgnen?" küsis Seth lilledele pilku heitmata.

Kui Daisy nimetas hinna, ulatas mees talle krediitkaardi. Värisevate kätega sai Daisy selle kuidagi kassaaparaati ja vormistas siis tšeki. See kõik kestis liiga kaua. Lõpuks kirjutas Seth tšekile alla ning neiu ulatas talle krediitkaardi ja kviitungi.

"Tänan," ütles Seth, pistis rahakoti kuue põuetaskusse ja võttis kimbu kätte.

Enam ei suutnud Daisy pisaraid tagasi hoida. Ta pomises "nägemiseni", jooksis kaupluse tagaossa, langes toolile ja andis pisaraile voli.

Kostis vaikkeid samme ja bambuseesriide krabinat.

"Daisy, miks sa nutad?" kostis Sethi hääl.

"Ma ei nuta," vastas neiu ja nuuksatas.

"Hüva, miks sa siis ei nuta?"

Kuuldes mehe hääles lõbusaid noodikesi, Daisy tardus.

"See ei puutu sinusse," vastas neiu taas vaikselt nuuksatades. "Mine ära."

"Ma ei lähe kusagile enne, kui olen selle sinule andnud," ütles mees kindlalt.

Daisy langetas käed näo eest ja nägi Sethi käes oma kimpu.

"Mulle pole vaja Astra lilli!" ütles ta ja äigas põskedelt pisaraid.

"Ma ei ostnud neid Astrale," vastas Seth. "Ostsin need sellele, keda armastan." Ta vaikis. "Ostsin need sinule, Daisy."

Sugenes pikk-pikk vaikus.

"Mulle?" sosistas Daisy lõpuks.

"Sulle."

Daisy tõstis väga aeglaselt pilgu. Hallidest silmadest paistis selline ärevus, et ta süda puperdama hakkas.

"Aga... aga sa ju abiellud Astraga."

"Ei. Ei abiellu," vastas Seth. "Arvasin kunagi, et tahan temaga abielluda, aga kui olin näinud sind, mõistsin, mis on armastus. Olin kindel, et ei saa kunagi teada, mis see on," rääkis mees aeglaselt. "Olin mitu korda näinud, et armastus ei maksa ega tähenda midagi. Seepärast arvasin, et sellist armastust pole tarvis. See, mida minu vanemad armastuseks nimetasid, polnud milleski võrreldav sellega, mida ma tundsin sinu sinisilmadesse vaadates. Ütlesin endale, et ka see pole armastus, et soov sind puudutada ja emmata on kõigest kehaline kiindumus, kuid niipea kui nägin, et keegi, näiteks James Gifford-Gould sind kiskjapilguga vahib, tahtnuksin teda tappa."

"Sa ei võinud mind armastada," suutis Daisy öelda. "Sa käitusid minuga kohutavalt."

"Ma tean." Sethi naeratus muutus pisut viltuseks. "Ma olin jäme ja ülbe. Olin endale pahane, et lubasin end sinusse armuda. Pidasin sind üksnes teisejärguliseks näitlejaks, kuid su silmad olid nii selged ja suudlused nii võluvad, et sattusin segadusse. Mulle oli tarvis just teisejärgulist näitle-

jat. Seepärast valisin Dy Pierce'i, kuid ei tahtnud, et sinagi oleksid selline.

Leidsin, et pakun sulle huvi, kuid kartsin näida tolana. Sa ei varjanud seda, millega tegeled, ega seda, mida taotled, ning olin valmis loobuma oma plaanidest sinu suhtes. Kaotasin enesekindluse ja ajasin kõik sinu kaela." Seth vaikis. "Ma tean, Daisy, et ei andnud sulle mingit põhjust minusse armumiseks. Ma ei hakka sind süüdistama, kui sa ütled, et ei taha mind enam näha."

"Miks sa siis tulid?" sosistas Daisy. Ta tõusis ja et mitte kukkuda, haaras kinni toolileenist.

"Seepärast, et mitte kunagi ei saa ma ilma sinuta õnnelikuks. Ma ei suutnud unustada sinuga veedetud pikki öid ja lootsin, et ka sina neid mäletad." Seth vaikis ja vaatas Daisy sülle süüdlaslikult otsa. "Sa ju mäletad, Daisy?"

Mäletab? Kas ta mäletab kuumi troopikaöid? Kas ta mäletab tema käte puudutusi, tema keha ja õndsust, mida nad koos üle elasid?

"Jah," vastas neiu kähedalt. "Ma mäletan."

Daisy pilk langes lillekimbule ja ta täheldas, kui kõvasti Seth seda peos hoidis. Tema valgeid sõrmenukke nähes taipas Daisy, et tema ees seisab mitte ülbe ja enesekindel magnaat, vaid tavaline armunud mees.

"Kas need lilled on tõesti mulle?" küsis ta pikkamisi.

"Jah." Näis, et Sethil on veelgi raskem rääkida kui temal.

"Ja kas sa mind tõesti armastad?"

"Jah," vastas mees.

Daisy sirutas käed.

"Siis võtan need vastu."

Seth ulatas kimbu ja Daisy naeratas.

"Täna," ütles ta ja suudles meest põsele.

Seth surus ta tuliselt rinnale ja peitis näo tema juustesse.

"Daisy..." sosistas ta. "Ütle, Daisy, et armastad mind."

"Ma armastan sind," vastas neiu korraga nii nuttes kui naerdes. Nende kehade vahele pigistatud lilled oli ta juba unustanud. "Muidugi armastan sind!"

Seth lõdvendas kergelt embust ja vaatas talle silma.

"Tõsi või?"

"Tõsi-tõsi," vastas neiu. Ta silmad täitusid pisaraist.

"Sa siis tuled minu juurde tagasi? Tuled mulle naiseks?"

"Jah, jah... *Oo jaa!*" hüüdis Daisy.

Seth suudles teda. See suudlus kestis üsna kaua.

"Paneme õige need kuradi lilled kõrvale," ütles Seth katkendlikult, heitis kimbu lauale ja tõmbas neiu taas rinnale. "Daisy, ma igatsesin väga su järele. Ma ei osanud arvata, kui väga ma sind armastan, kuni nägin sind Tomi süleluses, kuid siis oli juba liiga hilja sulle armastust avaldada... See päev oli mu elu kõige õudsem..."

"Mul oli tarvis lahkuda," vastas Daisy ja peitis oma näo ta kaela vastu. "Tahtsin olla kindel, et Tom tõesti koju läheb."

"Ma tean, kallis. Kui ma poleks olnud selline eesel, siis oleksin kohe kuulnud sinu seletusi Tomi kohta ja poleks terve kuu vaevelnud. Pärast sinu lahkumist olin meeletult ning ütlesin Astrale ja teistele külalistele, et nad võivad jääda sinna, kui nad seda tahavad, kuid mina lähen tagasi New Yorki. Arvasin, et mul on kergem viibida paikades, mis ei ole seotud sinuga, kuid eksisin. Vaevlesin kolm nädalat ja läksin siis saarele tagasi, sest mõistsin, et parem on olla seal, kus on sinust värskeid mälestusi." Seth suudles nukralt naeratades ta juukseid. "Lõpuks avas Gracie mu silmad. Ta küsis, kuidas ma võisin olla nii loll, et sind minema lasksin, ja ütles, et Tom on sinu vend. Seda kuuldes rõõmustasin nagu poisike."

"Oleksin pidanud olema tookord visam ja sulle kõik ära rääkima," ütles Daisy mõtlikult.

"Ma poleks hakanud sind kuulama," vastas Seth muiates. "Olin hirmus armukade. Tõin sind oma saarele ja tahtsin, et kuuluksid ainult mulle, ning sain siis teada, et otsid hoopis teist meest. Sa panid ette veeta meie aega võimalikult meeldivalt ja mina arvasin, et teengi nii, kuid ei suutnud kujutleda sind koos teistega. Kui Winston talle omase osavusega Tomi leidis, ei suutnud ma vastu panna kiusatusele sind veel mõni päev enda juures hoida." Ta lükkas Daisy pea pisut eemale ja pühkis ta palgelt pisaraid. "Andesta mulle, kallis. Võib olla andestab mulle kunagi ka sinu võõrasisa, et ma ta poega mõne liigse päeva kinni pidasin."

"Muidugi andestab, nähes, kui õnnelik ma olen," vastas Daisy armsa keha vastu liibudes. "Ütle, ega see pole ometi unenägu?" küsis ta äkki ehmunult, kuid tundis, et mees naeratab.

"Kui ongi, siis näeme seda üheskoos."

Mõne aja seisid nad vaikides. Siis eemaldus Daisy, tõstis pilgu ja küsis.

"Aga kuidas on Astraga?"

"Kas sa ei ole kuulnud? Ta leidis, et parem oleks jääda Dimitriose juurde. Nad on teatanud, et kavatsevad last saada."

Daisy tardus üllatusest.

"Aga ta ju tahtis abielluda sinuga!"

"Nüüd enam ei taha." Seth naeratas lõbusalt. "Astral peab alati olema varuks mitu varianti, seepärast ta venitaski nii kaua abielulepinguga. Tal polnud midagi selle vastu, et kutsusin sind oma pruudi ossa, aga kui oli meie kohta lehest lugenud, tekkis tal kuri kahtlus. Ta ju teadis, et ma ei ole nii hea näitleja. Kui ta meid paadisillal nägi, tegi ta omad

järeldused ja püüdis igati meid lahutada.”

“See läks tal ka korda,” sõnas Daisy võbiseva häälega ja rääkis, kuidas Astra püüdis teda keelitada kiiremini lahku- ma ning pakkus tasuks briljantkeed. “Olin kindel, et see oli teie ühine otsus, ning kui sa öösel oma tupp ei tulnud, mõtlesin, et jäid Astra juurde.”

“Kuidas sa võisid nii arvata! Pärast seda päeva, mille koos veetsime?”

“Kus sa siis olid?”

“Rannas,” vastas mees. “Ma ei suutnud heita sellesse voodisse ilma sinuta. Istusin seal kogu öö ja püüdsin end veenda, et parem oleks sind ära lasta, kuid jõudsin üksnes selleni, et hakkasin sind veelgi enam ihaldama.”

“Oo, Seth, kui palju aega meil kaotsi läks!” hüüdis Daisy.

Seth viis neiu kaugemasse nurka, kus seisis suur tugitool, ning võttis neiu sülle.

“Me teeme kõik tasa,” lubas Seth, ja nad tardusid pikka, kirglikku suudlusse.

“Mul oli väga halb,” sosistas Daisy lõpuks, kattes suud- lustega mehe lauba ja juuksed. “Ootas kogu aeg hirmuga, millal ilmub lehtedes teade teie abiellumise kohta. Astra rääkis mulle peatsest lahutusest.”

“Mulle rääkis ta sama ja lisas, et tal on õnnestunud meid sinust vabaks osta. Ta ootas, et rõõmustan tüütusest vaba- nemise üle – nii ta sind nimetas. Mul tuli talle selgeks teha, et keeldun temaga abiellumast. Nagu olingi arvanud, hävi- tasid tema advokaadid abielulepingu. Ega see eriti ilusasti välja tulnud... Astrat polnud kunagi hüljatud. Ta ütles, et ma pean olema aru kaotanud, kui lasen käest sellise fantastilise võimaluse – sinu pärast –, aga kui ta veendus, et minu otsus on lõplik, siis pidas paremaks Dimitriose juurde tagasi minna.”

Daisy tõmbus pisut eemale.

“Seth, oled sa ikka kindel, et teed õigesti?” küsis ta mehe kaelasidet näppides. “Kas see on siis fantastiline võima- lus?”

“Minu ainus võimalus oled sina!” vastas Seth kindlalt ja suudles ta peopesa. “Võin sõlmida igasuguseid tehinguid, kuid ükski neist ei ole midagi, kui sina minu kõrval ei ole. Viimase kuu jooksul taipasin seda eriti selgesti. Ilma sinuta on tühjus ja igavus.” Mehe hallid silmad olid soojad ja õrnad. “Ilma Astra miljoniteta saan hakkama, kuid sinu naeratuseta ja meie öödeta ei saa.”

Mehe silmad ütlesid Daisyle kõik, mida ta teada tahtis.

“Olen sinu kõrval nii kaua, kui sa tahad,” sõnas neiu tasa.

“Oled minu kõrval kogu elu.”

“Mis siis nüüd? Hakkame abielulepingut koostama?” õrritas Daisy.

“Meile pole seda vaja. Ainus vajalik lepingupunkt on see, et ma ei lase sind kunagi enda juurest ära.”

“Noh, olgu siis.” Daisy teeskles ohet ja põimis käed taas ümber mehe kaela. “Kui nii, siis jääb mulle üksnes üle sellele alla kirjutada.”

Hiljem, kui Ellen eesriide taha piilus, nägi ta õnnelikku tütart Carringtoni süles ja tõmbus delikaatselt tagasi.

“Kuidas sa mind leidsid?” küsis Daisy Sethilt pärast järjekordset suudlust ja toetas pea sügava rahuldustundega ta õlale.

“Tohutu vaevaga.” Seth lükkas neiu näolt tujuka loki. “Leidsin oma ehmatuseks, kui vähe ma sinust tean. Tele- foniteatmikust ma sinu nime ei leidnud. Alles hiljem tuli mulle pähe, et elad arvatavasti koos ema ja võõrasisaga ning sind tuleks otsida Johnsoni nime alt – seda teadsin Tomi järgi. Aga tead sa, kui palju on Londonis Johnstone? Siis aga

mul ootamatult vedas. Keegi rääkis mulle, et tema sõber on soetanud endale rabava sõbratari nimega Dy Pierce ja muidugi tuli mulle meelde, et ta on su sõbranna.”

“Ah!” hüüatas Daisy ehmunult. Talle meenus, et ta polnud veel Sethile nende tutvumise tõelisest põhjusest rääkinudki. Neiu heitis mehele kiire kõrvalpilgu ning kuidas Seth ka ei püüdnud tõsiseks jääda, puhkes ta ikkagi naerma.

“Ainult seda ongi sul öelda?” küsis mees lõbusalt. “Mul läks korda Dy’ga kohtuda ja meil oli üpris piinlik jutustamine – kuni mulle sai selgeks, et ta pole saanud minult mingit kirja ja et tema sõbrannade hulgas ei ole kedagi Daisy Diarit. See-eest aga rääkis ta, et tema kirjad on ennegi sattunud Lawrence Streetile. Siis sai asi selgeks.”

“Püüdsin talle kirja tagastada,” õigustas end Daisy. “Kui sain teada, et ta on ära sõitnud, siis mõtlesin, et see on saatuse käsi ja ma ei tohi sellele vastu astuda. Seda enam, et pidin leidma Tomi. Aga kas Dy pahandas, kui ta seda lugu kuulis?”

Seth raputas pead.

“Ta on oma poisiga üliõnnelik ja vist isegi rasestunud, nii et minu jutt tegi talle pigem nalja.”

“Väga hea.” Daisy suudles teda kõrva alla, sinna, kus tuikles veen, sest talle meenus, et just nii oli ta Sethi esimest korda suudelnud, kui püüdis tõestada, et on näitleja. “Seth, me peame kindlasti tänama postkontorit. Viinuks nad kirja õigel aadressil, poleks me kunagi kohtunud.”

See mõte pani neiu võpatama ning Seth surus ta tugevamini enda vastu.

“Kui tahad, kirjutan neile tänukirja, kuid ma ei pea seda üksnes posti teeneks. Oleme teineteisele loodud, Daisy Diar, ja kirja laskis sinu postkasti saatus ise!”

JUHUS VÕI SAATUS?

Daisy suudles teda kõrva alla, sinna, kus tuksles veen, sest talle meenus, et just nii oli ta meest esimest korda suudelnud, kui püüdis tõestada, et on näitleja. “Me peame kindlasti tänama postkontorit. Viinuks nad kirja õigel aadressil, poleks me kunagi kohtunud.”

See mõte pani neiu võpatama ning Seth surus ta tugevamini enda vastu...